

संस्कृतश्रीः

पाठनाला -४

SAMSKRITHASRI

Patamala-4

Published by

SAMSKRIT EDUCATION SOCIETY [REGD.]

Head Office :
98-99 Luz Church Road,
Chennai-600 004.
Phone : 2 497 11 01.

Admn. Office :
283, T.T.K. Road,
Chennai - 600 018.

Vth Edition]

2003

[Rs. 25-00

ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ பத்திரிகை பாடமாலா

மொழிப்பயிற்சி மிக எளிதானது. கருத்துடன் ஊன்றிப்பயிலத் தொடங்கினால் ஓராண்டிற்குள் மொழி வசப்படத் தொடங்கும். பிறகு மொழியிலுள்ள சிறிதும் பெரிதுமான நூல்களை படித்துப் பழகப்பழக மொழி நன்கு வசப்பட்டுவிடுகிறது. மொழியின் இலக்கணமும் கற்பதற்கு எளிதே. தொடர்ந்து கருத்துடன் ஊன்றி ஈடுபடுவதே இதற்கான ஒரே உபாயம். நாம் நன்கு அறிந்த மொழி ஒன்றின் உதவி கொண்டு வேற்று மொழி கற்பதும் மிக எளிது. அந்தந்த மொழியின் தனிச் சிறப்பும் பழகப் பழகத்தானே புரியும். இதைக் கருத்தில் கொண்டே தமிழின் மூலம் ஸம்ஸ்க்ருதத்தைக் கற்பதற்கு உதவுவது என்ற நோக்குடன் 1977ல் காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபர் ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்ரீ ஜயேந்த்ர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் நல்லாசியுடன் ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ துவங்கப் பெற்றது.

பத்திரிகை மூலம் போதித்துத் தபால் மூலம் பயிற்சியில் உதவுவதானது. நேர்முகமாக வகுப்பறைகளில் போதிப்பது போல், எளிதாக அமைய வேண்டுமென்ற கருத்துடன் முயன்றதில் ஓரளவு வெற்றி பெற்றுள்ளோம். தொடர்ந்து இப்பத்திரிகையின் வாசகர் வட்டம் பெருகிவருகிறது.

ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ பத்திரிகையில் பாடங்களுடன் எளிய சிறிய சிறந்த கட்டுரைகள், ஸம்பாஷணைகள், சிறு நாடகங்கள், மற்றும் செய்யுள்கள், ஸ்தோத்திரங்கள் இவைகளும் இடம் பெற்று வருகின்றன. அவை வாசகர்களுக்கு இலக்கியங்களில் ஈடுபாட்டை வளர்க்க உதவுகின்றன.

ஸம்ஸ்க்ருத எழுத்துப்பயிற்சி முதல் உயர்ந்த காவியப் பகுதிகள் வரை எளிய முறையில் பாடங்கள் வரிசையாக அமைக்க பெற்று ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ பத்திரிகையில் வெளிவந்தன. ஒவ்வொரு பாடத்தின் இறுதியில் அமைந்த பயிற்சிகளை வாசகர்கள் எழுதி எங்களுக்கு அனுப்பித் திருத்தப் பெற்று திரும்பப் பெறுகிறார்கள்.

संस्कृतश्रीः पाठमाला-४

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ-பாடமாலா-4

श्रुतिस्मृतिपुराणानां आलयं करुणालयम् ।

नमामि भगवत्पादशंकरं लोकशङ्करम् ॥

प्रथमः पाठः - पाठम् 1

कर्मणि लकाराः

வினைச்சொற்கள் 10 லகாரங்களில் அடங்குகின்றன. (1) நிகழ்காலம் - லட். (2) இறந்த காலம் - லிட், லங், லுங் என மூன்று. (3) வருங்காலம் - லுட், ல்ருட் என இரண்டு. (4) கட்டகை - லோட். (5) நம்பிக்கை - லிங், (6) நிபந்தனை - ல்ருங் ஆக ஒன்பது லகாரங்கள். இவை காவியங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும் காணப்படுபவை. லேட் என்பது வேதத்தில் மட்டும் காணக்கூடியது. லிங் இரு வகை விதிலிங், ஆசீர்லிங் என. இவற்றில் லட், லங், ல்ருட், லோட், விதிலிங், ல்ருங் என்ற ஆறைக்கற்றேறும். லிட், லுட், லுங், ஆசீர்லிங் என்ற நான்கும் பின்னர் அறிமுகமாகும்.

லகாரங்களின் உபயோகம் இரண்டு வகை. கர்தீர் லகாரா: செய்வினை (Active Voice) கर्मणि லகாரா: செயப்பாட்டுவினை (Passive Voice) என. இதுவரை கற்றவை - கர்தீர் லகாரா: அதாவது எழுவாயை (கர்த்தாவை) சார்ந்திருக்கும் வினைச் சொற்கள், இனி கற்கப்படவிருப்பவை கर्मणि லகாரா:, அதாவது செயப்படு பொருளைச் சார்ந்திருக்கும் வினைச்சொற்கள். இவைகளை முறையே கர்தீர் பயோக:, கर्मणि பயோக: எனக் கூறுவது முண்டு. अहं पाठान् पठामि । "நான் பாடங்களைப் படிக்கிறேன்". मया पाठाः पठ्यन्ते । "என்னால் பாடங்கள் படிக்கப்படுகின்றன" என்ற இரு வாக்கியங்களில் வினைச் சொற்களின் புருஷ வசனங்கள் மாறுகின்றன. கர்மணி பிரயோகத்தில் கர்மா கர்த்தாவாக மாறும் என்பது மேலெழுந்த வாரியான கூற்று. படிக்கிறேன், படிக்கப்படுகின்றது என இரு இடங்களிலும் வினையைச் செய்பவன் எழுவாய் कर्ता- (நான் நீ அவன் அவள்

அது) முதல் வேற்றுமையில் இருந்தாலும் மூன்றாம் வேற்றுமையிலிருந்தாலும் அது எழுவாய்தான். செயப்படுபொருள் (கர்ம) எந்த வேற்றுமையிலிருந்தாலும் செயப்படு பொருளே.

தாதுக்களை ஸகர்மகங்கள் - செய்வினை குன்றுவினை, அகர்மகங்கள் - செய்வினை குன்றியவினை, என்று இரண்டு வகையாகப் பிரித்தறிந்தோம். ஸகர்மக தாதுக்களுக்கு மட்டும் கர்மணி பிரயோகம் உண்டு.

(கர்தரி ப்ரயோக:)

அஹ் பாடாந் பதாமி

பிதா புத்ரீ ரக்ஷதி

த்வம் நிதொல் சிவ்யசி

ராம: லக்ஷ்மண: லிஷ்யதி

பாலூ கந்நுக் ஶிபத:

வியார்தின: பரிஷா: லிஷ்நந்தி

தேவலக: பகவந்த் அர்சயதி

க்ராககிகூ காஶ் ஶ்ரண்தயத:

(நிதொலக: ரவிக்஑ை. தேவலக: அர்ச்சகர். க்ராககிக:

ரம்பக்காரர்).

(கர்மணி ப்ரயோக:)

மயா பாடா: பதயந்தே

பித்ரா புத்ரீ ரக்ஷதே

த்வயா நிதொல: சிவ்யதே

ராமேண லக்ஷ்மண: லிஷ்யதே

பாலாப்யா: கந்நுக்: ஶிப்யதே

வியார்திபி: பரிஷா லிஷ்யதே

தேவலகேன பகவாந் அர்ச்யதே

க்ராககிகாப்யா: காஶ்: ஶ்ரண்தயதே

(நிதொலக: ரவிக்஑ை. தேவலக: அர்ச்சகர். க்ராககிக:

ரம்பக்காரர்).

கர்த்தரி பிரயாகத்திலிருப்பதை கர்மணி பிரயோகமாக மாற்ற கீழே கண்ட விதிகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

1. கர்த்தாவை (எழுவாயை) மூன்றாம் வேற்றுமைக்கு மாற்ற வேண்டும்.

2. கர்மாவை (செயப்படுபொருளை) முதல் வேற்றுமைக்கு மாற்ற வேண்டும்.

3. க்ரியாபதத்தை (வினைச்சொல்லை) கர்மாவின் புருஷ வசனங்களுக்குத் தக்கபடி மாற்றவேண்டும். முன்னர் நடந்த பாடங்களில் விளக்கிய முறையில் வினைப்பகுதி + இடைநிலை + விசுதி = வினைச்சொல் என்ற விதிப்படி அமைந்த வினைச் சொற்கள், பதாமி, ரக்ஷதி, சிவ்யசி, லிஷ்யதி, ஶிபத:, லிஷ்நந்தி, ஶ்ரண்தயத:

अर्चयति, खण्डयत: என்ற வினைச் சொற்கள். கர்மணி பிரயோகத்தில் வினைச்சொல் எந்த விகரணத்தைச் சேர்ந்திருந்தாலும் விகரணப்ரத்யயம் எனும் இடைநிலையை நீக்கி தாதுவுடன் கர்மணி பிரத்யயமாகிய 'य' சேர்க்கப்படுகிறது. மேல் பரஸ்மைபத விகுதிகளுக்கு பதில் ஆத்மநேபத விகுதிகள் சேர்க்கப்படுகின்றன. ஆத்மநேபத விகுதிகள் செயப்படு பொருளின் புருஷனுக்கும் வசனத்திற்கும் ஏற்ப மாற்றப் படுகின்றன.

पठामि-पठ् + य + ते

क्षिपति-क्षिप् + य + ते

रक्षति-रक्ष् + य + ते

लिखन्ति-लिख् + य + ते

सीव्यति-सीव् + य + ते

अर्चयन्ति-अर्च् + य + ते

रिष्यति-रिष् + य + ते

खण्डयन्ति-खण्ड् + य + ते

अहं पाठान् पठामि என்ற உத்தமபுருஷ ஏக வசனத்தில் இருந்த வாக்யம் मया पाठा: पठ्यन्ते என்று பிரதம புருஷ பஹு வசனம் கொண்ட வாக்யமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டுவிட்டது. त्वं निचोलं सीव्यसि என்ற மத்யம புருஷ ஏக வசனத்திலிருந்த வாக்யம், त्वया निचोल: सीव्यते என்ற பிரதம புருஷ ஏக வசன வாக்யமாக மாறிவிட்டது. மற்ற உதாரணங்களிலும். இம்முறையைப் பின்பற்றி விடையைச் சரிபார்க்கவும்.

பயிற்சி: மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள வாக்யங்களின் பொருள் எழுதுக.

விளக்கம் 2

கீழே கர்மணி பிரயோகத்திலுள்ள வாக்யங்கள் கர்த்தரி பிரயோகத்திற்கு மாற்றப்படுகின்றன. மாற்றத்தைக் கவனியுங்கள்.

(कर्मणि प्रयोगः)

(कर्तरि प्रयोगः)

बालकैः इधुं खायते

बालकाः इधुं खादन्ति

ताभ्यां त्वं निन्यसे

तौ त्वां निन्दतः

पितः ! ममापराधाः क्षम्यन्तां

पितः ! ममापराधान् क्षाम्य

(मृष्यन्तां)

(मर्षय)

मृगयुना बराहः विध्यते

मृगयुः बराहं विध्यति

मया हिमखण्डः स्पृश्यते	अहं हिमखण्डं स्पृशामि
तेन छुरिकया नखं वृथ्यते	सः छुरिकया नखं वृथति
यवाभ्यां गीतं आकर्ण्यते	युवां गीतं आकर्णयतः
अस्माभिः पुष्पाणि समर्प्यन्ते	वयं पुष्पाणि समर्पयामः

(मृगयुः वेடன் हिमखण्डः பனிக்கட்டி छुरिका கத்தி)

கவனிக்கவும்: 1. எழுவாய் முதல் வேற்றுமையை ஏற்கிறது. 2. செயப்படுபொருள் இரண்டாம் வேற்றுமையை ஏற்கிறது. 3. வினைச்சொற்கள் எழுவாயைத் தழுவுகின்றன. கர்மணி பிரத்யயமான 'ய' நீக்கப்படுகிறது. அந்த அந்த தாதுவின் விகரண பிரத்யயம் சேர்க்கப்படுகிறது. தாது பரஸ்மை பதமானால் பரஸ்மைபத விகுதியும் ஆத்மநேபதமானால் ஆத்மநேபத விகுதியும் சேர்க்கப்படுகிறது. 4. கர்மணி பிரயோகத்தில் इक्षुः, त्वं, ममापराधाः, वराहः, हिमखण्डः, नखं, गीतं, पुष्पाणि என்ற செயப்படுபொருளுக்கேற்றபடி புருஷ வசனங்களில் வந்த खाद्यते முதலிய வினைச்சொற்கள், கர்த்தரி பிரயோகத்தில் बालकाः, तौ, मृगयुः, अहं, सः, युवां, वयं என்ற எழுவாய்க்கேற்ப புருஷ வசனங்களை ஏற்றுள்ளன.

பயிற்சிகள்: 1. கீழே கொடுத்துள்ள வாக்கியங்களைப் பிரயோகம் மாற்றிப் பொருள் எழுதுக.

1. आवां देवं नमावः । 2. यूयं मां स्पृशथ । 3. गोपालः गुरुं नमति ।
4. ते पत्रं लिखन्ति । 5. पित्रा अपराधः क्षाम्यते । 6. तेन किं कथ्यते ।
7. वृषभौ कृषकेन तुद्येते । 8. सेनया राष्ट्रं रक्ष्यते । 9. कण्णप्पेन शिवाय नेत्रं
अर्प्यते 10. तौ रूप्यकाणि गणयतः ।

கீழே கொடுத்துள்ள வாக்யங்களை ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் மொழிபெயர்த்துப் பிறகு பிரயோகத்தை மாற்றவும்.

1. ராம ! நீ பாடம் படி. 2. தந்தை மகனைக் கொஞ்சுகிறார். 3. இறைவன் உலகைப் படைக்கிறார். 4. காளிதாஸன் ராம கதையை வர்ணிக்கிறார். 5. கிருஷ்ணன் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றினார். 6. பசு புல்லை மேய்கிறது. 7. கிளிகள் கோவைப் பழங்களைச்

சாப்பிடுகின்றன. 8. தினமும் 2-3 நெல்லிக்கனிகளைச் சாப்பிடு.
9. நீ என்ன எழுதுகிறாய். 10. அவன் கோவிலுக்குச் சென்று
கடவுளை வணங்குகிறான். (கோவைப்பழங்கள் விவிபலானி)

திரிதிரி: ஸாட: - ஸாடம் 2

சங்கிஸ்த் அபிஜ்ஞானசாகுந்தலம் - 6

பஹ்மம் துத்யம் (அனுவர்த்தி)

(கணவஸ்யாஹ்மே ராஜா துத்யந்த: விதூஷகோ மாடவ்யத்ர சம்ஹாஸமாஸு வர்த்தி.
ஆஹ்மே இதீனா வித்ர கர்வதா ரகஸா ஸுதரவேத்ய: ரகஸிது முனிகுமாரௌ ஸார்த்தயதாம்.
ராஜா தத்ர சஹாயோ ஸவாமிதி அஜ்ஜிகுதவான்)

ராஜா - மாதவ்ய ! அப்யஸ்தி சாகுந்தலாடர்ஸனே குதூஹலம்?

விதூஷக: - ஸூர்வ் ஸபரிவாஹமாஸித். இடாநீ தத்ர ராக்ஷஸவூதான்தேன
விநுதரபி ந அவசேஸித: ।

ராஜா - மா ஸூஸி: । நநு மத்சமீபே வர்த்திப்யஸே?

விதூஷக: - ஸஷ ராக்ஷஸாத் ரகஸிதோஸ்தி.

(தௌவாரிக: ஸ்ரவிஸதி)

தௌவாரிக: - ஸஜ்ஜோ ரத: । ஸர்து: விஜயஸ்ரஸ்தானம் அபேக்ஸதே. ஸஷ ஸுந:
நகராத் தேவீனா அஜ்ஜிஸிஹ: கரஸக: அகத: ।

ராஜா - (ஸாதரம்) கி அந்ஸாஸி: ஸ்ரேஸித:?

தௌவாரிக: - அத கிம்?

ராஜா - நநு ஸ்ரவேஸ்யதாம்?

தௌவாரிக: - ததா । (நிஷ்க்ரம்ய கரஸகேண ஸஹ ஸ்ரவிஸதி) ஸஷ ஸர்தா ।

ஸுஸர்ப: ।

கரஸக: - ஜயது ஜயது ஸர்தா । தேவீ அஜ்ஜாபயதி. “அகாஸமிநி சதுர்த்தே
திவஸே மே ஸுஸாஸ: ஸ்ரவூதஸாரணோ ஸவிஸ்யதி. தத்ர தீர்த்தாயுஸா அவஸ்யம்
ஸம்ஹாவநீயா” । இதி.

ராஜா - இத: தபஸ்தினாं கார்யம் । இதோ குருஜனானாं ஆஜ்ఢா । த்வயமபி
அனதிக்ரமணியம் । கிமத்ர த்ரதிவிதேயம்?

விதூஷக: - த்ரிஷங்குரிவ அந்தராலே திஷ்ட?

ராஜா - சத்யம் ஆகுலிதூதோஸ்தி । கृत்யயோ: திந்நோ தேசோ । துர: சீலே
த்ரதிதத் ச்ரோத இவ மே தன: த்வேதிதவதி । (விசிந்த்ய) சஸ்தே ! த்வம் அந்நயா துத்ர இத
த்ரதிதூதித: । அதோ தவாந் இத: த்ரதிநிவர்ததாம் । தபஸ்திகார்யே வ்யத்ரம் மாம் அந்நயே
நிவேதயது । தத்ரதவதிநாம் துத்ரகृत்யம் தவாந் அநுஷ்ఢாதுமர்தித ।

விதூஷக: - யதா ராஜாநுஜேந தந்தவ்யம், ததா தக்ஷாமி ।

ராஜா-ததோவநஸ்ய துதரோத: த்ரிதரணிய: । சர்வாந் அநுயாத்ரிகாந்
த்வயேவ சதூ த்ரஸ்தாபயாமி ।

விதூஷக: - (சதூவ) தேந தி இதாநீ யுவராஜ: சவ்ருதோஸ்தி ।

ராஜா - (சுவதத்) சதலோத்யம் வது: । கதாசித் அஸ்துத்ரார்த்நாம் அந்த: -
தூரேத்ய: கதயேத் । தவது । எனம் எனம் வக்ஷே । (தூகாசம்-விதூஷகம் தஸ்தே தூதித்வா)
வயஸ்ய ! ஃஷிதூ தூரவாத் ஆத்ரதம் தக்ஷாமி । சத்யமேவ தாபசகந்யகாயாம் ந தத
அதிலாஷ: । வயம் க? தூதாசாஸ்தே: சதம் தததித: அத்யம் தன: க? சஸ்தே ! தத்
த்ரிதாஸேந விதல்திதம் । தத் வத: த்ரதார்த்தேந ந தூததாம் ।

விதூஷக:-அத கிம் । (சர்வே நிஷ்க்ராந்தா: । தவநிகா த்ரிவர்ததே ।)

சத்ரிவாஹ் பெருக்கெடுத்தோடும்படி ந அவசோததி:
திச்சுத்பதவில்தை மா தீதீ: தயத்பதாதே விதயத்ரஸ்தாந்
வெற்றித்புதத்பாடு அதேததே த்ரிதார்த்க்ரிதது ஆஜ்ఢாஸிதர: உத்தரவைக்
கொண்டுவருதவன் தேவீ த்ஜமானி - இங்கு அரசுநிதன் தாய் த்ரவேத்யதா
உள் அதேதத்து வரத்பதட்டும் நிஷ்க்ரம்ய வெலித்க்ரிளதம்பி ததார்த
த்ஜமானன் துதசர்த் அருகில் செல் ஆதாதிநி வரவிருத்க்ரித துதவாச:
விரதம், தட்டினியிருந்து செய்க்ரித வழிதாடு தாரணா த்ரிதவை
திதும்ச்சி த்ரவூத்ததாரண: த்ரிதவை திகழ்ச்சி தோடங்கத்பதட்டதாக தீதார்தயு:

நீண்ட ஆயுளுள்ளவன் (தனது அன்பிற்குரிய சிறுவர்களை दीर्घायु:-
 आयुष्मान् என அழைப்பது முறை) சંभावनीया பெருமைப்
 படுத்தப்பட வேண்டியவன் अनतिक्रमणीयं புறக்கணிக்க முடியாதது,
 தள்ளிப்போட முடியாதது प्रतिविधेयं சமாளிக்கச் செய்யத்தக்கது,
 சமயத்திற் கேற்றபடி செயல்படுவது. अन्तरालं நடு आकुलीभूतः
 கலங்கினவனாக ஆனவன் कृत्यं செய்யவேண்டியது - காரியம் पुरः
 முன்னதாக प्रतिहतं மோதித்தடங்கலுற்றது द्वैधीभवति இரு
 முனைகளில் சென்று திணறுகிறது प्रतिगृहीतः ஏற்கப்பட்டவன்
 प्रतिनिवर्ततां திரும்பட்டும் व्यग्रः முனைந்துள்ளவன் तत्रभवती
 பெருமைக்குரிய மூத்தவன் पुत्रकृत्यं புத்திரன் செய்யவேண்டியது
 राजानुजः அரசனின் தம்பி उपरोधः தடங்கல், நெருக்கடி, இடைஞ்சல்
 अनुयात्रिकः (தன்னைப்)பின் தொடர்ந்து பிரயாணம் செய்பவன்
 प्रस्थापयामि கிளம்பச்செய்கிறேன் अस्मत्प्रार्थना எனது (சகுந்தலை
 விஷயமான) எதிர்பார்வை अन्तःपुरेभ्यः அந்தப் புரத்திற்கு
 (அந்தப்புரத்திலுள்ளவர்களுக்கு எனப்பொருள். மனைவியிடம்
 சொன்னேன் என்று பொருள்பட வீட்டில் சொன்னேன் என்று
 சொல்வது போல்) मृगशावा: மான்குட்டிகள் एधितः
 வளர்க்கப்பட்டவன் विजल्पितम् மேலெழுந்தவாரியாகப் பேசியது
 अथ किं வேறு என்ன? (அப்படியே ஏற்கிறேன் எனப்பொருள்)

பயிற்சி : 1 இந்தப் பாடத்தைத் தமிழாக்கவும்.

2. देवीनां, अंबाभिः राक्षसात्, ऋषिषु, अनुयात्रिकान्, शैले,
 कन्यकायां, त्वया இந்த சொற்கள் எந்த விபக்தியில்
 அமைந்திருக்கின்றன? இவற்றின் மற்ற இரு வசனங்களைத் தருக.

3. वर्तिष्यसे, अपेक्षते, अस्मि, गच्छामि, प्रस्थापयामि, आसीत्
 இவை அமைந்துள்ள லகாரம், புருஷன் இரண்டையும்
 குறிப்பிட்டு மற்ற இரு வசனங்களைத் தருக.

4. கணவஸ்யாஔ்ரெ, ஂஷ ஸுன: ஸஹாஸு ஔ்வாமி, ஔ்வனுரஸி, ஸவ்ஸுதுஸுமி, துவயைவ இவைகளை ஸந்தி ஸிரித்து ஂழுதுக. ஸந்திஔ்வெயர் தருக.

5. ந அவஸுஷித: , தஸுவனஸ்ய ஁ஸுரூத: , ஡ெ ஁ஸுவாஸ: , இவ ஁ன்தராலெ இவைகளை ஸந்தி ஸுரூத்து ஂழுதுக. ஸந்திஔ்வெயர் தருக

தூதூய: ஸாட: - ஸாடம் 3

கர்மணி ஸுயூக: ஆத்மநேஔ்வத தாதுக்கள்

விளக்கம் 3

ஸென்ற ஸாடத்தில் ஸரஸ்஡ெஔ்வத தாதுக்கள் கர்஡ணி ஸிரயூகத்தில் ஂவ்விதம் ஡ாறுகின்றன ஂன்பதைக் கற்றூம். ஆத்மநேஔ்வத தாதுக்கள் ஂவ்விதம் ஡ாறுகின்றன ஂன்று ஸார்ப்ஔ்வாம். ஁ரே ஁ரு ஁ஔ்வவிதி ஡ட்டு஡ெ இதில் விலக்கு. விளைஸ்சுாற்கள் இயற்கையாகவே ஆத்மநேஔ்வத தாதுக்களாகவே இருஔ்வபதால் ஆத்மநேஔ்வத விசுதிக்களையே ஏற்கின்றன. ஡ற்ற விதி஡ுறைகளில் ஡ாறுதலில்லை.

கர்த்தரி ஸிரயூகம்

கர்஡ணி ஸிரயூகம்

ஸிஷ்யா: ஡ுரூ: ஁ஔ்வடேஸ் ல஡ந்தெ

ஸிஷ்யை: ஡ுரூ: ஁ஔ்வடேஸ்: ல஡்யதெ

ஸிரூவெடனா ஡ா் ஔ்வாதெ

ஸிரூவெடனயா ஁஡் ஔ்வா஡்யெ

லதா: ஔ்வுஷாந் வெஂந்தெ

லதா஡ி: ஔ்வுஷா: வெஂத்யந்தெ

ராம: ஡னு஡ந்த் ஁ஸ்வகத

ராமெண ஡னு஡ாந் ஁ஸ்வக்யத

த்வ் ஂதத் ஸத்ய் ஡ந்யஸெ'

த்வயா ஂதத் ஸத்ய் ஡ந்யதெ

஁஡் தவ ஁஡ி஡ிராய் நைஔ்வ ஔ்வு஡்யெ'

஡யா தவா஡ி஡ிராய்: நைஔ்வ ஔ்வு஡்யதெ

ஔ்வடூரி ஡ர்தாரி ஡ிரிணயதெ

ஔ்வடூயா ஡ர்தா ஡ிரிணயதெ

ஸுரி ஸகூரிவரே஁஁: ஸுரி இந்஁ிரா

ஸுரி ஸகூரிவரே஁஁நா ஸுரி இந்஁ிரா

ஸாந்வயதெ

ஸாந்வயதெ

கவனிக்கவு஡்: 5-6 ஂண்ணுள்ள வாக்கியங்களின் விளைஸ்சுாற்களுக்கருகே 1-2 ஂன்ற ஂன்கள் ஁ள்ளன. இந்த இரு

வினைச்சொற்களும் (மன எண்ண வுய அறிய) 4வது விகரணத்தைச் சார்ந்தவை. கர்த்தரிப் பிரயோகத்திலிருந்து கர்மணிப் பிரயோகத்திற்கு மாற்றும்போது ய என்ற கர்மணிப்பிரத்யயம் சேர்க்கப்படும்போது மாறுபாடு ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆனால் எழுவாயும் செயப்படுபொருளும் முறையே 3-1 வேற்றுமையில் இருப்பதும் வினைச்சொல் செயப்படு பொருளைத் தழுவி நிற்பதும் அடையாளம்.

பயிற்சி: 1. கர்மணி பிரயோகத்திலுள்ள வாக்கியங்களின் பொருளை எழுதவும்.

चतुर्थः पाठः - பாடம் 4

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलम् - ७

षष्ठं दृश्यम्

(आश्रमवासी कण्वशिष्यः कुशान् आदाय प्रविशति ।)

शिष्यः- अहो महानुभावो दुष्यन्तः । तत्रभवति आश्रमं प्रविष्टमात्र एव, नः कर्माणि निरुपद्रवाणि संवृत्तानि । बाणसन्धाने का कथा? ज्याशब्देनैव, धनुषो हुंकारेणैव, स दूरतः विघ्नान् अपोहति । यावत्, इमान् दर्भान् वेदिसंस्तरणार्थं ऋत्विभ्यः उपहरामि । (परिक्रम्य, आकाशे अवलोक्य) प्रियंवदे ! कस्य इदं उशीरानुलेपनं मृणालवन्ति नलिनीपत्राणि च नीयन्ते ? (श्रुतिमभिनीय) किं ब्रवीषि? 'आतपलंघनात् बलवत् अस्वस्था शकुन्तला । तस्याः शरीरनिर्वापणाय' इति? तर्हि यत्नात् उपचर्यताम् । सा खलु कण्वस्य कुलपतेः उच्छ्वसितम् । अहमपि तावत् बैतानिकं शान्त्युदकं अस्यै गौतमीहस्ते विसर्जयिष्यामि । (इति निष्क्रान्तः)

(ततः प्रविशति कामयमानावस्थो राजा)

राजा - (निश्चस्य) तपसो वीर्यं जाने । सा बाला परवती इति मे विदितम् । तथापि इदं हृदयं ततो निर्वर्तयितुं न अलमस्मि । (सखेदं परिक्रम्य) कर्मणि संस्थिते सदस्यैः अनुज्ञातः क नु खलु खिन्नं आत्मानं विनोदयामि? (निश्चस्य) प्रियादर्शनात् ऋते किं नु अन्यत् शरणम्? यावत् एनां

அந்விஷ்யாமி । (சூர்ய் அவலோக்ய) இமாं உக்ராं ஆதபவேலாं ப்ராயேண லதாவலயவத்ஸு மாலின்யா: தீரேஸு ஸஸக்சீஜனா ஶகுகுந்தலா் கமயதி । தத்ரீவ தாவத் கக்ஷாமி । (பரிக்ரம்ய, ஸஸ்ப்ஷ் அபினீய) அஹோ ப்ரவாதேன ஸுபக: அயம் உதேஷ: । அரவிந்दै: ஸுரபி: அயம் பவன: । மாலின்யா: தரங்காணா் கணாந் வஹதி । அயம் அநக்ஜேன ததீ: அக்ஜை: அவிரலம் ஆலிங்கிதும் ஶக்யம் । (பரிக்ரம்ய, அவலோக்ய ச) அநயா வாலபாடபவீஶ்யா ஸுதநு: அகிராத் கதா இதி தர்க்யாமி । (பரிக்ரம்ய) அஸ்மிந் வேதஸீ: பரிஶ்ஷிஸே லதாமண்டபே ஶகுகுந்தலயா ஶநிஹிதயா ஶவிலதவ்யம் । அஸ்ய த்வாரே பதபங்கி: அபினவா த்ஶ்யதே ।

ஆஶ்ரமவாஸீ ஆசிரமத்தில் வசிப்பவன் குரான்தர்ப்பைகளை மஹானுபாவ: மேன்மை மிக்கவர் தத்ரஶ்வான்தபெருமை மிக்கவர் தத்ரஶ்வதி ஆஶ்ரமம் ப்ரவிஷ்டமாத்ரே ஏவ பெருமை மிக்க அன்ருர் ஆசிரமத்தில் நுழைந்தவுடனேயே (ஸதிஸப்தமி) நிரூபத்ரவாணி இடையூறு நீங்கியவைகளாக ஸ்வூத்தானி நிறைவேறின (ஆக ஆயின) வாணஸந்யானே கா கதா அம்பைத் ததாடுப்பது பற்றி என்ன ஶால்ல? (அது தேவையில்கை) ஜ்யாஷ்வேன நானின ஒலியால் அபுஹிதி விரட்டுகிறார் யாவத் அதற்குள் வேதிஸஸ்தரணாய் (வேதி: வேள்ளி மேடை) வேள்வி மேடையில் பரப்புவதற்காக ப்ரிக்ரம்ய கற்றிவந்து அவலோக்ய உற்றுப்பார்த்து உரீரானுலேபந் விலாமிஸ்சை வேரால் ஆன பூச்சு மூளாலவந்தி (தாமரைக்) கதாடியுடன் கூடிய நலினிபத்ராணி தாமரை இலைகள் நியந்தே கதாண்டு ஶெல்லப்படுகின்றன ஶ்ருதி அபினீய கதப்பதுபுால் நடித்துக்காட்டி ஆதபல்யந் வெயில் கதாண்டது ஶரீர நிர்வாபணம் உடல் குடு தணிவது உபக்யதா் பணிவிடை புரியப்பட்டதும் குலபதி: ஶிஷ்யக் கூட்டத்தலைவர் உக்யஸிதம் மூச்சு (மூச்சுபுால் முக்கியமானவன்) வுதானிக் வேள்விக்காகத் தயாரிக்கப் பற்றந்து ஶான்த்யுதக் காத்நி நீர் கதாமிஶ்ஸ்தே கதாமி (என்ற ஆசிரம

மூதாட்டி)யின் கையில் (அவள் மூலமாக) விசர்ஜயிஷ்யாமி
கொடுத்தனுப்புகிறேன் காமயமானாவஸ்ய: காதல் கொண்டவனின்
நிலையில் உள்ளவர் நிஷய்ய பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு ஜானே
அறிவேன் பரவதி பிறருக்கு அடங்கியவள். (மேலானவர்
ஒருவரைக் கொண்டவன்) நிவர்த்தித் திருப்ப ந அல் அஸ்மி
போதுமானவனாக இல்லை சந்தித் நிறைவு பெற்றது கர்மணி சந்திதே
பணி நிறைவுற்றதும் (ஸ்திஸப்தம்) சதஸ்ய: வேள்விச் சாலையில்
உள்ளவர் அநுபூதி: அனுமதிக்கப்பட்டவர் க ந ஸலு எங்கே தான்
விந்: வேதனைப் பட்டவன் வினோதயாமி உல்லாசப்
படுத்திக்கொள்வேன், ஓய்வுபெறச்செய்வேன். பிரியாடர்ஷனம் அன்
புடையானைப் பார்ப்பது க்ரதே தவிர கிஞ் ஸலு எதுதான்? ஶரணம்
போக்கிடம் அந்விஷ்யாமி தேடுவேன் அந்நிவேலா வெயில் வேளை
லதாவலயவத் கொடி வளையங்கள் உள்ளது மாலினி மாலினி என்ற
ஆறு கமயதி போக்குகிறான் (ள்) சந்தித் அபிநயி (காற்று) மேல்
படுவதை (உணர்வதாக) நடித்துக் காட்டி ப்ரவாத: நன்கு வீசும்
காற்று சுபக: நன்கு ஈர்க்கும் தன்மையுள்ளது, இனிதானது,
அழகானது உதேச: குறிப்பிட்ட இடம் அர விந் தாமரை சூரபி:
மணமுள்ளது தரங்காணம் கணா: அலைகளின் திவலைகள் அந்ந: மன்
மதன், காதல் வேகம் அவிரத் இடைவிடாமல் அலிங்கித் ஶக்யம்
அணைத்துக்கொள்ளத் தக்கது பாலபாடபவியி இளம் செடிகளாலான
பாதை சூதநு: மெல்லியலாள் அசிராத் சிறிது முன்னரே
அண்மையில். தர்க்யாமி ஊக்கிக்கிறேன் வுதச: நொச்சிச்செடி
பரிசித் சூழப்பட்டது லதாமண்டபே கொடிகளாலான மண்டபத்தில்
ஶகூந்தலயா சநிஹிதயா பவிதவ்ய் சகூந்தலை அருகில் இருக்க
வேண்டும் (சகூந்தலை அருகில் இருப்பவளாக இருக்க
வேண்டும்) பதபந்தி: கால் அடிவரிசை அபிநவா மிகப்பெரியது

பயிற்சி: 1. இந்தப் பாடத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும் 2. महानुभावो दुष्यन्तः, प्रविष्टमात्र एव, धनुषो हुंकाराणैव, स दूरतः, तपसो वीर्यं, तत्रैव இவைகளைச் சந்தி பிரித்து எழுதவும் 3. तत्रभवति आश्रमं, दूरतः विघ्नान्, यावत् इमान्, ऋत्विग्भ्यः उपहरामि, आतपलंघनात् बलवत् अस्वस्था, कुलपतेः, उच्छ्वसितं, परवती इति, सदस्यैः, अनुज्ञातः, यावत् एनां, सुरभिः अयं, मालिन्याः तरंगाणां, तसैः अंगैः, गता इति இவைகளை ஸந்தி சேர்த்து எழுதவும் 4. आत्मानं, दर्शनात् बलयवत्सु, मालिन्याः, मण्डपे, तरंगाणां, कुलपतेः இந்த சொற்கள் அமைந்துள்ள விபத்திகளின் மற்ற இரு வசனங்களைக் கூறுக. 5. विनोदयामि, उपहरामि இவ்விரண்டு வினைச்சொற்கள் அமைந்த லகாரத்தில் மூன்று புருஷன்களில் உள்ள ரூபங்களைத் தருக.

पञ्चमः पाठः - பாடம் 5

कर्मणि प्रयोगः - விளக்கம் 4

உங்கள் நினைவிற்கு : (1) 10 லகாரங்களுக்குள் லட், லங், லோட், விதிலிங் இவை நான்கிலும் விகரண பிரத்யயங்கள் சேர்க்கப்படுகின்றன. இவற்றை Conjugational tenses and moods என்பர். सार्वधातुकं என்று ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் அழைப்பர். மற்ற 5 லகாரங்களிலும் விகரணப்ரத்யயம் சேராது. உதாரணமாய் நாம் கற்ற ல்ருட், ல்ருங் இரண்டிலும் விகரண ப்ரத்யயங்கள் இடையில் வரவில்லை. நேரே தாதுக்களுடன் स्य என்ற விசேஷப் ப்ரத்யயம் (Future sign) + 1 விசுதி சேர்ந்து வினைச்சொற்கள் வந்தன. உதாரணம்.

गम् + इष्य + ति = गमिष्यति । कृध् + स्य + ति = कृत्स्यति ।

लिख् + इष्य + ति = लिखिष्यति । गण् + अय् + इष्य + ति = गणयिष्यति ।

(गणयिष्यति என்ற விடத்தில் உள்ள अय् என்பது விகரணப் பிரத்யயம் அல்ல. ல்ருட்டில் தனி விசுதியால் வந்தது). இவ்வாறு விகரணப்பிரத்யயம் சேராத வினைச்சொல் வகைகளுக்கு आर्धधातुकं

(Nonconjugational tenses and moods) ஂன்று ஸெயர். கர்மணி ஸிரயோகம் ஆர்த்ததாதுக வகையைச் சேர்ந்தது. இதை முடிந்தவரை நினைவில் கொள்ளுங்கள். நாம் அறிந்து கொண்ட ஆறு லகாரங்களில் லட், லங், லோட், விதிலிங் ஂன்ற நான்கும் ஸார்வ தாதுகம்; ல்ருட், ல்ருங் இரண்டும் ஆர்த்ததாதுகம்.

ஆர் த்ததாதுக வினைச்சொற்களின் உருவங்களைக்கொண்டு அவற்றின் இனங்களை (விகரணங்களை) அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாது. விகரண ஸிரத்யயம் சேராது அல்லவா?

குறிப்பு: 1. ஸல சொற்களைக் கொண்டு அமைத்த நீண்ட வாக்யமாக இருந்தாலும், கர்தரி-கர்மணி-ஸிரயோகங்களை மாற்ற கர்த்தா, கர்ம, கிரியா இந்த மூன்று சொற்களை மட்டும் மாற்றினால் ஸோதும். மற்ற சொற்கள் மாறாது, உதாரணம்:-

ராம: ஸுதிதினம் ஸாய்காலே அாலயம் கத்வா தேவம் நமதி । இது கர்த்தரிஸிரயோகம். இஹல் ராம: தேவம் நமதி ஂன்ற மூன்று சொற்களே மாறும். (ராம:-கர்தா, தேவ்-கர்ம, நமதி-கிரியா) ராமேண ஸுதிதினம் ஸாய்காலே அாலயம் கத்வா தேவ: நமய்தே । இது கர்மணி ஸிரயோகம்.

2. ஒரு வாக்யத்தில் ஸல ஸெயப்படு ஸொருள்களிலிருந்தாலும் வினைச் சொல்லுடன் நேரிடையாக இணைந்த ஸெயப்படு ஸொருள் மட்டுமே மாறும். அதை ஒட்டியே வினைச்சொல்லும் மாறும்.

ஸ்ரீகூண்:, குகுலாதுஸுஸ்தாய, யமுனாதித்வா, ம஧ுரா கத்வா, குவலயாஸீடம் ஂத்வா, மல்லாந் ஜித்வா, கம்ஸம் ஂத்வா, ஸிதரூ அநமத் । இங்கு யமுனா, ம஧ுரா, குவலயாஸீடம், மல்லாந், கம்ஸம், ஸிதரூ ஂன்று ஆறு கர்ம ஸதங்கள் உள்ளன. ஂனினும் அநமத் ஂன்ற வினைச்சொல்லுடன் ஸிதரூ ஂன்பதே இணைகிறது. ஆகையால் ஸ்ரீகூண்: ஸிதரூ அநமத் ஂன் ஸதைமட்டும் ஸ்ரீகூணே ஸிதரூ அநமய்தாம் (அ + நம் + ய + இதா) ஂன்று மாற்றி, மற்றவைகளை அப்படியே இணைத்து முழுவாக்கியத்தை ஂழுதவேண்டும். அவ்வாறு அதனை ஂழுதிப் ஸொருளும் ஂழுதுக.

3. ஂழுவாயின் விசேஷணங்களாக வரும் சொற்கள், ஂழுவாய் ஂந்த வேற்றுமையிலிருக்கிறதோ அந்த வேற்றுமையில் தான் இருக்கும். ஂழுவாயின் வேற்றுமை மாறும் ஸோது, அதன்

விசேஷணங்களின் வேற்றுமையும் அதனை ஒட்டி மாறும். அப்படியே செயப்படுபொருளின் விசேஷணங்களும், செயப்படு பொருள், வேற்றுமை மாற்றங்களை அடையும்போது தாமும் மாறிவிடும்.

गुणवान् विनीतः पुत्रः श्रवणः वृद्धौ अन्यौ पितरौ अपोषयत् । என்ற வாக்கியத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். श्रवणः पितरौ अपोषयत् என்பது முக்கிய வாக்கியம். श्रवणः என்ற எழுவாய் கர்மணி பிரயோகத்தில் श्रवणेन என மூன்றாம் வேற்றுமைக்கு மாறுகிற போது गुणवान् विनीतः पुत्रः என்ற அதன் விசேஷணங்களும் गुणवता विनीतेन पुत्रेण என்று மாறுகின்றன. पितरौ என இரண்டாம் வேற்றுமையிலிருந்த செயப்படுபொருள் கர்மணி பிரயோகத்தில் पितरौ என முதல் வேற்றுமைக்கு மாறும்போது அதன் விசேஷணங்களான वृद्धौ अन्यौ முதல் வேற்றுமை மாற்றத்தைப் பெறும். இங்கு துவிசனத்தில் இருப்பதால் மாற்றத்தின் வித்தியாசம் வெளிப்படையாகத் தெரியவில்லை. இதனை வெளிப்படையாகக் காட்ட அந் वृद्धं पितरं अपोषयत्, अन्धां वृद्धां मातरं अपोषयत् என்று கர்த்தரி பிரயோகத்தில் வைத்துக்கொண்டால் अन्धः वृद्धः पिता எனவும் अन्धा वृद्धा माता எனவும் கர்மணி பிரயோகத்தில் மாறுவதைக் காணலாம். கர்த்தரி பிரயோகத்தில் உதாரணத்திற்காக எடுத்துக்கொண்ட வாக்கியம்-கர்மணி பிரயோகத்தில் गुणवता विनीतेन पुत्रेण श्रवणेन, वृद्धौ अन्यौ पितरौ अपोष्येताम् । (अ + पोष् + य + इतां) என்று மாறுகிறது.

तपस्वी वाल्मीकिः - तपः स्वाध्यायनिरतं वाग्मिनां वरं मुनिपुंगवं नारदं पर्यपृच्छत् என்பது ஸம்க்ஷேபராமாணத்தின் முதற் செய்யுளின் வாக்கிய அமைப்பு. தவசியான வால்மீகி தவம், வேதமோதுதல், இவற்றில் நாட்டமுள்ளவரும், பேசத்தெரிந்தவர்களில் சிறந்தவரும் முனிவர் பெருமானுமான நாரதரை வினவினார். இது கர்த்தரி பிரயோகம். இதனைக் கர்மணி பிரயோகத்தில் மாற்றும்போது तपस्विना वाल्मीकिना तपःस्वाध्यायनिरतः वाग्विदां वरः

मुनिपुंगवः नारदः पर्यपृच्छयत् (परि + अ + पृच्छ् + य + त) என்பது முழுவிடை.

எழுவாய் செயப்படுபொருள் இவற்றிற்கு ஏதேனும் உபமானமிருந்தால் அவைகளும் முக்கிய வாக்கியத்தின் எழுவாய் செயப்படுபொருள்கள் அடையும் மாற்றத்திற்கேற்ப மாறும்.

वीरः हनुमान्, मेरुशिखरे विष्ठितं तोयदं इव सिंहासने उपविष्टं रावणं आलोकयत् । வீரனான அனுமான் மேருமலைக்குன்றில் நன்கு அமர்ந்திருக்கும் மேகத்தைப் போன்று சிமமாஸனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் ராவணனைப் பார்த்தார். இவ்வாக்கியத்தில் செயப்படுபொருளுக்கு உபமானம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. हनुमान् रावणं आलोकयत् என்பது முக்கிய வாக்கியம். वीरः என்பது हनुमान् என்பதன் விசேஷணம். கர்மணியில் वीरेण हनुमता என இதனை மாற்றுகிறோம். रावणं என்ற செயப்படுபொருள் रावणः என முதல் வேற்றுமைக்கு மாறுகிறது. அதன் விசேஷணமான सिंहासने उपविष्टं என்பது सिंहासने उपविष्टः என மாறுகிறது. ராவணனுக்கு உபமானமான तोयदं (மேகத்தை) என்பது तोयदः என்றும் मेरुशिखरे विष्ठितं என்ற அதன் விசேஷணம் मेरुशिखरे विष्ठितः என்றும் மாறுகின்றன.

वीरेण हनुमता मेरुशिखरे विष्ठितः तोयदः इव सिंहासने उपविष्टः रावणः आलोकयत् (आ + अ + लोक् + य + त) என்பது முழுவிடை.

ते राक्षसाः बाहनानि बहिः स्थापयित्वा सिंहाः गिरिगुहामिव सभां प्राविशन् । அந்த அரக்கர்கள் வாஹனங்களை வெளியே நிறுத்தி விட்டு சிங்கங்கள் மலைக்குகையை (நுழைவது) போல் ஸபையினுள் நுழைந்தனர் என்பது பொருள். இங்கு राक्षसाः सभां प्राविशन् என்பது முக்கிய வாக்கியம். ते என்பது எழுவாயின் விசேஷணம். கர்த்தாவான ते राक्षसाः என்பது तैः राक्षसैः என 3 ம் வேற்றுமையில் மாறுகிறது. सभां என்ற செயப்படுபொருள் सभा

என முதல் வேற்றுமையில் மாறுகிறது. தை: ராக்சசை: சபா ப்ராவிச்யத் (ப்ர + அ + விஷ் + ய + த) சிங்ஹ: என்பது எழுவாய்க்கும் கிரிசுஹம் என்பது செயப்படுபொருளுக்கும் உபமானம். எனவே அவ்விரண்டு சொற்களும் முறையே 3-1 வேற்றுமைக்கு மாறுகின்றன. சிங்ஹ: கிரிசுஹம் இவ். வாக்ஸநி பஹி: ஸ்தாபயித்வா என்ற சொற்றொடர் முக்கிய வினைச்சொல்லுடன் ஸம்பந்தப் படாததால் அங்கு மாற்றம் ஏதுமில்லை. ஆகவே தை: ராக்சசை: வாக்ஸநி பஹி: ஸ்தாபயித்வா சிங்ஹ: கிரிசுஹம் சபா ப்ராவிச்யத் என்பது முழுவிடை.

பயிற்சி - பிரயோகத்தை மாற்றிப் பொருள் எழுதவும்.

1. பலிஷ்டா: வானரா:, துமே: அவூத் சஹ்யபவத், அலங்கயந் ।
2. க்ரூரா: வ்யாக்ஸநி: ம்ரூகா:, சாபூந் ஹரிணாதிந், ஹத்வா, பக்ஷயந்தி ।
3. அடிகவி: வால்மீகி:, அக்ஷரே, லக்ஷணேன பரித்யக்தாந் சிதாந் அஸாந்வயத் ।
4. வீர: ஹனுமான் ஸ்யநே சுப்த் ராவணம், அலோகயத் ।
5. அஹம் பூதகணாபிசேவிதம் கபித்யஜம்பூபலஸாரபக்ஷிதம் உமாஸுதம் ஸோகவிநாஸகாரணம் விதேஷ்வரபாடபக்ஷம் கஜானநம் நமாமி ।
6. அஹம் ஸாந்தாகாரம் பூஜகஸ்யநம் பக்ஷநாபம் சுரேஷம் சர்வலோகிகநாபம் விஷ்ணு வந்தே ।

பஹி: பாட: - பாடம் 6

கர்மணிப் பிரயோகம்

விளக்கம் 5

ஸம்ஸ்கிருத மொழியில் சில தாதுக்கள் இரு செயப்படு பொருள்களுள்ளவை. அவை த்விகர்மகங்கள் (த்விகர்மகா:). அவை கர்மணிப் பிரயோகத்தில் மாறும் விதத்தை இனி காண்போம்.

1. துஹ் - தோஷி	கறக்கிறான்
2. யாக் - யாக்தே	யாசிக்கிறான்
3. பக் - பக்தி	சமைக்கிறான்

4. दण्ड - दण्डयति	தண்டிக்கிறான்
5. रुध् - रुणाद्धि	தடுக்கிறான்
6. प्रच्छ् - पृच्छ् - पृच्छति	கேட்கிறான்
7. चि - चिनोति	பறிக்கிறான்
8. ब्रू - ब्रवीति	சொல்கிறான்
9. शास् - शास्ति	உபதேசிக்கிறான்
10. जि - जयति	வெல்கிறான் (பந்தயத்தில்)
11. मथ् - मथ्नाति	கடைக்கிறான்
12. मुष - मुष्णाति	கொள்ளாயடிக்கிறான்
13. नी - नयति	கொண்டு போகிறான்
14. ह - हरति	திருடிக்கொண்டு போகிறான்
15. कृष् - कर्षति	இழுத்துச் செல்கிறான்
16. वह - वहति	சுமந்து செல்கிறான்

இவற்றின் உதாரணங்கள்:

1. गोपालः गां पयः दोग्धि ।

இடையன் பசுவை பாலை கறக்கிறான்.

2. विश्वामित्रः दशरथं रामं अयाचत ।

விச்வாமித்ரர் தசரதரை ராமரை யாசித்தார்.

3. पाचकः तण्डुलान् ओदनं पचति ।

சமையற்காரர் அரிசியை (சாதம்) சாதமாகச் சமைக்கிறார்.

4. न्यायाधिपः अभियुक्तं शतं रूप्यकाणि दण्डयति स्म ।

நீதிபதி குற்றம் சாட்டப்பட்டவனை 100 ரூபாய்களை தண்டித்தார் (அபராதம் விதித்தார்).

5. अपरिचितः कश्चित् यूरोपगामिविमानं देशान्तरं अपरुणाद्धि स्म

இன்றார் என அறியாதவர் ஒருவர் ஐரோப்பா செல்லும்

விமாணத்தைக் கடத்தி வேறு தேசத்தை அடையச்செய்தார்.

6. आचार्यः माणवकं षट् प्रश्नान् अपृच्छत् ।

ஆசிரியர் மாணவனை ஆறு கேள்விகளைக் கேட்டார்.

7. वृक्षारोहः दश वृक्षान् फलानि अवाचिनोत् ।

மரமேறி 10 மரங்களை (எலிலிருந்து) பழங்களை பறித்தான்.

स्त्रियः आरामेषु चायावीरूथः चायांकुराणि अवचिन्वन्ति ।

பெண்கள் தோட்டங்களில் தேயிலைச்செடிகளை (எலிலிருந்து)

தேயிலைத் தளர்களைப் பறிக்கிறார்கள்.

- 8-9. आचार्यः अन्तेवासिनं हितं ब्रवीति / शास्ति ।

ஆசிரியர் மாணவனை (ஹிக்கு) நன்மைகளை கூறுகிறார்/

போதிக்கிறார்.

10. शकुनिना सहकृतः दुर्योधनः द्यूते धर्मपुत्रं राज्यं अनुजान् पत्नीं द्रौपदीं च अजयत् ।

சகுனியால் உதவப்பட்ட துர்யோதனன் சூதாட்டத்தில்

தர்ம புத்திரரை (ரிடமிருந்து) அரசரையும் தம்பிகளையும்

மனைவியான துரௌபதியையும் வென்றான்.

11. विष्णुः क्षीरसमुद्रं सुधां मघ्नाति स्म ।

விஷ்ணு பாற்கடலை (லில்) அமிருதத்தைக் கடைந்தார்.

यशोदा दधि नवनीतं अमघ्नात् ।

யசோதை தயிரை வெண்ணையைக் கடைந்தாள்.

तैलकारः स्वर्परां तैलं मघ्नाति ।

வாணியர் கொப்பரையை எண்ணெய் ஆட்டுகிறார்.

12. अद्यत्वे धूमशकटेषु लुण्टाकाः यात्रिकान् धनानि भूषणानि च मुष्णन्ति

இந்நாட்களில் ரயில் வண்டிகளில் கொள்ளைக்காரர்கள்

பிரயாணிகளை (எின்) பொருள்களையும் நகைகளையும்

கொள்ளியடிக்கிறார்கள்.

13. कृष्णः सायंकाले वत्सान् गोकुलं अनयत् ।

கண்ணன் மாலையில் கன்றுகளை கோகுலத்தை அடையச் செய்தான்.

14. रावणः सन्यासिवेषेण आगत्य सीतां लंकां अहरत् ।

ராவணன் ஸந்யாஸி வேஷத்தில் வந்து ஸீதையை
லங்கைக்கு அபஹரித்துச் சென்றான்.

15. दुःशासनः द्रौपदीं राजसभां अकर्षत् ।

துச்சாதனன் துரௌபதியை அரசவைக்கு இழுத்துச்
சென்றான்.

16. भूतकः मम मूतं उन्दुस्थानं वहति ।

கூலியாள் என் மூட்டையை பேருந்து நிலையத்திற்கு
தூக்கிச் செல்கிறான்.

இந்த 16 வாக்கியங்களில் இரண்டு செயப்படுபொருள்கள் இருப்பதைக் காணலாம். கோடிட்டுக்காட்டப்பெற்றவை முக்கிய கர்மா. நேரிடை வினைத் தொடர்புள்ள செயப்படு பொருள் (Direct Object). கோடிடப்பெறாத இரண்டாம் வேற்றுமையிலுள்ள மற்றவை நேரிடைவினைத் தொடர்பில்லாத செயப்படு பொருள்கள் - கௌணகர்மா (Indirect object). இவ்வாக்கியங்களைக் கர்மணி பிரயோகமாக மாற்றுவதானால் எந்த செயப்படுபொருளை முதல் வேற்றுமைக்கு மாற்றுவது? எந்த செயப்படுபொருளைத் தழுவி வினைச்சொற்கள் வரும் என்ற கேள்விகள் எழும். இதற்கு விடை - (1) दुह् முதல் मुष् வரை உள்ள 12 தாதுக்கள் உபயோகிக் கப்பட்ட வாக்கியங்களில் நேரிடைத் தொடர்பில்லாத செயப்படு பொருள்கள் கௌணகர்மா (கோடிடப்பெறாதவை) முதல் வேற்றுமையை ஏற்கும். அதன் புருஷ - வசனங்களை யொட்டி வினைச்சொற்கள் புருஷ வசனங்களை ஏற்கும். (2) नी ह् कृष् वह् - என்ற நான்கு தாதுக்கள் உபயோகப்படும்போது முக்கிய மான செயப்படுபொருள்கள் - முக்கியகர்மா (கீழ்க் கோடிட்டவை) முதல் வேற்றுமையை ஏற்கும். உதாரணம்.

1. गोपालः गां पयः दोग्धि । (கர்த்தரி)

गोपालेन गौः पयः दुह्यते । (கர்மணி)

2. विश्वामित्रः दशरथं रामं अयाचत । (கர்த்தரி)

विश्वामित्रेण दशरथः रामं अयाच्यत । (அ+யாच्+ய+த) (கர்மணி)

இங்கு வினைச்சொற்களான **दुह्यते** **अयाच्यत** என்பவைகளின் பயன் (effect) பசுவிடமும் தசரதரிடமும் ஏற்பட்டதே தவிர, பால் ராமன் இவைகளுடன் ஏற்படவில்லை. எனவே பசுவும் தசரதரும் முதல் வேற்றுமையில் மாறுகின்றன. இனி மற்ற உதாரணங்கள் மாறுவதைப் பார்ப்போம்.

3. पाचकेन तण्डुलाः ओदनं पच्यन्ते । (पच् + य + अन्ते)

4. न्यायाधिपेन अभियुक्तः शतं रूप्यकाणि दण्डयते स्म ।

(दण्ड् + य + ते)

5. अपरिचितेन केनचित् यूरोपगामि विमानं देशान्तरं अनीयत ।

(अ + नी + य + त)

இங்கு **विमानं** எனும் செயப்படுபொருள். நபும் ஸகலிங்கமானதால் இரண்டாம் வேற்றுமையிலிருந்து முதல் வேற்றுமைக்கு மாற்றப்பட்டிருந்தாலும் அந்த வேற்றுமைக்கான வித்யாஸம் தெரியவில்லை.

6. आचार्येण माणवकः षट्प्रश्नान् अपृच्छयत । (अ+पृच्छ्+य+त)

7. वृक्षारोहेण दश वृक्षाः फलानि अवाचीयन्त ।

(अव + अ + ची + य + अन्त)

स्त्रीभिः आरामेषु चायावीरुधः चायांकुराणि अवाचीयन्त (अव + अ + ची + य + अन्त) இங்கும் முதல் இரண்டாம் வேற்றுமை

வேறுபாடு தெரியவில்லை. **वीरुद् वीरुधौ वीरुधः**, **वीरुधं वीरुधौ वीरुधः**, **वीरुधा वीरुद्भ्यां वीरुद्भिः** என்று முதல் மூன்று வேற்றுமைகள்.

8-9 आचार्येण अन्तेवासी हितं उच्यते/शिष्यते । (ब्रू என்ற தாது

கர்மணி பிரயோகத்தில் வச் என்று முதலில் மாறிய பிறகு ஓச் என மாறும் (வச் + ய + தே) அதேபோல் ஶாஸ் என்பதும் ஶிஷ் என மாறும். (ஶிஷ் + ய + தே)

10. ஶகுனிநா ஶஹகூதேந டுரீயோதனேந ஧ர்மபுத்ர: ராஜ்ய் அநுஜாந் பத்னீத்ரீபத்னீத்
வ அஜீயத். (அ + ஜீ + ய + த)

11. விஷ்ணுநா க்ஷீரஸமுத்ர: சுதாந் மத்யதே ஸ்ம. (மத்ய் + ய + தே)
யஸோதா ததிரி நவநீதத் அமத்யத. (அ + மத்ய் + ய + த)
தேலகாரேந ஶர்பராத தேலம் மத்யதே.

12. அத்வே தூமஸகடேஷு லுஷ்டாகை: யாதிரி: தநாநி தூஷணாநி ச
முஷ்யந்தே. (முஷ் + ய + அந்தே) யாதிரீ யாதிரிஸு யாதிரி: , யாதிரிந் யாதிரிஸு
யாதிரி: என்பது சப்தம்.

13. க்ஷணேந ஶாயங்காலே வத்ஸா: ஶோகூலம் அநீயந்த். (அ+நீ+ய+அந்த்)

14. ராவணேந ஶந்யாஸிவேஷேந அகாத்ய ஶீதா லங்காந் அஹியத்.
(அ + ஹி + ய + த)

15. து:ஸாஸனேந த்ரீபத்னீ ராஜஸதாந் அகூஷ்யத். (அ + கூஷ் + ய + த)

16. தூதகேந மம தூத: ஓந்நுஸ்தானம் ஓஹதே. (ஓஹ்+ய+தே) வஹ

எனும் வினை ஓஹ் என மாறுகிறது.

13-14-15-16 வாக்கியங்களில் வினைச் சொல்லின் பயன் முக்கிய கர்மாவுடன் சேர்கிறது. கௌண கர்மாவில் சேர்வதில்லை.

மற்றொன்றும் கவனிக்கத்தக்கது. முன்சொன்ன 16 தாதுக்களின் பொருள் கொண்ட வேறு தாதுக்கள் உபயோகப் பட்டாலும் இரண்டு செயப்படு பொருள்கள் இருக்கும்.

திக்ஷ - திக்ஷதே	யாசிக்கிரூன்	(யாச்)
ஸு - ஸுநோதி	(சார்) பிழிகிரூன்	(மத்ய்)
ஹ - ஹரதி	பறிக்கிரூன்	(முஷ்)
தாஷ் - தாஷதே	பேசுகிரூன்	(கூ)
வத - வததி	பேசுகிரூன்	(கூ)

உதாரணம்-

வாமன: பலிं வஸுதாं அபிஷ்யத | (அயாசத)

வாமனார் பலியை பூமியை யாசித்தார்

அஃ இஷுஸுண்ட் ரஸ் சுனோமி | (மய்நாமி)

நான் கருப்புத்துண்டை சாறு பிழிகிறேன்

வே஑்டாட்ரூ சோரா: ஸதிகா: ஸ்ரீய: மாங்கல்யஸூத்ராணி அபி ஹ்ரந்தி | (மூஷ்ணந்தி)

வேங்கடமலையில் திருடர்கள் வழிப்போக்கர்களான

பெண்களைத் திருமங்கலியச்சரடுகளைக் கூட

அபகரிக்கிறார்கள்.

ஸதிகா ஸதிகே ஸதிகா: (என ஸ்திரீ லிங்க சப்தம்)

ஸிதா ஸுத்ரம் தர்மம் பாஷ்யதே/வததி |

தந்தை மகனுக்குத் தர்மத்தைப் பற்றி பேசுகிறார்.

கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டவை முக்கிய கர்ம பலி் இஷுஸுண்ட்

ஸ்ரீய:, ஸுத்ரம் கௌணகர்மா. கர்மணி பிர்யோகத்தில் இவை மாறும் விதம்.

வாமனேன பலி: வஸுதாं அபிஷ்யத | (அ + பிஷ் + ய + த)

மயா இஷுஸுண்ட்: ரஸ் சூயதே | (ஸூ + ய + தே)

வே஑்டாட்ரூ சோரே: ஸதிகா: ஸ்ரீய: மங்கல்யஸூத்ரணயபி ஹ்யந்தே |

(ஹி + ய + அந்தே)

ஸித்ரா ஸுத்ர: தர்மம் பாஷ்யதே/உததே |

(பாஷ் + ய + தே, (வத்) உத் + ய + தே)

சஸம: ஸாட: ஸாடம் 7

சங்க்ஷிஸம் அபிஜ்ஞானஸாகுந்தலம் - ௭

(காஷ்யபஸ்யாஸ்ரமே ராஜா துஷ்யந்த:, ஷகுந்தலாமவலோகயித் து மாலின்யா: நதா: தீரம் கசுசதி | தத்ர லதாமண்டபே ஷகுந்தலா குஸுமாஸ்தரணமதிகாஸானா ஸஸுதீர்மயா அந்வாஸ்யதே | ராஜா குத்ரசித் த்ரசுசந: திஷ்ணத் தாஸா் விஸ்ரம்பகயிதானி

शृणोति । अनसूया प्रियंवदा च सख्यौ । शकुन्तला अस्वस्था । सख्यौ नलिनीपत्रेण बीजयतः ।)

सख्यौ-हला शकुन्तले, अपि नलिनीपत्रवातः सुखयति?

शकुन्तला-सख्यौ ! किं मां बीजयतः?

राजा-शकुन्तला बलवत् अस्वस्थशरीरा वर्तते । तत् किं अयं आतपदोषः? उत यथा मे मनसि वर्तते तथा मन्मथस्य तापः?

अनसूया - सखि! बलवान् खलु ते तापः । आवां मदनगतस्य वृत्तान्तस्य अनभ्यन्तरे । इतिहासेषु कामयमानानां अवस्था श्रूयते । तादृशीं तव पश्यामि । कथय - किंनिमित्तः ते सन्तापः? विकारं परमार्थतः अज्ञात्वा प्रतीकारो नारभ्यते खलु?

शकुन्तला - (स्वगतं) राज्ञि मम बलवान् अभिनिवेशः । इदानीमपि सहसा एतयोः निवेदयितुं न शक्नोमि ।

प्रियंवदा - सखि शकुन्तले ! सुष्ठु एषा भणति । आत्मनः आतङ्कं कुतः उपेक्षसे? अनुदिवसं अङ्गैः परिहीयसे खलु?

शकुन्तला-सखि ! कस्य वा अन्यस्य कथयिष्यामि । किन्तु वां आयासयित्री भविष्यामि ।

सख्यौ-अत एव खलु निर्बन्धः । स्निग्धे जने संविभक्तं दुःखं हि सह्यवेदनं भवति ।

शकुन्तला-सख्यौ ! यतः प्रभृति मम दर्शनपथं आगतः, स तपोवनस्य रक्षिता राजर्षिः..... (इति अर्धोक्ते लज्जां नाटयति)

सख्यौ-कथय.प्रियसखि ।

शकुन्तला-तत आरभ्य तस्मिन् गतेन अभिलाषेण एतदवस्था संवृत्ता अस्मि ।

राजा - (सहर्षं स्वगतं) श्रोतव्यं श्रुतम् । पूर्वं स्मरः मे तापहेतुरासीत् । इदानीं स एव तापस्य निर्वापयिता जातः ।

लतामण्डपः கொடி மண்டபம் कुसुमास्तरणं பூக்களாலான
 विरिப்பு அந்வாஸ்யதே பணிவிடை செய்யப் பெறுகிறாள் प्रच्छन्नः
 மறைந்திருப்பவனாக विभ्रंभकयितानि ரகசியப் பேச்சு வார்த்தை
 अस्वस्था உடல் நிலை நேரில்லாதவள் नलिनीपत्रं தாமரை இலை वीजयतः
 வீசுகிறார்கள், (वीजयति वीजयतः वीजयन्ति) सुखयति சுகத்தைத்
 தருகிறது आतपदोषः வெயிலால் ஏற்பட்ட கெடுதி उत அல்லது
 मदनगतस्य மன்மதனைப்பற்றியதான अनभ्यन्तरे
 பரிசயமில்லாதவர்கள் (अनभ्यन्तरा अनभ्यन्तरे अनभ्यन्तराः) अवस्था
 நிலை कामयमानानां காதலிப்பவர்களது किनिमित्तः எதனைக்
 कारणमाकக் கொண்டது विकारः நோய்நிலைக்கான மாறுதல்
 परमार्थतः சரியாக, உண்மையாக अज्ञात्वा அறியாமல் प्रतिकारः
 மருத்துவம் न आरभ्यते ஆரம்பிக்கப்படுவதில்லை (आरभ्यते आरभ्येते
 आरभ्यन्ते) अभिनिवेशः ஈடுபாடு सहसा திடீரென, உடனடியாக भणति
 சொல்கிறான் (भणति भणतः भणन्ति) आतंकः வேதனை उपेक्षसे
 உபேக்சிக்கிறாய்-பொருட்படுத்தாதிருக்கிறாய் अनुदिवसं ஒவ்வொரு
 நாளும் अङ्गैः परिहीयसे உடலால் இளைத்து வருகிறாய் आयासयित्री
 வேதனைப்படுத்துபவள் संविभक्तं பங்கு பிரிக்கப் பெற்றது दर्शनपथं
 ரதः கண்ணில் பட்டார், கண்வழி पकुन्तार् அர்த்து
 பாதிசொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போதே एतदवस्था இந்நிலை
 அடைந்தவள் संवृत्तास्मि ஆக இருக்கிறேன் भ्रूतव्यं भ्रुतं கேட்கத்தக்கது
 கேட்கப்பட்டது स्मरः மன்மதன் நிர்வாபயிதா, அனைப்பவன்.
 பயிற்சிகள்:

1. सुखयति, उपेक्षसे, कथयिष्यामि மூன்றின் மூன்று
 புருஷங்களிலும் மூன்று வசனங்களிலும் உள்ள ரூபங்களை
 எழுதுக. இவை எந்த லகாரத்தைச் சேர்ந்தவை?

2. सख्यौ, आवां, कामयमानानां, एतयोः, जने, रक्षिता இவை
 அமைந்துள்ள விபக்தியின் மற்ற இரு வசனங்களை எழுதுக.

अष्टमः पाठः - பாடம் 8

समासाः சொற்கள் கூட்டு - Compounds

முன்னுரை: 1 ஸந்திகளில் குறைந்தது இரண்டு பதங்கள் சேரும். சேரும்போது अ + इ = ए, इ + अ = य போன்ற சில மாற்றங்கள் ஏற்படும் என்பதை அறிவோம். ஸமாஸத்திலும் இரண்டு பதங்கள் குறைந்தபடி சேரும். சேரும் போது மாற்றங்கள் ஏற்படும் உதாரணம்:

ஸந்தியில்

ஸமாஸத்தில்

तथा + इति = तथेति

सूर्य + उदयः = सूर्योदयः

इति + उक्त्वा = इत्युक्त्वा

जन + अधिपतिः = जनाधिपतिः

ஆனால் ஸந்தியில் சேர்ந்த பதங்களைச் சேர்த்தபடியே பிரித்து விடலாம். (ஒட்டிய தபால்தலையை ஊறவைத்து எடுப்பது போல்) ஸமாஸத்தில் அவ்வாறு எளிதில் முடியாது. காய்ச்சிப் பற்றவைத்த உலோகத் தகடுகளைப் பிரிப்பது போல். **सूर्योदयः**, **जनाधिपतिः** என்ற சொற்கள் இணையும்போது **सूर्यस्य + उदयः**, **जनानां + अधिपतिः** என்று இருந்தன. முதல் பதத்தில் வேற்றுமை உருபுகள் மறைந்து **सूर्य + उदयः = सूर्योदयः**, **जन + अधिपतिः** என்று மாறிவிட்டன. ஆகவே இணைந்தபடி பிரிக்க முடியாது.

2. ஸமாஸம் அடைந்த பதங்களுக்கு **समस्तपदानि** ஸமஸ்த பதங்கள் (Compound word) என்று பெயர். ஸமஸ்த பதத்தின் பொருளை விளக்கும் சொற்றொடருக்கு **विग्रह वाक्यं** என்று பெயர்.

विग्रह वाक्यं

ஏற்படும் மாறுதல்

समस्तपदं

सूर्यस्य + उदयः

सूर्य + उदय

सूर्योदयः

इष्टं + अनतिक्रम्य

इष्टं + यथा

यथेष्टं

रामः + लक्ष्मणः च

राम + लक्ष्मण

रामलक्ष्मणौ

3. ஸமாஸத்தில் குறைந்தது இரண்டு பதங்கள் சேரும் என்றோம். முதல் பதத்துக்கு **पूर्वपदं** என்றும், பின்பதத்துக்கு **उत्तरपदं** என்றும் பெயர். இப்பதங்களின் பொருள்கள் முக்கியத்துவம்

பெறுவதைப் பொறுத்து ஸமாஸங்கள் 1 பூர்வபார்யபுரதான சமாஸ: 2 உதரபார்யபுரதான சமாஸ: 3 உபயபார்யபுரதான சமாஸ: 4 அந்யபார்யபுரதான சமாஸ: என்று நான்கு வகைப்படும்.

4 ஸமாஸத்திலுள்ள இரண்டு பதங்களுக்குள் எந்தச் சொல்லின் பொருளுக்கு அடுத்த பதத்துடன் இணைவதற்கு மிகுதியான பொருத்தமுள்ளதோ அதுவே முக்கியமாகும். 'கோஷீர் மயூர்' என்ற வாக்கியத்தில் கோஷீர் என்ற ஸமஸ்தபதத்திலுள்ள ஶீர் என்ற பதத்தின் பொருளுக்கு மயூர் என்ற சொல்லின் பொருளுடன் இணைவதற்கு அதிக உரிமை உள்ளது 'ராஜகுமாரன் வந்தான்' என்ற வாக்கியத்தில் குமாரன் என்ற பதத்தின் பொருளே வந்தான் என்ற சொல்லுடன் இணைகிறது "ராஜ" என்பதற்கு முக்கியத்துவமில்லை. இவை இரண்டும் உதரபார்யபுரதான (பின் சொல்லின் பொருள் முக்கியத்வம் பெற்ற) சமாஸங்களாகும்.

நவம: பாத: - பாடம் 9

பூர்வபார்யபுரதான: அவ்யயிபாவ: அவ்யயிபாவம்

(1) இவ்வகை ஸமாஸத்தில் சேரும் இரண்டு பதங்களுக்குள் முன்பதத்தின் பொருள் முக்கியத்துவம் பெறும். அதாவது வாக்கியத்தின் மற்ற பதத்துடன் சேர அதிக உரிமை பெறும். (2) பெரும்பாலும் இவை அவ்யயமாக (இடைச்சொல்) (Adverb) இருக்கும். அதனால், இதற்கு இப்பெயர் வந்துள்ளது.

அஹ் ப்ரதிதிந் பாதாந் பாதமி ।

(தினம் தோறும்)

மயா மய்யேமாரீ ரமேஷ: டு: ।

(நடு வழியே)

பக்ஷிண: அகாஷே யயேஹ்/யயேஹ் டயந்தே ।

(இஷ்டப்படி,
விரூப்பப்படி)

ச: அசந்யம் காரியாலயே கர்ம கரோதி

(மாதே வரை)

த்வ் ப்ரத்யக்ஷ் கிமபி வதசி, பரோக்ஷ் கிமபி சேஹ் ।

(கண் எதிரில், கண்
மறைவில்)

இனி இவைகளின் விக்ரஹவாக்கியங்களையும், மாறுதல்களையும் ஸமஸ்தபதங்களையும் கவனிப்போம்.

விக்ரஹவாக்யம்	பொருள்	ஒற்படும் மாறுதல்	ஸமஸ்தபதம்
दिने दिने	தினம் தினம்	दिनं प्रति/अनु	प्रतिदिनं/अनुदिनं
मार्गस्य मध्ये	நடுவே	मार्ग मध्ये	मध्येमार्ग
इष्टं अनतिक्रम्य	மீறாமல்	इष्टं यथा	यथेष्टं
इच्छां अनतिक्रम्य	மீறாமல்	इच्छां यथा	यथेच्छं
सन्ध्यां अभिव्याप्य	உள்ளடக்கி	सन्ध्यां आ	आसन्ध्यं
अष्टोः आभिमुख्ये	எதிராக	अक्षि प्रति	प्रत्यक्षम्

குறிப்பு: 1 இந்த ஸமாஸத்தில் விக்ரஹ வாக்யங்களில் காணப்படும் இரண்டாவது பதத்துக்குப் பதிலாக ஒரு அவ்யயப் பகுதி தோன்றுகிறது. அது ஸமாஸத்தின் முதல் பகுதியாக இடம் பெறுகிறது. அதன் பொருளே வாக்யத்தின் மேல் பதங்களுடன் நெருங்கிய சம்பந்தம் பெறுகிறது. எனவே पूर्वपदार्थ प्रधान समास ஆகிறது. 2 பொதுவாக ஸமாஸங்களில் வரும் பதங்களே விக்ரஹவாக்யத்திலும் அமைந்திருக்கும். விக்ரஹ வாக்யத்தில் வரும் பதங்களே ஸமாஸங்களிலும் காணப்படும். இங்கு அப்படி இல்லை. ஆகையால் இந்த ஸமாஸத்தை अ-स्वपद-विग्रह समास: என்பர். உரிய பதத்தை விக்ரஹ வாக்யத்தில் கொள்ளாதது என்று பொருள்.

மேலும் சில அவ்யயீபாவ ஸமாஸ உதாரணங்களைக் கற்போம்.

1. दिशयोः मध्ये (திசைகளுக்கு இடையே)
दिशा + अप अपदिशं
2. कृष्णस्य समीपे (கிருஷ்ணனுக்கு அருகில்)
कृष्ण + उप उपकृष्णं
3. आयस्य योग्यं (வரவுக்கு தக்கபடி)
आय + अनु अन्वायं
4. अर्थं अनतिक्रम्य (பொருளுக்கு முரண்படாமல்)
अर्थ + यथा यथार्थं
5. ज्येष्ठस्य आनुपूर्व्येण (முதியவர் வரிசையாக)
ज्येष्ठ + अनु अनुज्येष्ठं

௬.	தூணமபி அபரீத்யஜ்ய	(புல்லையும் விடாமல்)	
	தூண + ச		சதூணம்
௭.	கஜ்ஜாயா: பாரே	(கங்கையின் அக்கரையில்)	
	கஜ்ஜா + பாரே		பாரேகஜ்ஜம்
௮.	மண: சதஷம்	(மணி என்பவரைப்போல்)	
	மணி + ச		சமணி
௯.	யாவந்த: பூரூபா: தாவந்த:	(எவ்வளவு மனிதர்களோ அவ்வளவு)	
	பூரூப + யாவத்		யாவத்பூரூபம்
10.	அஷ்ட: யோக்யம்	(பார்வைக்கு எட்டக் கூடியபடி)	
	அஷ்டி + சம்		சமஷ்டம்
11.	அஷ்ட: அபிமூல்யே	(கண்ணுக்கு எதிரில்)	
	அஷ்டி + ப்ரதி		ப்ரத்யஷ்டம்
12.	அஷ்ட: அவிசயே/பரம்	(கண்ணுக்கு அப்பால்)	
	அஷ்டி + பர		பரோஷ்டம்
13.	அஷ்ட: பத்ராத்	(கண்ணுக்கு பின்னால்)	
	அஷ்டி + அநு		அந்வஷ்டம்
14.	பரிதோஷம் அபிவ்யாப்ய	(சந்தோஷம் வரும் வரை)	
	பரிதோஷ + அ		அபரிதோஷம்

பயிற்சி: 1 தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

१. प्राची दक्षिणा प्रतीची उदीची इति चतस्रः दिशः (दिशयोर्मध्ये)
उपदिशः (विदिशः) चतस्रः । अधः ऊर्ध्वं च द्वे दिशौ । आहत्य दशसु दिशासु
रथं चालयितुं समर्थः दशरथो महाराजः ।
२. उपकृष्णं या तिष्ठति सैव राधा ।
३. पुत्रक ! अन्वायं ते व्ययो भवतु । अन्यथा क्लिश्येः ।
४. वानर ! अपि त्वं वैश्रवणस्य दूतः ? यमस्य वरुणस्य वा दूतोऽसि ?
यथार्थं कथय/इति राक्षसाः हनुमन्तमपृच्छन् ।
५. अनुज्येष्ठं पदव्युन्नतिं केचिदपेक्षन्ते । अन्वार्हन्ति पदोन्नतिं अन्ये

मन्यन्ते ।

६. बुभुक्षितः छागः सकाण्डं पल्लवं भक्षयति ।
७. हृषीकेशे पारेगङ्गं गीताभवनं वर्तते ।
८. गायकेषु केचित् समणि गायन्ति ।
९. बालिकाः गोपिकागीतं यावच्चलोकं रागैः गायन्ति ।
१०. शंकरः गौर्याः समक्षं मन्मथं अदहत् ।
११. “प्रत्यक्षे गुरवः स्तुत्याः परोक्षे मित्रबान्धवाः । कर्मान्ते दासभृत्याश्च न कदाचन पुत्रकाः ।” इति काचित् नीतिः ।

दिक् (दिश्) दिशा திசை கிசையே: கவ்ஹப்படுவாய் चालयितुं ஓட்ட
पदव्युत्पत्तिः உத்தியோக உயர்வு अन्वार्हन्ति (आर्हन्ती தகுதி ஆர்ஹ்நீ
अनुसृत्य) தகுதிக்குத் தக்கபடி.

दशमः पाठः - பாடம் 10

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलम् - ९

षष्ठं दृश्यम् (अनुवर्तते)

(शकुन्तला सखीभ्यां अन्वास्यते । राजा अपवृतः तिष्ठति ।)

शकुन्तला-तत् यदि वां अनुमतं, तथा कुरुतं यथा तस्य राजर्षेः
अनुकंपनीया भवामि । अन्यथा सिञ्चतं मे तिलोदकम् ।

प्रियंवदा-(जनान्तिकं) अनसूये, अस्याः कामो दूरं गतः ।
कालहरणस्य अक्षमा इयम् । यस्मिन् एषा भावं बद्धवती, स पौरवाणां
ललामभूतः । तदस्या अभिलाषोऽभिनन्दितुं युक्तम् ।

अनसूया-तथा यथा भणसि ।

प्रियंवदा-(प्रकाशं) सखि ! दिष्ट्या ते अभिनिवेशः अनुरूपः । सागरं
उज्झित्वा कुत्र वा महानदी अवतरति ।

अनसूया-अविलंबितं निभृतं च सख्याः मनोरथं संपादयावः । तत्र
कः पुनः उपायो भवेत् ?

प्रियंवदा-निभृतमिति तु चिन्तनीयम् । शीघ्रमिति सुकरम् ।

अनसूया-कथमिव?

प्रियंवदा-स राजर्षिः अस्यां स्निग्धदृष्ट्या अभिलाषां सूचयति ननु? एतान् दिवसान् प्रजागरेण कृशो लक्ष्यते । (विचिन्त्य) हला । मदनलेखोऽस्मै क्रियताम् । तं सुमनोभिः गोपितं कृत्वा देवप्रसादस्य अपदेशेन अस्य हस्तं प्रापयिष्यामि ।

अनसूया-सुकुमारः प्रयोगः । मे रोचते । किं वा शकुन्तला भणति?

शकुन्तला-किं वां नियोगः विकल्प्यते?

प्रियंवदा-तर्हि चिन्तय किमपि ललितं पदबन्धनम् ।

शकुन्तला-हला ! अहं चिन्तयामि । अवधीरणायाः भीरु मे हृदयम् । ततो वेपते ।

राजा-(आत्मगतं सहर्षं) यस्मात् अवधीरणां विशङ्कसे, सोऽयं ते सङ्गमे उत्सुकः तिष्ठति । प्रार्थयिता श्रियं लभेत वा? न वा? न जाने । परं श्रिया ईप्सितो जनः कथं दुरापः?

सख्यौ-अयि ! आत्मनो गुणान् त्वं अवमन्यसे ! कः इदानीं शरीरतापस्य निर्वापयित्रीं शारदीं ज्योत्स्नां पटान्नेन वारयति ।

शकुन्तला-(सस्मितं) इदानीं नियोजिता अस्मि । (इति उपविष्टा चिन्तयति ।) हला चिन्तितं मया लेखवस्तु । परं लेखनसाधनानि न सन्निहितानि ।

प्रियंवदा-अस्मिन् सुकुमारे नलिनीपत्रे नखैः वर्णानि निक्षिप ।

शकुन्तला - (तथा कृत्वा) हला, शृणुतं इदानीं संगतार्थं न वा इति ।

सख्यौ - अवहितौ स्वः ।

शकुन्तला - (वाचयति) निर्धृण ! तव हृदयं न जाने । मम पुनः अङ्गानि कामः रात्रावपि बलीयः तपति ।

राजा-(सहसा तां उपसर्पति) तनुगात्रि ! मदनः त्वां अनिशं तपति, मां पुनः दहत्येव । दिवसो यथा शशाङ्कं ग्लपयति, न तथा कुमुद्वतीं ग्लपयति ।

சக்யூ-(ராஜானம் விலாக்ய, சகஸ்ய உத்யாய) சுவாகதம் மனாரதஸ்ய ।
(சகஸ்தலா அப்யுத்யாது இசுசுதி)

அந்வாஸ்யதே பணியிலிடே சேய்யப்படுகிறாள் அபவூத: மறைய்
திரூப்பவகாக அநுமதம் அநுமதிக்கப்பெற்றது அநுகப்பனியா
பரியிற்குரியவளாக சிசுவதம் தெனியுங்கள் சிசுவ சிசுவதம் சிசுவத ।
அந்யதா சிசுவதம் மே திலோதகம் இல்லாவிடில் எள்ளு கலந்த நீரைய்
தெனியுங்கள். (நான் மாய்ந்து விடுவேன் எனப்பொருள்)
ஜனாந்திகம் இருவருக்குள், தனியமையில், காதுகாடு காலஹரம்
பொழுதுபோக்கு அஷமா பொறுக்காதவள், தாங்கமுடியாதவள்
பாவம் வடிவதீ கருத்தைய் - ஆசையை ஆழப்படுத்திச்
கொண்டிருக்கின்றவள் பூரவ: பூருவம்சத்தினன் லலாமபூத:
தலையணியாக (சிறந்தவகாக) இருப்பவன் பணசி சோல்கிறாய்
பணசி பணத: பணத । யதா பணசி ததா எப்படிச் சோல்கிறாயோ
அப்படி திஷ்டயா எதிர்பாராதவிதமாக அபினிவேச: உள்ளக்கிடக்கைய்
அநுரூப: (உனக்குத்) தகுந்தது உஜ்ஜிதவா விட்டு விட்டு அவிலம்பித்
தாமதமின்றி நிபூதம் ரகசியமாக சிங்ஹத: கனியந்த பார்வைய்
தூக்கமின்றி விழித்திருத்தல் மதனலேச: காதல் கடிதம் சூமன: டு
தேவபிரசாதஸ்ய தையத்தின் பிரசாதம் அபதேச:- சாக்கு பராயிப்யா
சேர்ப்பிப்பேன் சுகூமர: பராய: அழகிய ஏற்பாடு நியோக: உத்தரவ
விகல்ப்யதே மாற்றப்படுகிறது பதவந்நம் சோற்கட்டு, கடிதவாசகம்
செய்யுள் லலித் எனியது, அழகானது அவதீரணா மறுதலிப்பு பி:
பயந்தது வெபதே நடுங்குகிறது வெபதே வெபதே வெபதே, யஸ்தாது அவதீரண
விசங்கசே எவரிடமிருந்து மறுதலிப்பு பற்றி கவலைப்படுகிறாய்
பராயிதா வேண்டுபவன் இஸ்தி: விரும்பப்படுபவன் துராய்
சிரமபட்டுக் கிடைய்பவன் (கிடைய்பது எனிதல்ல) நிவார்பயி:
அணைய்பவன் சாரதீ ஜ்யோத்சா சரத்ருதுவின் நிலா பதாந்

மேலாடையின் நுனி வாரயதி தடுக்கிறுன் நியோஜிதா (உங்களால்) ஈடுபடுத்தப்பட்டவளாக, உத்தரவிடப்பட்டவளாக லேகவஸ்து கடிதப் பொருள், கடித அமைப்பு லேகனஸாபந் எழுதும் உபகரணம் வர்ணானி நிஷிப எழுத்துக்களைப் பதியவைப்பாய் ஶுருதம் (இருவர்) கேளுங்கள் ஶுரு ஶுருதம் ஶுருத. சங்கதாய் பொருள் பதிந்ததாக அவஹிதீ கவனத்துடன் இருப்பவர்களாக ஸ்வ: (இருவர்) இருக்கிறோம் அஸி ஸ்வ: . ஸ்ம: . நிர்ஶுண: பரிவற்றவன் பலிய: மிக்க பல முள்ளதாக தபதி வாட்டுகிறுன் தபதி தபத: தபந்தி. சஹஸா வேகமாக ஶுபஸர்பதி (ஸர்பத: ஶர்பந்தி) நெருங்குகிறுன் தனுகாத்திரி மெல்லியலான் அநிசம் எப்போதும் தஹதி எரிக்கிறுன் தஹதி தஹத: தஹந்தி . திவஸ: பகல் ஶசாங்க: சந்திரன் ஶுலபயதி வாட்டுகிறுன் ஶுலபயதி ஶுலபயத: ஶுலபயந்தி . குமுததிரி அல்லி ஓடை ஸ்வாகதம் அவிலம்பினு மனுரயஸ்ய தாமத மின்றி வந்த (என் தோழியின்) மனூரதத்திற்கு தங்களுக்கு) நல்வரவாகுக . அயி ! அடியே ! ஹலா ! ஏலோய் என்பது போல் சம வயதுள்ளவரை நெருக்கமுள்ளவர் கூப்பிடும் ஸொல் அஶ்யுத்யாது எழுவதற்கு

பயிற்சிகள்:

1. இந்தப் பாடத்தைத் தமிழாக்குக.
2. ராஜஸீ: மனுரயம், துத்யா, ஸுமனுபி:, அவதிரணாயா:, ஶார்யயிதா, லேகவஸ்து, நிர்ஶுண, குமுததிரி இந்தச் ஸொற்கள் எந்த விபக்தியில் வந்துள்ளன? மற்ற இரு வசனங்களையும் தருக.
3. ஸிஷ், ஶுணசி, அஸி, நிஷிப, அவமந்யஸே இந்த வினைச் ஸொற்கள் எந்த லகாரத்தில் அமைந்துள்ளன? மூன்று புருஷங்களிலும் அந்த லகாரத்தின் ரூபங்களைத் தருக.
4. ராஜஸீ: அநுகுபநியா, யஸிந் ஶுஷா, மஸ்யா: மனுரயம், சங்கமே ஶுதுசுக:, ஶியா இஸித:, க: இதானி, வா இதி, ததன: த்வா இவைகளை ஸந்தி ஸேர்த்து எழுதுக

5. तदस्या अभिलाषोऽभिनन्दितुं, मदनलेखोऽस्मै, ईप्सितो जनः,
दहत्येव, दिवसो यथा इवैवकणैः सन्ति प्रीतिस्तु एतदुक्तम्.

एकादशः पाठः பாடம் 11

ஸமாஸங்கள் - தத்புருஷஸமாஸம்

தத்புருஷ ஸமாஸத்தில் இரண்டாவது (பின்னர் வரும்) பதத்தின் பொருள் முக்கியத்துவம் பெறும். இங்கு பொதுவாகக் கூட்டு சேரும் பதங்களில் முன்பதம் விசேஷணமாகவும் பின்பதம் விசேஷ்யமாகவும் அமையும். முன் ஸமாநாதிகரண விசேஷணங்களைக் கற்றோம். ஸமாந அதிகரணம் என்றால் "அபேத சம்பந்தத்துடன் இணைகிற" என்று பொருள்.

उन्नतः पर्वतः शीतलं जलं मधुरं गीतं

உயர்ந்த மலை குளிர்ந்த நீர் இனிய பாட்டு

இங்கு उन्नतः शीतलं मधुरं என்ற மூன்றும் ஸமாநாதிகரண விசேஷணங்கள் ஆகும். உயர்ந்த என்றும் மலை என்றும் குறிப்பிடுவது ஒரே பொருள். குளிர்ந்த என்றும் நீர் என்றும் குறிக்கப்படுவது ஒன்றே. இனிய என்றும் பாட்டு என்றும் குறிக்கப்படுவது ஒன்றே. வேறல்ல. இவைகளுக்கு இடையே அபேத ஸம்பந்தமுள்ளது. அதனால் ஸமாநாதிகரண ஸம்பந்தம் உள்ளவை. இந்த விசேஷணங்கள் விசேஷ்யத்தின்லிங்க விபக்தி-வசனங்களுடன் ஒன்றுபடும் என்று அங்கு படித்தோம்.

நகரத்திலிருந்து வந்தவன், கிராமத்திலிருந்து வந்தவன், என் தந்தை, உன் தந்தை, சென்னையில் வசிப்பவன், மதுரையில் வசிப்பவன் என்ற சொற்றொடர்களில் "நகரத்திலிருந்து" "கிராமத்திலிருந்து" போன்ற சொற்கள் "வந்தவன்" "தந்தை" போன்ற விசேஷ்யங்களைப் பாகுபடுத்திக் காட்டுகின்றன. அவைகளால் குறிக்கப்படும் பொருளும் ஒன்றல்ல. அவைகளுக்கு இடையே பேத சம்பந்தம் நிலவுகிறது.

அந்த பேத சம்பந்தங்களே அங்குள்ள 5-6-7ம் வேற்றுமைகளால் காட்டப்படுகின்றன அதனால் "நகரத்திலிருந்து. என், சென்னையில்" என்பவை வ்யதிகரண விசேஷணங்கள். இத்தகைய வ்யதிகரண விசேஷணங்களைக்

கொண்டு அமைவது தத்புருஷ ஸமாஸம். இனி 2ம் வேற்றுமை யிலிருந்து 7ம் வேற்றுமை வரையிலுள்ள விசேஷணங்களைக் கொண்டு அமைந்த உதாரணங்களைக் காண்போம்.

1 ग्रामं प्राप्तः - ग्राम + प्राप्त = ग्रामप्राप्तः

கிராமத்தை அடைந்தவன்.

2 खड्गो न छिन्नः - खड्ग + छिन्न = खड्गच्छिन्नः

கத்தியால் துண்டிக்கப்பட்டது.

3 विवाहाय कामयानं - विवाह + कामयान = विवाहकामयानं

திருமணத்திற்காகப் பந்தல்.

4 समुद्रात् आनीतं - समुद्र + आनीत = समुद्रानीतं

கடலிலிருந்து கொணரப்பட்டது.

5 त्यागराजस्य कीर्तनं - त्यागराज + कीर्तन = त्यागराजकीर्तनं

தியாகராஜரின் பாட்டு

6 संगीते निपुणः - संगीत + निपुण = संगीतनिपुणः

இசையில் வல்லவன்.

இவைகளை முறையே द्वितीयातत्पुरुषः, तृतीयातत्पुरुषः, चतुर्थीतत्पुरुषः, पञ्चमीतत्पुरुषः, षष्ठीतत्पुरुषः, सप्तमीतत्पुरुषः என்று கூறுவர். முதல் வேற்றுமையிலுள்ள விசேஷணங்களைக் கொண்டு प्रथमातत्पुरुष ஸமாஸம் அமைக்க முடியாது. முதல் வேற்றுமையில் உள்ள விசேஷணம் (उन्नतः पर्वतः முதலிய இடங்களில்) அபேத சம்பந்தத்தைக் குறிக்கும்ல்லவா ! ஸமாஸாதிகரண விசேஷணமாயிற்றே. !

மேலே வரும் சொற்றொடர்களைக் கவனியுங்கள்.

१. पूर्वं कायस्य-पूर्व + काय = पूर्वकायः

மேலுடல் (இடுப்பிற்கு மேல்)

२. अपरं कायस्य-अपर + काय = अपरकायः

கீழுடல் (இடுப்பிற்கு கீழ்)

३. उत्तरं कायस्य-उत्तर + काय = उत्तरकायः
மேலுடல் (இடுப்பிற்கு மேல்)
४. पूर्वं रामायणस्य-पूर्व + रामायण = पूर्वरामायणं
முன் ராமாயணம் (1-6 காண்டம்)
५. उत्तरं रामायणस्य-उत्तर + रामायण = उत्तर रामायणं
பின் ராமாயணம் (7ம் காண்டம்)
६. पूर्व अहः-पूर्व + अहन् = पूर्वाह्नः முற்பகல்
७. अपरं अहः-अपर + अहन् = अपराह्नः பிற்பகல்
८. उत्तरं अहः-उत्तर + अहन् = उत्तराह्नः பிற்பகல்
९. मध्यं अहः-मध्य + अहन् = मध्याह्नः நடுப்பகல்
१०. अर्थं नारिकेलस्य-अर्थ + नारिकेल = अर्थनारिकेलं
சிறிய தேங்காய்
११. अर्थं आहारस्य-अर्थ + आहार - अर्धाहारं
சிறிது உணவு, சிற்றுண்டி
१२. अर्थं विलोकितस्य-अर्थ + विलोकित - अर्थविलोकितं
குறைந்த பார்வை

குறிப்பு இங்கு 10-12ல் அर्थ என்ற சொல் நடும்ஸகத்தில் உள்ளது. அதற்கு 'சற்றேறக்குறைய' - 'சிறிது' என்று பொருள். அर्थ: என புல்லிங்கச் சொல்லும் உண்டு. அதற்குச் சரிபாதி 50/50 என்று பொருள். இங்கு நடும்ஸகச் சொல்லுடன் உள்ள ஸமாஸமே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தச் சொல்லுக்குத் தான் மேற்கூறியவாறு ஸமாஸம் உண்டு.

மேற்குறிப்பிட்ட வாக்யங்களில் पूर्वः, अपरः போன்ற முதலில் வரும் சொற்கள் பின்னர் வரும் சொற்களுக்கு விசேஷணங்கள்போல் கருதப்படுகின்றன. அவை விசேஷ்யத்தைச் சிறப்பித்தும் சுட்டியும் பாகுபடுத்தியும் காட்டுகின்றன அல்லவா? அவை முதல் வேற்றுமையில் உள்ளன. விசேஷ்யங்களான कायस्य, रामायणस्य முதலியவை 6ம் வேற்றுமையில் உள்ளன. அதனால் இரண்டிற்கும் அபேத

ஸம்பந்தம் இல்லை. எனவே இவ்வகை விசேஷ ஸமாஸத்தை பிரதமா தத்புருஷஸமாஸம் என்று கூறுவதுண்டு.

அर्थ: என்ற புல்லிங்கச் சொல் ஸமாஸத்தில் இணையும் விதம் பின்வருமாறு:

ग्रामस्य अर्थ:-ग्राम + अर्थ = ग्रामार्थः கிராமத்தின் சரிபாதி

शरीरस्य अर्थ:-शरीर + अर्थः = शरीरार्थः உடலில் சரிபாதி

இது ஷஷ்டதத்புருஷஸமாஸமே.

பின்வரும் சொற்றொடர்களைக் கவனியுங்கள்.

न धर्म:-अ + धर्म = अधर्मः தர்மமல்லாதது

न सत्यं-अ + सत्य = असत्यं மெய்யல்லாதது

न न्याय्यं-अ + न्याय्य = अन्याय्यं நியாயமற்றது

न खण्ड:-अ + खण्ड = अखण्डः

துண்டமற்றது (பூரணமானது)

न पूर्व:-अ + पूर्व = अपूर्वः முந்தியதல்லாத (புதிய)

न कार्यं-अ + कार्य = अकार्यं செய்யத்தகாத

न उचितं-अन् + उचित = अनुचितं தகுந்ததல்லாத

न उष्णं-अन् + उष्ण = अनुष्णं குடற்றது

'ந' என்பது அவ்யயம். இது விசேஷணமல்ல. இது விசேஷ விதியால் விசேஷணம் போல் ஆகிறது. அதனால் நஞ் தத் புருஷ ஸமாஸம் என்பர். 'ந' என்ற சொல்லைக் குறிக்கும் சொல் நஞ். மெய்யெழுத்தில் தொடங்கும் சொற்கள் மேலே வந்தால் ந விலுள்ள 'ந' மறைந்து 'அ' மிகுதியாகிறது. உயிர் எழுத்தில் தொடங்கிய சொற்கள் பின் வரும்போது ந (ந்அ) வானது அந் ஆகிறது. (ந ஧்ம: அ஧்ம:, ந ண் அநுண்) ஆக தத்புருஷஸமாஸம் எட்டு வகைப்படுகிறது.

கவனிக்கவும்: 1 ग्रामं प्रासः - ग्राम + प्रास - ग्रामप्रासः என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது 'ग्रामं प्रासः' என்பது விக்ரஹ வாக்யம்.

அது இணையும்போது **ग्राम + प्राप्** என இரண்டு பதங்களிலுமுள்ள வேற்றுமை உருபுகள் மறைந்து பகுதிகள் மட்டும் எஞ்சி நிற்கின்றன. பிறகு **ग्रामप्राप्** என இணைந்து ஒரு பதமாகி பகுதியானதும் அதன் மேல் தகுந்த முதல் வேற்றுமை உருபு மீண்டும் சேர்க்கப்பட்டு **ग्रामप्राप्तः** என ஸமஸ்தபதம் தோன்றியுள்ளது. முன்பத (**पूर्वपद**)த்திலுள்ள வேற்றுமை உருபு மறைவது இயல்பானது. உத்தர பதத்தில் வேற்றுமை உருபு ஏன் மறைய வேண்டும் என்ற சந்தேகம் எழுக்கூடும். தற்போது ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். இரண்டு பாடங்களுக்குப் பிறகு விளக்கம் தருவோம்.

2 **रामानुजस्य** ராமனது தம்பியின். **रामस्य अनुजः**, **राम + अनुज - रामानुजः** என முதல் வேற்றுமை உருபு பெற்ற ஸமஸ்தபதம் இதன் மீம் வேற்றுமை **रामानुजस्य**. இங்கு **रामानुजः** என்பதன் மேல் மீம் வேற்றுமையைக் காட்ட ஒரு முறை உண்டு. தேவையான வேற்றுமை உருபை (**स्य**) நேரே சேர்க்க முடியாது. அதை **तत्** என்ற ஆதாரத்தின் மேல் ஏற்றி எடுத்துச் சென்று **रामानुज** என்ற பகுதிச் சொல்லுடன் இணைத்துவிட்டு ஆதாரத்தை உருவி எடுத்துவிட வேண்டும். **स्य** என்ற விசுவசை **तत्** என்ற பகுதியில் ஏற்றி **तस्य** என்பதை **रामानुजः + तस्य** என்ற நிலையில் இணைத்து **रामानुज** பகுதியுடன் இணைத்து வேற்றுமை உருபையும் **तस्य** விலுள்ள **तत्** என்ற பகுதியையும் உருவி எடுத்துவிட வேண்டும். **स्य** என்பது **रामानुज** என்பதன் பின் இணைந்து **रामानुजस्य** என ஆகும். **रामानुजः + तं** — **रामानुजं**, **रामानुजः + तेन** — **रामानुजेन**, **रामानुजः + तस्मै** — **रामानुजाय**, **रामानुजः + तस्मात्** — **रामानुजात्**, **रामानुजः + तस्मिन्** — **रामानुजे** । எனவே **तत्** சப்தத்தின் 3 லிங்கத்திலுள்ள சப்தரூபங்கள் மனப்பாடமாக இருப்பது மிக அவசியம்.

பயிற்சி: தமிழில் மொழிபெயர்த்து எழுதுக:

अद्यत्वे एतत्पक्षाश्रिताः राज्यं पालयन्ति । अन्यकक्ष्याश्रिता विपक्षे वर्तन्ते ।

भिषक् रोगिणे सूचिकावेधं ददाति, तदा क्षणदुःखं भवति ।

वयोतीताः अधिकारिणः रेल्वेनिर्वाहात् निर्गमिताः ।

रामायणं वाल्मीकिविरचितं आदिकाव्यम् ।

न हि रामसमः कश्चित् वर्तते त्रिदशेष्वपि । (वा. रा.)

उपलमिश्रा एव तण्डुलाः आपणेषु विक्रीयन्ते ।

विधानसभासु प्रतिनिधयः बाक्कलहं कुर्वन्ति ।

अद्य अनावृष्ट्या दुर्भिक्षभयं उत्पश्यन्ति राजकीयाः ।

गते मासे देवालयेषु कृत्तिकोत्सवः प्राचलत् ।

लक्ष्मणाग्रजः जनकसुतया सह पितुराज्ञया वनं गतः ।

ताम्रपात्रस्थितं क्षीरं विषं भवति ।

तुंबुरुनारदौ सङ्गीतनिपुणौ ।

सर् सि वि रामः विज्ञानकुशलः ।

कुन्तीपुत्रः कर्णः दानवीरः ।

अर्धमार्गे वृष्टिभयात् अहं प्रतिनिवृत्तः ।

अनृतवचनं अविश्वासाय कल्पते । (कल्पते कारणமாகிறது)

सीताहरणं महान् अधर्मः इति मारुतिः रावणं अबोधयत् ।

अर्थनாரिकेलं शाकाय सज्जीकुरु ।

पार्वती प्रेम्णा शङ्करस्य शरीरार्थं जहार ।

கோடிட்ட பதங்கள் தத்புருஷமாசத்தின் உதாரணங்கள்.
விக்கரகவாக்யங்கள் தரப்பட்டள்ளன. கவனித்துப் படியுங்கள்.
ஸீதிகளுடன் ஒப்பிட்டுப்பாருங்கள்.

एतं पक्षं आश्रिताः । अन्यकक्ष्यां आश्रिताः । सूचिकया वेधः
सूचिकावेधः + तं सूचिकावेधं । क्षणं दुःखं । वयः अतीताः । वाल्मीकिना

விரசிதம் । ராபேண சம: । ஁புலே: மித்ரா: । விதானாய சபா: விதானசபா: + தாசு விதானசபாசு । வாசா கலஹ: வா஑லஹ: + தம் । ந ஁வூஷி: ஁னாவூஷி: + தயா । ஁ர்மிஷாத் ஁யம் ஁ர்மிஷ஁யம் + தத் । ந ஁லா஁: ஁லா஁:, ஁லா஁ன ஁தீதா: ஁லா஁஁தீதா: । ஁வானாம் ஁லயா: ஁வாலயா: + தேபு । கூதிகாயா ஁த்சவ: । ஁க்ஷமணஸ்ய ஁க்ரஜ: । ஜனகஸ்ய சூதா ஜனகசூதா + தயா । தா஁ரபாத்ரஸ்திதம் தா஁ரபாத்ரஸ்திதம் । சங்கீதே நிபுணீ । விஜ்ஞானே குஷல: । ஁தானே வீர: । ஁ர்஁ மார்ப்ய ஁ர்஁மார்ப்: + தஸ்மிந் । வூஷே: ஁யம் வூஷி஁யம் தஸ்மாத் । ந க்ரதம் ஁நூதம், ஁நூதஸ்ய வசனம் ஁நூதவசனம் । ந விஸ்தாச: ஁விஸ்தாச: தஸ்மீ । சீதாதயா: ஁ரணம் சீதா஁ரணம் । ந ஁ர்ம: । ஁ர்஁ நாரிகேலஸ்ய ஁ர்஁நாரிகேல: தம் । ஁ரீரஸ்ய ஁ர்஁: ஁ரீரார்ப்: தம் ।

கேள்விகள்:

1. ஁ர்மிஷ஁யம் ஁ன்ற ஁மாலா பதத்துடன் 'தத்' சேர்க்கப் பட்டிருப்பது ஏன்? தா஁ரபாத்ரஸ்திதம் ஁ன்பதுடன் தத் சேர்க்கப்படவில்லை ஏன் !

2. ஁ர்஁மார்ப்:, ஁ர்஁நாரிகேல:, ஁ரீரார்ப்: ஁ன்ற பதங்களில் ஁மாலா வேற்றுமைகள் ஏற்பட்டிப்பது எதனால்? பொருளில் சூக்ஷ்மமான வேறுபாடுண்டு. ஁து ஁ன்ன? கடினப்பதப்பொருள்கள்: ஁யத்வே ஁ன்றளவில் விபக்ஷ: எதிர்கட்சி சூசிகாவேத: ஁னசிகுத்துதல், ஁ஞ்செக்ஷன் த்ரிதா: தேவர்கள் ஁பல: கல் ஁த்ப்ஷயந்தி எதிர்பார்த்திருர்கள் சஸ்திந்வந்தி சேமிக்கிருர்கள்.

஁தாதச: பாத: - பாடம் 12

சங்க்ஷிப்தம் ஁஁ஜ்ஞானசாகுந்தலம் - 10

ஷஷ்ட் ஁த்யம் (஁நுவர்த்தே)

ராஜா-(சாகுந்தலம் ஁த்யானாத் வாரயந்) ஁லமலம் ஁யாசேன । தே காத்ராணி கुरुபரிதாபானி । தானி ஁யாசம் நார்த்தந்தி ।

஁நசூயா-஁த: ஁பவிசது வயஸ்ய: । (ராஜா ஁பவிசதி । சாகுந்தலா சலஜ்ஜா திஷ்ததி)

ஸ்ரீய்வடா-ராஜந் ! யுவயோ: ட்வயோரஸி அந்யோந்யம் அநுரா஑: ஸ்ரத்யக்ஷ: ।
ததாஸி ஸக்ரீஸ்த்ரேஃ மாம் ஑ோடயததி-ராஜ்ஜா அர்திஹ்ரேண ஢வதவ்யம் । ஁ஷ வோ டர்ம: ।
஁யம் அவயோ: ஸ்ரீயஸக்ரீ த்வாம் உடிஸ்ய ஁மாம் அவஸ்தாம் ஸ்ராஸ்தா । அஸ்த்யா: ஜீவதத்
ரக்ஷணீயம் ।

ராஜா-஢த்ரே, மமாஸி ஸா஑ாரணோ஁யம் ஸ்ரணய: । ஸர்வதா அநு஑ூ஑ீத: அஸ்தி ।
஁டம் ஑ூடயம் அநந்யஸராணம் ।

அநஸூயா-வயஸ்ய ! ராஜானோ ஢ஹுவல்ல஢ா: ஢்ரூயந்தே । அவயோ: ஸக்ரீ
஢ந்஑ு஢ி: ஑ோ஑்யா ந ஢வத் । ததா நர்வா஑்ய ।

ராஜா-஢த்ரே ! கி ஢஑ுநா । மம ஸரிர஑்஑ா ஢஑்வ: । ததாஸி மே குலஸ்ய ட்ரே
ஸ்ரதிஸ்தே । ஁கா ஁யம் ஁வீ, ஁யம் ஑ யுவயோ: ஸக்ரீ ।

ஸக்யூ-நர்வீதே ஸ்வ: ।

வாரயந் த஑ுப்பவரா஑ அயாஸ: உடல் வருத்தம் ஑ாத்ரம் உடல்,
உடலு஑ுப்பு ஑ுரூஸரதாஸம் அதிக வேதனையுள்ளது ஑ோடயததி
தூண்டு஑ிறதூ ஑ோடயததி ஑ோடயத: ஑ோடயந்தி । அர்தி஑்஑: வேதனையைப்
஑ோ஑்கு஑வன் ராஜ்ஜா..... ஢வதவ்யம் அரசர் ம஑்களின்
வேதனையைப் ஑ோ஑்கு஑வரா஑ ஁ரு஑்கவேண்டும் மமாஸி... ஸ்ரணய:
஁ன஑்குத் ஑ொதுவான அன்பு வேண்டு஑ோள் (நானுத்
அவ்வதமே ஑ோரு஑ிறேன் ஁னப்பொருள்) அநந்யஸராணம்
வேருருவரீடத்தில் ஑ு஑ு஑ாடற்றதூ (ஸர் அயநம், ஸராணம் மு஑்கிய
நோ஑்கு, ஑ு஑ு஑ா஑ு ந அந்யஸ்திந் ஸராணம்) ஢஑்வல்ல஢ா: அநே஑
மனேவியர் (நாய஑ிகள்) உள்ளவர் (஢஑்வ: வல்ல஢ா: யஸ்ய) ஑ோ஑்யா
வருந்தத்த஑்கவள் நர்வா஑்ய ஑ொறுப்புடன் நடத்தி஑்கொ஑ுப்பீர்
ஸரிர஑்஑: ஑ைத்தலத்தால் ஑ற்றிய மனேவி ஸ்ரதிஸ்தா ஆதாரம் ஁வீ ஑ூமி,
அரசு நர்வீதா நித்மதியுற்றவள்.

஑யிற்஑ிகள்:

1. ஁ந்தப் ஑ாடத்தைத் தமிழில் மொழி ஑ெயர்க்கவும்.

2. आयासं, आर्तिहरेण, राज्ञा, परिग्रहाः, प्रतिष्ठे इवैवकं
अमैन्त विपक्तिर्यिन् मर्त्त इरु उरुवङ्कळैत्
तरुक.

त्रयोदशः पाठः - पाडम् 13

புல்லிங்கமும் ஸ்திரீலிங்கமும்

ஆண்பாலைக் குறிப்பது புல்லிங்கம். பெண்பாலைக் குறிப்பது ஸ்திரீலிங்கம். ஆணும் பெண்ணுமாகக் குறிப்பிட முடியாதவற்றைக் குறிப்பிடுவது நபும்ஸகலிங்கம். இது பொதுவிதி. மிகச்சில தனிப்பட்ட சொற்கள் புல்லிங்கமாயினும் நபும்ஸகமாயினும் பெண்பாலைக் குறிக்கும். உதாரணம் தாரா: மனைவி. இந்தச் சொல் புல்லிங்கம். எப்போதும் பன்மையிலே வரும். பன்மையில் கூறினாலும் ஒரு மனைவியையும் குறிக்கும். இரு மனைவிகளையும் பல மனைவிகளையும் தாரா: என்றே குறிப்பிடலாம். அந்த மாதிரி कलत्रं நபும்ஸகலிங்கச்சொல். ஆனால் மூன்று வசனங்களிலும் வரும். பொதுவாக ஆண்பால் பெண்பால் இரண்டுமுள்ள சில சொற்களை இங்கு கவனிப்போம். இவைகளில் சில பெண்பால் சொற்கள் மாறுபட்ட அல்லது தனிப்பட்ட பொருள் கொண்டதையும் காண்போம். अजः ஆண் ஆடு अजा பெண் ஆடு. மாறுபட்ட பொருளுள்ளதை ஆங்காங்கு விவரிப்போம்.

ஆடு अजः अजा

குதிரை अश्वः अश्व

மற்றொருவன் अन्यः अन्या

ஆசிரியன் आचार्यः ஆசிரியை आचार्या ஆசிரியனின் மனைவி
आचार्याणी

ஆசிரியர் उपाध्यायः ஆசிரியை उपाध्याया उपाध्यायी உபாத்தி
யாயரின் மனைவி उपाध्यायिनी

நீண்ட ஆயுள் உள்ளவன் आयुष्मान् आयुष्मती

இந்திரன் इन्द्रः இந்திரனின் மனைவி इन्द्राणी

ஒட்டகை उष्टः उष्ट्री

அடைந்தவன் उपेयिवान् उपेयुषी

ஆசைப்படுபவன் कामुकः, காம இச்சை கொண்டவள்

காமுகி, பொருளாசை கொண்டவள் कामुका

செய்பவன் कर्ता कर्त्री

கூத்திரியன் क्षत्रियः, கூத்திரியப்பெண் क्षत्रिया, क्षत्रियाणी

கூத்திரியனை மணந்த வேறு இனத்தைச் சார்ந்தவள்

क्षत्रियी

யானை गजः गजी

அதிகப்பெரியவன் गरीगान् गरीयसी

செல்பவன் गन्ता गन्त्री

சென்றுகொண்டிருப்பவன் गच्छन् गच्छन्ती.

பெரியவன், கனத்தவன் गुरुः गुर्वी (गुरुः என்றும் गुरुभम्)

குணமுள்ளவன் गुणी गुणिनौ

மாடு மேய்ப்பவன் गोपः மாடு மேய்ப்பவள் गोपा மாடு

மேய்ப்பவனின் மனைவி गोपी

மாடு மேய்ப்பவன் गोपालः गोपाला गोपाली (மனைவி)

திருடுகின்றவன் चोरयन् चोरयन्ती

சிட்டுக்குருவி चटकः चटका

நரி जंबुकः जंबुका

நகரத்தான் जानपदः जानपदा (जानपदी)

யுவன் तरुणः तरुणी

இளைத்தவன் तनुः तन्वी (तनुः)

நின்றவன் तस्थिवान् तस्थुषी

கொடுக்கிறவன் ददत् ददती
 தடிபிடித்தவன் दण्डी दण्डिनी
 அடிமை दासः दासी
 கொடுக்கிறவன் दिशन् दिशन्ती
 மனிதன் नरः (नारः) மனுஷி நாரி
 நடனம் புரிபவன் नर्तकः नर्तकी
 கிரி நகுலः नकुली
 யானை, பாம்பு नागः, नागा (नागी)
 தலைவன் नेता नेत्री
 திறமையுள்ளவன் पटुः पट्वी (पटुः)
 கணவன் पतिः மனைவி पत्नी
 தகப்பன் जनकः தாய் जननी
 தந்தையின் தந்தை पितामहः தந்தையின் தாய் पितामही
 தாயின் தந்தை मातामहः தாயின் தாய் मातामही

चतुर्दशः पाठः - பாடம் 14

कर्मधारयसमासः

தத் புருஷஸமாஸம் வியதிகரண விசேஷணங்களைக் கொண்டு அமைந்ததைக் கற்றோம். அந்த விசேஷணங்களே ஸமாநாதிகரணங்களாக அமைவது கர்மதாரயம். ஸமாநாதி கரணம். வியதிகரணம் என்ற சொற்களின் பொருள்பற்றி 11 வது பாடத்தின் தொடக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்ட குறிப்புகளைக் கவனிக்கவும். நீலக்கடல், செவ்வானம், சிறு துளி, பெரு வெள்ளம் முதலியவை இதற்கு உதாரணங்கள். இது ஏழு வகைப்படும். அவைகளை வரிசையாகக் காண்போம்.

1. விசேஷண-பூர்வபத-கர்மதாரயம்: இதில் விசேஷணம் முதல் பதமாகவும் விசேஷ்யம் பின்பதமாகவும் அமையும். இரண்டும் அபேத சம்பந்தத்தால் இணைந்திருக்கும்.

१. नीलं + उत्पलं = नीलोत्पलं நீலநிறமுள்ள அல்லி
२. पीतं + अंबरं = पीतांबरं மஞ்சள் நிறமுள்ள ஆடை
३. उष्णं + उदकं = उष्णोदकं குடான நீர்
४. कठिना + शिला = कठिनशिला கடினமான பாறை
५. दरिद्रः + याचकः = दरिद्रयाचकः ஏழையான யாசகன்
६. पकानि + फलानि = पकफलानि பழுத்த பழங்கள்
७. रक्ता + मञ्जरी = रक्तमञ्जरी சிவந்த பூங்கொத்து
८. मधुरा + कविता = मधुरकविता இனிய கவிதை
९. विकसन्ती + जाती = विकसज्जाती

மலர்ந்துகொண்டிருக்கிற ஜாதிப்பூ

१०. बृहती + कथा = बृहत्कथा பெருங்கதை

११. प्रवहन्ती + नदी = प्रवहन्दी

பெருகிக்கொண்டிருக்கும் ஆறு

குறிப்பு: ஸ்திரீலிங்கத்திலோ நபும்ஸகலிங்கத்திலோ வரும் விசேஷணங்கள் பும்லிங்கப்பகுதிகளாக மாறுகின்றன. நபும்ஸகலிங்கத்தில் உள்ள விசேஷணங்களில் வேறுபாடு தெரிவதில்லை. ஸ்திரீலிங்கத்தில் உள்ள விசேஷணங்களில் மட்டும் வேறுபாடு தெரியும்.

2. விசேஷண - உத்தரபத - கர்மதாரயம்: இதில் விசேஷணம் முன்பதமாக அமைகிறது. இப்படி வரும் விசேஷணங்கள் பெரும்பாலும் இழிவையும் வெறுப்புணர்ச்சியையும் வெளியிடும். ராமுத்தடியன் எங்கே? வேலைக்காரக்கிழவன் எங்கே தொலைந்தான்? என்பதுபோல் இவை அமையும். இழிவையோ வெறுப்புணர்ச்சியையோ குறிப்பிடாதவரை விசேஷணங்கள் முன்பதமாகத்தான் அமையும்.

விசேஷணம் பூர்வபதம் பொருள் விசேஷணம் பின்பதம்

दुष्टः सर्पः-दुष्टसर्पः பொல்லாத பாம்பு सर्पः दुष्टः-सर्पदुष्टः

हतकः विधिः- हतकविधिः பாழும் விதி विधिः हतकः-विधिहतकः

खसूचिः वैयाकरणः खसूचिवैयाकरणः वानमं पांरुक्कुमं इलक्
कणमाणवन् वैयाकरणः खसूचिः वैयाकरणखसूचिः. केल्विक्कुप्
पतिल् தெரியாமல் வானம் பார்த்து யோசிக்கும் மாணவன்-நன்கு
படிக்காதவன் என்ற பொருளில். வैयाकरण-खसूचिः)

3. விசேஷண-உபயபத-கர்மதாரயம்: இதில் இரண்டு
பதங்களுமே விசேஷணங்களாய் இருக்கும்.

1. लिखितं पठितं-लिखितपठितं (पुस्तकं)
எழுதிப்படிக்கப்பட்டது (நூல்)
2. तप्तं शीतं-तप्तशीतं (जलं)
காய்ச்சி ஆற்றப்பட்ட (ஜலம்)
3. पिष्टं शोषितं-पिष्टशोषितं (औषधं)
பொடித்துக் காயவைக்கப்பெற்ற (மருந்து)
4. प्रच्छाय शीतलं-प्रच्छायशीतलं (वृक्षमूलं)
நிழல் நிறைந்து குளிர்ந்த (மரத்தடி)
5. अस्तं व्यस्तं-अस्तव्यस्तं சிதறிய சிதறிய (மிகவும் சிதறிய)
6. दीनः दीनः-दीनदीनः எளிய எளிய-மிக எளிய
7. भीतः भीतः-भीतभीतः பயந்த பயந்த-மிகப் பயந்த

குறிப்பு: இங்கு முன் காட்டியது போல் முன்பதத்தின்
பொருளோ பின்பதத்தின் பொருளோ முக்யம் (விசேஷ்யம்)
அல்ல. இரண்டுமே விசேஷணங்கள் தான்.

4. உபமான-பூர்வபத-கர்மதாரயம்: இதில் முன்பதம்
உவமைப் பொருளாயும் பின்பதம் உவமைக்குரிய தன்மையை
(சிறப்புக்குணத்தை)க் கூறுகின்ற விசேஷணமாகவும் அமையும்.

मेघः इव श्यामः-मेघश्यामः மேகம் போல் கருத்த

द्राक्षा इव मधुरा-द्राक्षामधुरा திராக்ஷ போல் இனிய

मरकतं इव श्यामा-मरकतश्यामा பச்சைக்கல்போல் பசுமையான

शिला इव कठिना-शिलाकठिना பாறைபோல் இறுகிய

हिम इव शीतलं-हिमशीतलं பனிபோல் குளிர்ந்த

गगनं इव विशालं-गगनविशालं வானம்போல் விரிந்த

5. உபமான-உத்தரபத-கர்மதாரயம்: முன்பதம் உவமைக் குரிய பொருளாகவும் பின்பதம் உவமையாகவுமிருக்கும்.

राम: चन्द्र: इव-रामचन्द्र: சந்திரன் போன்ற ராமன்

नर: सिंह: इव-नरसिंह: சிங்கம் போன்ற மனிதன்

राजा सिंह: इव-राजसिंह: சிங்கம் போன்ற அரசன்

गोविन्द: सिंह: इव-गोविन्दसिंह: சிங்கம் போன்ற கோவிந்தன்

अर्जुन: सिंह: इव-अर्जुनसिंह: சிங்கம் போன்ற அர்ஜுனன்

முதற்பகுதி பெயர். பிற்பகுதி சிறப்பைக் காட்ட சிங்க உவமைச்சொல். சிறந்தவரைக் குறிக்க வந்த 'ஸிம்ஹ' என்ற சொல் சீக்கியர் முதலானோரின் ஜாதி அடையாளச் சொல்லாகவும் உள்ளது.

चरणं अरविन्दं इव-चरणारविन्दं தாமரை போன்ற திருவடி

कर: किसलय: इव-करकिसलय: தளிர் போன்ற கை

मुखं पद्मं इव-मुखपद्मं தாமரை போன்ற முகம்

मुखं चन्द्र: इव-मुखचन्द्र: சந்திரனைப் போன்ற முகம்

बाहु: दण्ड: इव-बाहुदण्ड: தடி போன்ற கை

இங்கும் பின்பதத்தின் பொருள் முக்கியத்துவம் பெறவில்லை.

6. ஸம்பாவநா-பூர்வபத-கர்மதாரயம்: முன்பதம் இடுகுறிப் பெயராகவும் பின்பதம் பொதுப்பெயராகவும் (Name and Common Noun) இருக்கும்.

१. रघुवंश: इति काव्यं-रघुवंशकाव्यं ரகுவம்சம் என்ற காவியம்

२. मथुरा इति पुरी-मथुरापुरी மதுரை எனும் நகர்

३. अश्वत्थ: इति वृक्ष:-अश्वत्थवृक्ष: அச்வத்தம் (அரசு) என்ற மரம்

४. यूरोप: इति देश:-यूरोपदेश: யூரோப்பா என்ற தேசம்

५. यमुना इति नदी-यमुनानदी யமுனை என்ற ஆறு

६. हिमवान् इति पर्वत:-हिमवत्पर्वत: இமயம் எனும் மலை

७. प्रयाग: इति क्षेत्रं-प्रयागक्षेत्रं பிரயாகை எனும் தலம்

८. लङ्का इति द्वीपः - लङ्काद्वीपः இலங்கை எனும் தீவு

7. அவதாரண-பூர்வபத-கர்மதாரயம்: இவ்வகையில் உபமேயச் சொல்லுடன் உபமானச் சொல் இணைகிறது. ஐந்தாவதாகக் குறிப்பிட்ட உபமான-உத்தரபத- கர்மதாரயத் திலும் இவ்வாறே இணைந்தன. ஆனால் அங்கு **ஐவ்** (போன்ற) என்பது இடைச்சொல்லாக வந்தது. இங்கு **ஐவ்** (ஆகிய) என்பது இடைச்சொல்லாக வரும். அங்கு உவமையணி முக்கியமாய் தோன்றும். இங்கு உருவக (ரூபக) அணி முக்கியமானது. உதாரணம்—

ராம: **ஐவ்** **சந்த்**: -ராமசந்த்: ராமனாகிய சந்திரன்

முக **ஐவ்** **சந்த்**: -முகசந்த்: முகமாகிய சந்திரன்

சரண: **ஐவ்** **கமல்**: -சரண கமல் திருவடித்தாமரை

இவ்வுதாரணங்களில் ஒற்றுமையில் சிறப்பைக் காட்ட ஆகிய' என்ற இடைநிலை வருகிறது. லஞ்சப்பேய், மது வரக்கன், பசிப்பிணி. இசையமுதம் போன்றவைகள் வழக்கிலுள்ளவை இதன் உதாரணங்கள். இங்கு **ஐவ்** (போன்ற) இடைநிலையை உபயோகித்தாலும் இதே ஸமாஸ பதம் கிடைக்கும். ஆனால் மாற்றுக்குறைவு. இந்த வேற்றுமையை வாக்கியத்தின் அமைப்பைக் கொண்டு அறிய முடியும்.

உதாரணம்: 1 சரண கமலங்களில் வணங்கினேன் என்றால் **ஐவ்** தான் இடைநிலை. நாம் தாமரையை வணங்கவில்லை. தாமரை போன்ற திருவடிகளைத்தான் வணங்குகிறோம். இங்கு உவமையணி. 2 சரண கமலங்களில் வண்டானேன் என்றால் **ஐவ்** தான் இடைநிலை. வண்டு காலைச் சுற்றாது. தாமரையைத்தான் சுற்றும். திருவடிகளாகிற தாமரை என அங்கு உருவக அணி (ரூபக அலங்காரம்)

இவ்வாறு வாக்கிய அமைப்பைக் கொண்டு உபமித ஸமாஸத்தையும் ரூபக ஸமாஸத்தையும் (வகை 5,7) நாம் பகுத்தறிய வேண்டும்.

वाल्मीकिगिरिसंभूता रामसागरगामिनी ।

पुनाति भुवनं पुण्या रामायणमहानदी ॥

இது ஸிரார்த்தனை ச்லோகம். இதன் விளக்கம்.

வாலுுிகிரி: சங்குதா ராமசா஑ர் ஑க்சுந்தி ஸுணயா ராமாயண மஹாநதி
 ஸுனங் ஸுநாதி வாலுுுமீகயாகிய மலையிலிருந்து தோன்றிய-ராமனாகிய
 கடலைச் சென்றடைகின்ற-ஸுனிதமான-ராமாணம் ஆகிய ஸேராறு
 உலகைஸ் ஸுனிதமாக்குகிறது எனஸ்ஸொருள். இங்குள்ள
 வாலுுிகிரிசங்குதா, ராமசா஑ர஑ாமினி, ராமாயணமஹாநதி என்ற மூன்று
 சொற்களும் ஏழாம் வகை கர்மதாரய ஸமாஸத்தால் அமைந்த
 பதங்கள். வாலுுிகிரைவ் ஑ிரி: (தஸ்மாது்சங்குதா) ராம ஁வ் சா஑ர்: (தங் ஑ாமினி
 ஑க்சுந்தி) ராமாயண ஁வ் மஹாநதி என்று இங்கு விக்கிரஹவாக்கியம்.

இங்கு ஸுனிதஸ்ஸுடுத்தும் ஸுண்ய நதி என்ற கருத்தில் ஁வ் என்பது
 இடைநிலை. அதனால் ஸின் (உத்தர) பதத்தின் ஸொருளே
 முக்கியத்துவம் ஸெறுகிறது. இதனைஸ்ஸோல் மற்றதையும்
 அறிந்துகொள்ளலாம்.

ஸயிற்சி : 1. தமிழில் மொழிஸெயர்க்கவும். ஸமாஸ்த
 பதங்களுக்கு விக்க்ரஹவாக்யம் ஁ழுதவும். ஸிரிந்திருக்கும்
 பதங்களுக்கு ஸமாஸம் ஁ழுதவும். ஸமாஸத்தின் ஸெயரைக்
 குறிஸ்ஸிடவும்.

1. ஑ி஑ிரதீ ஁ஸுனாடகென ஑்ராதுங் இச்சா஑: ।
2. மதுரான஑ரே ஑ாகதமில்மஹாஸ஑ா ஸ்ராகலது ।
3. ஑ுகாடரஸுகுமாரங் நலினிஸ்ரம் ।
4. ஑ு஑ாந்஑ி஑ிதல: மந்஑மாருத: தாஸ் ஑மயதி ।
5. துணநஷா விதுது நேத்ரே ஸிடியதி ।
6. ஑தா஑தீ: ஑ந்஑ு஑ி: விவா஑மஸுதஸ: நிவிடி: ஁ாஸிது ।
7. ஑்: தத்ர மதுரங் ஑ிதங் ஁கா஑ாஸாணயாங் அ஑ுணவம் ।
8. ஑ீத்ரே மாஸே ஑ுக்லாயாங் நவம்யாங் ஸுநர்வஸீ நக்ஷத்ரே ராம: ஁வாதரது ।
9. ஑ர்ப்: மூணால஑ிதல: இதி ஸ்ராதிவெ஑ிக: வடதி ।
10. ஸலா஑ஸ்ய காரகா: ஑ாலெந்஑ு: இவ் வக்ரா: இதி காலிடாஸ: ஑ர்ணயதி ।
11. ஸுதிவி ந கந்஑ுக: இவ் வர்துலா, கின்து ஑ுுவஸ்ரதே஑ாயா: இஷடவ஑ுதிதா
 இதி வுை஑ானிகானாங் ஑ி஑ுதாந்த: ।

१२. सन्तः शैला इव उन्नताः किन्तु न कर्कशाः, ते अतीव मृदवः ।

(शिशिरर्तुः) பின்பனிப்பருவம் शुकोदरसुकुमारं கிளியின் வயிறுபோல் மென்மையுள்ளது. दृष्टनष्टा பார்க்கப்பட்டு (உடன்) மறைந்தது गतागताः செல்பவர்களும் வருபவர்களாயுமுள்ளவர் निबिडः நெருக்கமுள்ளது मृणालं தாமரைத்தண்டு प्रातिवेशिकः எதிர்வீட்டைச் சார்ந்தவர் प्रतिवेशः எதிர் வீடு पलाशः புரசு कोरकः மொட்டு बाल-इन्दुः இளம் சந்திரன் अवघटिता தட்டையாக தட்டப் பட்டது कर्कशः முரடர்.

பயிற்சி: (1) ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும். (2) கோடிட்ட எழுத்திலுள்ளவைகளை ஸமஸ்தபதமாக எழுதவும்.

1. பால் சங்கு போல் வெண்மையானது

2. யானை நீண்ட துதிக்கையால் தென்னை மரத்திலிருந்து

மட்டைகளை வீழ்த்துகிறது.

3. யானையின் காதுகள் முறம் போல் அகன்றவை

4. வாழ்க்கை நீர்குமிழி போல் நிலையற்றது

5. வானரங்களில் சிறந்த (சிंह அல்லது शार्दूल சொல்லைப்

பயன்படுத்தவும்) ஹனுமான் ஸீதையை ஸமாதானப் படுத்தினார்.

6. ஹனுமான் லங்கா நகரத்தில் சிறந்த பதிவ்ரதையான

(रत्न என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தவும்) ஸீதையைக் கண்டார்.

7. அவன் நலிந்த ஆடைகளை எறிந்து விட்டுப் புதிய ஆடைகளை அணிகிறான்.

8. உன் பற்கள் முத்துப் போல் வெள்ளையாக உள்ளன.

துதிக்கை शुण्डा, மட்டை पत्रकाण्डं, முறம் शूर्पः, நீர்க்குமிழி बुदबुदः, நலிந்த जीर्ण, ஸமாதானப்படுத்தினார் आश्वासयामास, அணிகிறான் परिधत्ते ।

3. வீக்ரஹவாக்யம் எழுதவும். ஸமாஸத்தின் பெயர் எழுதவும்.

१. पूर्णचन्द्रः २. शुक्लपक्षः ३. कैलासपाण्डरः ४. पीनायतविशालं

(उरः) ५. प्रियसुहृत् ६. प्रियसखा ७. कृष्णसर्पः ८. निर्जनप्रदेशः

९. श्यामावदातः १०. निम्नोन्नता (भूमिः)

पञ्चदशः पाठः पाடம் 15

द्विगुसमासः

ஸமாநாதிதரண விசேஷணத்தை முதல் பதமாகக் கொண்ட கர்மதாரய ஸமாஸத்தில் முதல் பதம் எண்ணிக் கையைக் குறிக்கும் சொல்லாக அமையுமானால் **द्विगुः** என்ற விசேஷ பெயரைப்பெறும். எனவே இது கர்மதாரய ஸமாஸத்தின் உட்பிரிவாகும். உதாரணம் மிகவும் குறைவு. **सप्तऋषयः = सप्तर्षयः** (Seven stars of the Great Bear) ஸப்தரிஷி மண்டலம்.

இதே ஸமாஸம் பல பொருள்களை ஒரு சமுதாயமாக (Collective noun போல்) குறிப்பிடுவதாகவும் அமையும். அப்போது ஸமஸ்த பதம் ஒருமையில் வரும். ஸமாஸமடையும் பதம் ஆண்பால், பெண்பால் நடும்ஸகலிங்கம் எதுவாக இருந்தாலும் ஸமஸ்தபதம் ஸ்திரீலிங்கத்திலோ, நடும்ஸகலிங்கத்திலோ வரும்.

உதாரணம்:

भुवनं (न) त्रयाणां भुवनानां समाहारः = त्रिभुवनं மூவுலகு

लोकः (पुं) त्रयाणां लोकानां समाहारः = त्रिलोकं/त्रिलोकी

गङ्गा (स्त्री) सप्तानां गङ्गानां समाहारः = सप्तगङ्गा

नदी (स्त्री) पंचानां नदीनां समाहारः = पंचनदं ஐயாறு

वटः (पुं) पंचानां वटानां समाहारः = पंचवटी ஐந்து ஆல்

(பஞ்சவடி)

नलः (पुं) पंचानां नलानां समाहारः = पंचनली ஐந்து நளர் கூட்டம்

(पंचनली - தமயந்தியின் ஸ்வயம் வரத்தில் அவளை மணக்க ஆசை கொண்டு இந்திரன். அக்னி, யமன், வருணன் ஆக நான்கு தேவர்களும் நளன் வேஷம் பூண்டு நளன் பக்கத்து ஆஸனங்களில் அமர்ந்தார்கள். ஸரஸ்வதிதேவியே மணமக்களுக்கு மண்டபத்தில் உள்ள மன்னர்களின் பெருமை கூறிப் பிடித்திருந்தால் மாலையிடு என்று கூறுகிறாள். ஐந்து

நளர்கள் ஒரே தோற்றமாக இருப்பதைக் கண்டு ஐவர்களுடைய பெருமையையும் விளக்கும் வண்ணம் ஐந்து பொருள் தரும் வகையில் அறிமுகம் செய்து வைக்கிறாள். தமயந்தி அந்த தேவர்களையே சரணடைந்து. கற்பின்மேல் ஆணை வைத்து, ஸ்வயரூபம் எடுத்துக் கொள்ளும்படி வேண்டுகிறாள். வேறு வழியின்றி தேவர்கள் தங்கள் ஸ்வயரூபத்தில் தோன்ற தமயந்தி உண்மையான நாளனுக்கு மாலையிடுகிறாள் என்பது வரலாறு. ஸ்ரீஹர்ஷர் என்ற கவி தனது நைஷதமஹாகாவ்யத்தில் இந்த கட்டத்தை ஐந்து பொருள் தரும்படி மிக நுட்பமாகப் பாடியிருக்கிறார். அந்த ஸர்கத்துக்கு “பஞ்சநளி” என்று பெயர்.)

इन्द्रसमासः

उभयपदार्थप्रधानः इन्द्रः இவ்வகை ஸமாஸத்தில் இரு பதங்களின் பொருள்களும் ஸமமான முக்கியத்துவத்தை அதாவது அடுத்த பதத்துடன் இணைவதற்குச் சம உரிமையைப் பெற்றிருக்கும். உதாரணம் :

१. सीतालक्ष्मणौ रामं अनुगच्छतः ।

ஸீதையும் லக்ஷ்மணனும் ராமனைப் பின்தொடர்கிறார்கள்.

सीता अनुगच्छति लक्ष्मणः अनुगच्छति । இருவரும் பின்தொடர்வதில் ஸம உரிமை பெறுகிறார்கள்.

२. “नमो नमः शंकरपार्वतीभ्याम्” ।

(ஸ்ரீசங்கரருடைய உமாமஹேசுவர ஸ்தோத்திரம்)

शङ्करश्च पार्वती च शङ्करपार्वत्यौ ताभ्यां शङ्करपार्वतीभ्यां என்பது விக்ரஹவாக்யம். शङ्कराय नमो नमः पार्वत्यै नमो नमः என்று நமஸ்காரத்தில் இணைவதற்கு பார்வதி ஶ்ங்கர என்ற சொற்கள் ஸம உரிமை பெற்றிருக்கின்றன.

குறிப்பு : பாடம் 11ல் விக்ரஹவாக்யத்திலுள்ள இரு பதங்களிலுள்ள வேற்றுமை உருபுகளும் மறைந்து பகுதிகள் இணைந்தபின் ஸமாஸ பதத்தின் பொருளுக்கேற்றவாறு வேற்றுமை உருபுகள் மீண்டும் சேர்க்கப்படுகின்றன என்று கூறினோம். மேலே கொடுத்த உதாரணங்களால் சீதா லக்ஷ்மணः,

சங்கர:, பார்வதி என்ற பதங்களிலுள்ள ஒருமை உருபுகள் மறைந்து சிதாலக்ஷ்மணி, சங்கரபார்வதி என்று இணைந்ததும், அப்பதத்துக்குப் பொருத்தமான இருமை வேற்றுமை உருபு (ஆண்பாலிலும், பெண்பாலிலும்) முறையே சேர்க்கப்படுகிறதைக் கவனிக்கவும். அடுத்து வரப்போகும் **புருஷிணி** என்ற ஸமாஸத்திலும் ஸமாஸ பதத்துக்குத் தகுந்ததான வேற்றுமை உருபுகள் அமைக்க வேண்டிய அவசியம் வரும். எனவே பொதுவாக ஸமாஸமடையும் பதங்களிலுள்ள வேற்றுமை உருபுகள் மறைந்து விடும் என்று பொதுவிதி கூறப்பட்டது.

இந்த ஸமாஸம் **இதரேதர யோகக்ஷ்ண: சமாஹரக்ஷ்ண:**, என்று இருவகைப்படும். தனி முக்கியத்துவம் கொண்டது, கூட்டு முக்கியத்துவம் கொண்டது என்று பொருள். அவ்விரண்டு வகை ஸமாஸங்களும் **திரிபத** (இரண்டு பதங்களால் ஆனது) **புருபத** (பல பதங்களாலானது) என்று இரு வகைப்படும் ஆக **க்ஷ்ண:சமாஸம்** 1. **திரிபத இதரேதரயோக க்ஷ்ண:** 2. **புருபத இதரேதரயோக க்ஷ்ண:** 3. **திரிபத சமாஹரக்ஷ்ண:** 4. **புருபத சமாஹரக்ஷ்ண:** என்று நான்கு வகைப்படும்.

1. **திரிபத இதரேதரயோகக்ஷ்ண:** - இணையும் இரு பதங்களும் ஒருமையில் இருந்தால் ஸமாஸ பதம் (1 + 1) இருமையில் வரும். இணையும் இரு பதங்களும் ஒருமையிலும். இருமையிலுமாய் ஒருமையிலும் பன்மையிலுமாய் இருமையிலும் இருமையிலுமாய் இருமையிலும் பன்மையிலுமாய் பன்மையிலும் ஒருமையிலுமாய் பன்மையிலும் பன்மையிலுமாய் இருந்தால் ஸமாஸ பதம் பன்மையில் வரும்.

ராமக்ஷ்ணக்ஷ்ண - ராமக்ஷ்ணௌ ।

கூஷ்ணக்ஷ்ண - கூஷ்ணாக்ஷ்ணௌ ।

பார்வதி ச பரமேஸ்வரக்ஷ்ண - பார்வதிபரமேஸ்வரௌ ।

அக்ஷ்ணக்ஷ்ண - அக்ஷ்ணௌ ।

அக்ஷ்ண - அக்ஷ்ணௌ, அக்ஷ்ண - அக்ஷ்ணௌ, அக்ஷ்ண - அக்ஷ்ணௌ

- அக்ஷ்ணௌ ।

2 बहुपद इतरेतरद्वन्द्व समासः இது எப்போதும் பன்மையிலே வரும்

रामश्च लक्ष्मणश्च भरतश्च शत्रुघ्नश्च = रामलक्ष्मणभरतशत्रुघ्नाः ।

युधिष्ठिरश्च भीमश्च अर्जुनश्च = युधिष्ठिरभीमार्जुनाः

3 द्विपदसमाहारद्वन्द्वः - समाहारद्वन्द्व ஸமாஸத்திலும் விக்ரஹ வாக்யம் ச என்ற இடைச்சொல்லமைந்து தான் காணப்படும். முடிவில் அவைகளின் கூட்டு என்பதை விளக்க தயோ: சமாஹர: அப்பொழுது ஒருமையிலும் ஸ்திரீ/ நபும்ஸகலிங்கங்களிலும் சொல் மாறுபடும். உதாரணம்.

पाणी च पादौ च तेषां समाहारः - पाणिपादं கைகால்

गंगा च शोणश्च तयोः समाहारः गङ्गाशोणं

४ बहुपद समाहारद्वन्द्वः

वीणा च वेणुश्च मृदंगश्च तेषां समाहारः वीणावेणुमृदंगम्

रथाश्च गजाश्च तुरगाश्च पदातयश्च तेषां समाहारः

= रथगजतुरगपदाति ।

மேலே சொன்ன உதாரணங்களை நோக்கும் போது இதரேதரயோக-ஸமாஸத்திலும் ஸமாஹார த்வந்த்வ ஸமாஸத்திலும் தயோ: சமாஹர:, தेषாं சமாஹர: என்று சொற்றொடரைத் தவிர மற்ற அம்சங்கள் ஒன்று போலுள்ளன. ஆனால் "இந்த வகையைச் சேர்ந்த சொற்கள் சமாஹரத்வந்த்வ: ஸமாஸத்தைத் தான் அடையும்" என்று ஒரு வரையறையுள்ளது. அவ்வகையைச் சேர்ந்த சொற்களை இதரேதரயோகத்வந்த்வ சமாச மாக உபயோகப்படுத்துவது பிழையாகும்.

ஸமாஹாரத்வந்த்வ ஸமாஸமடையத் தகுதி பெற்ற சொற்களின் பட்டியல்:

1. உடலுறுப்பைக் குறிக்கும் சொற்கள் :

कर्णौ च नासा च तेषां समाहारः कर्णनासं காதும் மூக்கும்

शिरश्च ग्रीवा च तयोः समाहारः शिरोग्रीवं

कटिश्च ऊरुश्च जंघा च तेषां समाहारः कट्यूरुजंघम्

2. ஸங்கீதக் கருவிகள் :

घटः च वयोलिनश्च पटहश्च घटवयोलिनपटहम् ।

भेरी च काहलश्च तयोः समाहारः भेरीकाहलम् ॥

3. ஸேனையின் அங்கங்கள் :

नौकाश्च विमानानि च तेषां समाहारः नौकाविमानं

रथाश्च तुरगाश्च तेषां समाहारः रथतुरगं

4. பிராணிகளல்லாத ஜாதி வாசகச்சொற்கள்

(Common Nouns)

दधि च क्षीरं च तयोः समाहारः दधिक्षीरं தமிழரும் பாலும்

क्षीरं च मधु च तयोः समाहारः क्षीरमधु பாலும் தேனும்

आम्रं च पनसं च तयोः समाहारः आम्रपनसं

மாம்பழமும் பலாச்சகையும்

गृहं च आपणश्च तयोः समाहारः गृहापणं வீடும் கடையும்

ஆனால் இவை திரவ்யங்களைக் குறிக்கவேண்டும்.

5. வேறு லிங்கங்களிலுள்ள ஆறுகள்-நகரங்கள்

(தேசப்பகுதிகள்)

काशी च प्रयागश्च तयोः समाहारः-काशीप्रयागं

भारतः च नेपालश्च तयोः समाहारः-भारतनेपालं

काशी च रामेश्वरं च तयोः समाहारः-काशीरामेश्वरं

गङ्गा च शोणश्च तयोः समाहारः-गङ्गाशोणं

6. அற்ப ஜந்துக்கள் : (கிரியின் அளவுக்குக் குறைந்தவை)

यूका च अलिक्खा च तयोः समाहारः यूकालिक्षं

பேனும் உண்ணியும்

मशकाश्च मत्कुणाश्च तेषां समाहारः मशकमत्कुणं

கொசவும் மூட்டைப்பூச்சியும்

षोडशः पाठः பாடம் 16

दाने दोषः

नृगो नाम कश्चन राजा । तस्य गोष्ठे बह्व्यो धेनव आसन् । प्रजास्विव तास्वपि तस्य महती प्रीतिरासीत् । राज्ञी पुत्रमेकं सुषुवे । राजा नितरां आनन्दं अवाप । महनीयेभ्यः धेनूः ददौ ।

तन्नगरस्थः कश्चित् गामेकां स्वगृहे पालयन्नास्त । बन्धात् यदृच्छया मुक्ता सा गौः गृहात् बहिरागता इतस्ततः परिवभ्राम । सुदूरमागता पुनः गृहं गन्तुं नाजानात् । कथञ्चित् राज्ञो गोष्ठमागता राज्ञो गवां मध्यं अगच्छत् । राजा एतत् न अजानात् ।

दानशौण्डः स राजा तां कस्मैचित् महनीयाय ददौ । गोस्वामी स्वगोष्ठे गां अपश्यन् मार्गमाणः पथि महनीयेन नीयमानां तां अपश्यत् । “कुतो मम गां अपहृत्य गच्छसि” इति तमपृच्छत् । “राज्ञा इयं मह्यं दत्ता” इति स प्रत्यवादीत् । उभौ मिथो विवादमकुरुताम्, राज्ञः समीपमगच्छतां, कलहकारणं तस्मै न्यवेदयताम् ।

“कलहः मम अज्ञानात् उत्पन्नः, ततः मयैव अत्र प्रतिविधेयम्” इति राजा अमन्यत । स तं अवादीत् - “स्वामिन् ! एनां गां अस्मै प्रतियच्छ । तदर्थे अहं शतं गाः तुभ्यं दास्ये” इति । स तत् न अभ्युपगच्छति स्म । गोस्वामिन् राजा प्रार्थयामास - “अयि ! सा गौः यदृच्छया मम गोष्ठे संमिलिता । अज्ञानात् तां मदीयां मन्वानः, तामहं अस्मै अदाम् । क्षमस्व तमपराधम् । तस्या अर्थे शतं गाः तुभ्यं दास्ये । प्रतीच्छ, नास्या अर्थे आग्रहं कुर्याः” इति । सोऽपि तत् नान्वमन्यत । उभौ क्रोधकलुषौ बहिर्गतौ ।

“किं कर्तव्यं” इत्यजानन्, शोकेन दीनः राजा ममार । पितृलोके यमः तं प्रोवाच - राजन्, त्वया सुकृतानि बहूनि आचरितानि । परं तन्मध्ये बलवत्तरं दुष्कृतं किञ्चित् अज्ञानात् कृतं कर्म अनुभोक्तव्यम् । यो दत्तमपहरति स कृकलासो जायते । अतः कृकलासो भव इति तमन्वजानात् । राजा द्वारकाया बहिः कस्मिंश्चित्कूपे बहून् वत्सरानवसत् । अन्ते कृष्णः तं कूपात् बहिः उज्जहार । तत्पादस्पर्शात् राजा कृकलासभावात् मुक्तः सुकृतफलं अनुभवितुं अन्यजन्म प्रपेदे ।

न परस्वं अपहरेत् । अज्ञानात् कृतोऽपि परस्वापहारः महतेऽनिष्टाय कल्पते । अतः स्वकीयतया न्याय्येन मार्गेण संपन्नमेव वस्तु स्वार्थे उपयुज्यात् । न परस्वं स्वोपयोगाय आदद्यात् ।

1. இந்தப் பாடத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும்.

2. இந்தப் பாடத்தில் பல ஸந்தி சேர்ந்த பதங்கள் உள்ளன. அவற்றைப் பிரித்து எழுதவும். பல இடங்களில் ஸந்தி சேர்க்கவேண்டியிருந்தும் சேர்க்காமல் விட்டுள்ளோம். அவற்றைச் சேர்த்து எழுதவும்.

3. கொடுக்கப்பட்டள்ள பதங்கள் உள்ள விபக்தியில் மற்ற இரு வசனங்களை எழுதுக.

प्रीतिः, उभौ, मया, अस्मै, अपराधः, महत्, राजन्, द्वारकायाः ।

4. இந்த ஸமாஸமடைந்த பதங்களைப் பிரித்து எழுதி ஸமாஸத்தின் பெயரைக் குறிப்பிடவும்

स्वगृहे, कलहकारणं, गोस्वामी, क्रोधकलुषौ, स्वोपयोगाय ।

கடினபதவுரை:

प्रजासु इव मक्कलिदத்தில் போல் महनीयः பெரியவர், மதிப்பிற்குரியவர் परिबभ्राम சுற்றி வந்தது अजानात् அறிந்தது. அறிந்தான் अपश्यन् காணாதவனாக अदां கொடுத்தேன் प्रतियच्छ திருப்பிக்கொடு आग्रहः பிடிவாதம் सुकृतं நற்செயல் दुष्कृतं பாவம் दत्त-अपहारः தானம் கொடுத்ததைப் பிடுங்கிக்கொள்வது कृकलासः ஓணன் परस्व-अपहारः பிறரது உரிமையை (சொத்தைப்) பறிப்பது.)

सप्तदशः पाठः — பாடம் 17

सुभाषितानि

भूतदया भूतिदायिनी पुंसाम् ।

பிராணிகளிடத்தில் கருணை மாந்தர்க்கும் நலனை அளிப்பதாகும்.

सर्पादपि सन्मणिर्हि संभवति ।

பாம்பிலிருந்தும் கூட நல்ரத்தினம் விளைகிறது.

संपदि संपत् समेधते ।

செல்வத்தில் செல்வம் சேரும்.

विदुषामपि जातु जायते मोहः ।

கற்றவர்களுக்கும் சிலசமயம் கலக்கம் ஏற்படுகிறது.
नौरपि शकटं कदाचिदारोहेत् ।

ஒடமும் ஒருசமயம் வண்டியின் மீது ஏறும்.
तथ्यं पथ्यं प्रियं स्वदेत न किम् ।

உண்மையானது இதமானதும் பிரியமானதாகவுமிருந்
தால் ருசிக்காதா?

स्वोद्यम एवाशु साधयेत् कार्यम् ।

தன் முயற்சியே சீக்கிரம் காரியத்தைச் சாதிக்கும்.
परकार्यपरा हि साधवो लोके ।

உலகில் நல்லோர்கள் பிறரது காரியத்திலேயே (பிறருக்கு
உதவுவதிலேயே) ஈடுபட்டுளவர்கள் அல்லவா?

चतुरः चतुरोऽपि साधयत्यर्थान् ।

திறமையுள்ளவர் நான்கு (அறம், பொருள், இன்பம், வீடு)
கார்யங்களையும் சாதிப்பார்.

कार्यपरा न गणयन्ति परस्वेदम् ।

(தன்) காரியத்தில் குறியுள்ளவர் பிறரது சங்கடத்தைப்
பொருட்படுத்தமாட்டார்கள்.

श्रेयसि बहुलीभवन्ति विघ्नाश्च ।

நற்பணியில் இடையூறுகள் அதிகம் ஏற்படும்.

स्फुलिंगमपि निर्दह्यलालचयम् ।

கனல் பொறியும் பெருவைக்கோல்போரை எரித்துவிடும்.
பயிற்சி : ஏதேனும் ஒரு பழமொழியை எடுத்துக்கொண்டு
ஸம்ஸ்கிருதத்தில் 50 பதங்களுக்குக் குறையாமல் ஒரு கட்டுரை
எழுதுக.

अष्टादशः पाठः पाடम् 18

विसर्गसन्धिः விஸர்க்கஸந்தி

விஸர்க்க ஸந்தி பற்றிப் பாடமாலா 3ல் வந்துள்ளதை
ஒருமுறை கருத்துடன் படித்துவிட்டு மேல் தொடரவும்.

रुत्वसन्धिः - इ முதல் औ வரை உள்ள உயிர் எழுத்து களுக்கு மேல் வரும் விஸர்க்கம் உயிர் எழுத்துக்களோ மிருது மெய் எழுத்துக்களோ மேலே வரும்போது ூ என்று மாறும். இதற்கு रुत्वसन्धि என்று பெயர்.

इ முதல் औ : + + உயிர் எழுத்துக்கள் அல்லது மிருதுவான மெய்யெழுத்துக்கள், : ூ என்று மாறும் என்பது சூத்திரம்.

உ-ம் हरिः + असकृत् आगच्छति = हरिरसकृत् आगच्छति ।

गुरुः + उदाहरणानि कथयति = गुरुः उदाहरणानि कथयति ।

अन्धोः + अन्तः जलं नास्ति = अन्धोरन्तः जलं नास्ति ।

मृगयुः + बाणैः + विध्यति = मृगयुर्बाणैर्विध्यति ।

இந்த விதிகள் மூலம் अ முதல் औ வரை உள்ள உயிரெழுத்து களுக்கு மேல் உயிரெழுத்துக்களோ மெய் எழுத்துக்களோ வந்தால் ஏற்படும் மாறுதல்களைக் கற்றோம். கடின மெய் எழுத்துக்கள் (13) மேலே வரும்போது ஏற்படும் மாறுதல்கள் இனி கற்கப்பட வேண்டும். அந்த விதிகளில் விஸர்க்கத்துக்கு முன்னால் இருக்கும் உயிரெழுத்துக்களை பற்றிய நிபந்தனை ஏதும் கிடையாது. இனி விதிகளைக் காண்போம்.

(अ) : + क = ५क, : + ख = ५ख, : + प = ५प, : + फ = ५फ எனமாறும். ஆனால் இன்று வேதத்தில் தவிர மற்ற இடங்களில் இந்த மாறுதல் வழக்கில் இல்லை.

(आ) : + च छ, ट ठ, त थ என்றிருக்கும்போது விஸர்க்கம் முறையே श् ष் என்று மாறும்.

(इ) : + श ष स என்றிருக்கும் போது முறையே श् ष் स् என்று மாறும். ஆனால் இம்முறை (इ) இக்காலத்தில் கையாளப் படுவதே இல்லை. ஸந்தி சேர்க்கப்படாமலே எழுதுவது வழக்கமாகி விட்டது. ஸந்தி கிடையாது என்றில்லை.

உதாரணம் : (अ) बालः (ः) कन्दुकेन क्रीडति । विहगाः (ः) खे ड्यन्ते । गुरुः (ः) पाठं बोधयति । गोविन्दः (ः) फलानि भक्षयति ।

இருக்கும். विसर्गसन्धि யின் ஏராளமான வகைகளை அதில் அறிந்து கொள்ள முயற்சி செய்து பார்க்கலாம்)

नवदशः पाठः - பாடம் 19

हल्सन्धिः மெய்யெழுத்துக்களின் இணைப்பு

மெய்யெழுத்துக்கள் உயிர் எழுத்துக்களுடனோ மெய்யெழுத்துக்களுடனோ சேரும்போது, ஏற்படும் மாறுதல்களுக்கு हल्सन्धि: என்று பெயர். முக்கியமான சில விதிகளை இப்பொழுது கற்போம்.

1. चुत्वसन्धिः - तवर्गं த்துடன் चवर्गं மோ श என்ற எழுத்தோ சேருமானால் तवर्गம் चवर्गं எழுத்துக்களாக மாறும்.

तत् + च = तच्च एतत् + शास्त्रम् = एतच्छास्त्रम्

तत् + छत्रं = तच्छत्रम् लिङ्गात् + शिवः = लिङ्गाच्छिवः

2. दुत्वसन्धिः - तवर्गं த்துடன் ट वர்க்கமோ ष என்ற எழுத்தோ சேருமானால் त वர்க்க எழுத்துக்கள் ट वர்க்க எழுத்துக்களாக மாறும். (உதாரணம் கிடைப்பது கஷ்டம்)

तत् + टीका = तटीका

हस्तात् + डमरुः = हस्ताड्डमरुः

राजगृहात् + ढकानादः = राजगृहाड्डकानादः

3. जश्त्वसन्धिः - கடின எழுத்துக்களுக்கு மேல் உயிர் எழுத்துக்களோ மிருதுவான மெய்யெழுத்துக்களோ வந்தால் கடின எழுத்துக்கள் மிருது எழுத்துக்களாக மாறிவரும்.

रामात् + अपि = रामादपि षट् + उष्ट्राः = षडुष्ट्राः

भिषक् + एवं = भिषगेवं षट् + रसाः = षड्रसाः

तत् + रूपं = तद्रूपं पुष्पात् + गन्धः = पुष्पाद्गन्धः

குறிப்பு: क வர்க்கம் முதலுள்ள ஐந்து வர்க்கங்களையும் कु दु तु पु என்று இலக்கணத்தில் குறிப்பிடுவர். कु என்றால் क ख ग घ ङ என்று பொருள். दु என்றால் ट ठ ड ढ ण என்று பொருள். जश् என்பது

ज ब ग ड द என்ற வர்க்கத்தின் 3 வது எழுத்துக்களுக்குப் பெயர். च
வர்க்கம் ट வர்க்கம் வர்க்கத்தின் மூன்றாவது எழுத்துக்கள்
விடையாக மாறி வருவதால் चुत्वसन्धिः दुत्वसन्धिः जश्त्वसन्धिः
என்று பெயர்தரப்பட்டுள்ளது.
பயிற்சி: ஸந்தி சேர்த்து ஸந்தியின் பெயர் எழுதி வாக்யத்தின்
பொருள் எழுதவும்.

1. वृक्षात् चीरं संगृह्णन्ति ।
2. अहं गृहात् छत्रं आनयामि ।
3. ईश्वरात् जगत् जायते ।
4. अद्यत्वे विमानमार्गेण देशात् देशं गच्छामः ।
5. वृक्षात् एकं पत्रं पतति ।
6. सम्पत् अत्रैव वसति ।
7. रामो वनं अगच्छत् इति श्रुत्वा भरतो मूर्च्छितः ।
8. शिल्पिनो हस्तात् टङ्कः पतति ।
9. गुरोः सकाशात् छात्राः आगच्छन्ति ।
10. ते तस्मात् शास्त्रं पठन्ति ।

(वृक्षात् + चीरं = वृक्षाचीरं, चुत्वसन्धिः மரத்திலிருந்து
பட்டையைச் சேகரிக்கிறார்கள்) चीरं பட்டை. जायते
தோன்றுகிறது. अद्यत्वे இக்காலத்தில் टङ्कः கல்லுளி. छात्रः
மாணவன்.

ஸந்தி பிரித்து எழுதி ஸந்தியின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு
வாக்யத்தின் பொருளையும் குறிப்பிடவும்.

1. कावेरी सह्यपर्वतादुदेति । (सह्यपर्वतः சையமலை)
2. मर्कटा विटपाद्विटपं उत्पतन्ति । (विटपः கிளை)
3. अजादशरथो दशरथाद्राम इति वंशपरंपरा ।
4. मार्कण्डेयं रक्षितुं लिङ्गाच्छिव आविरभूत् (आविरभूत् -

தோன்றினார்)

- பலர் விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம் படிக்கலாம். இசைத்தட்டுகளில் கேட்கலாம் என்ற நம்பிக்கையில் அதில் வந்துள்ள **ஹ்ருசநி** அமைந்த சொற்றொடர்கள் கீழே தரப்படுகின்றன. அவற்றைப் பதம் பிரித்து எழுதக்கோருகிறோம்.

वेदविदव्यंगः	क्षेमकृच्छिवः
विश्वभुग्विभुः	ब्रह्मविद्ब्राह्मणः
शिष्टकृच्छुचिः	शत्रुजिच्छत्रुतापनः
युगादिकृद्युगावर्तः	भयकृद्भयनाशनः
सदसत्	हुतभुग्भोक्ता
शरीरभूतभृद्भोक्ता	हुतभुग्विभुः
सर्वहगव्यासः	तत्त्वविदेकात्मा
सन्यासकृच्छमः	यज्ञकृद्यज्ञभुग्यज्ञी

உதாரணம்: (वेदवित् + अव्यङ्गः)

विंशः पाठः - ५५८५ २०

சில தொடர்புள்ள அவ்யயங்கள்

சொற்றொடர்களில் இணைந்தே வரக்கூடிய சில சொற்கள் உண்டு. அது இதனை எதிர்பார்த்தும் இது அதனை எதிர்பார்த்தும் நிற்கும். அவைகளில் அவ்யயங்களான சில சொற்களைப் பார்ப்போம். (அவ்யயங்கள் - மாறுபடாதவை, வேற்றுமை முதலியவை இவற்றிற்கும் கிடையாது என்று கற்றது நினைவில் இருக்கும்.)

யத்	எதனாலு	தத்	அதனாலு
யதா	எப்படி	ததா	அப்படி
யதா	எப்பொழுது	ததா	அப்பொழுது
யஹி	என்று	தஹி	அன்று
யாவத்	எதற்குள்	தாவத்	அதற்குள்
யாவதா	எதற்குள்	தாவதா	அதற்குள்
யத:	எதனாலு	தத:	அதனாலு

இணைந்து பெரும்பாலும் இவை காணப்படும். சில இடங்களில் ஏதேனும் ஒன்று காணப்படும். அதனைக்கொண்டு மற்றொன்று தொக்கி நிற்பதாக ஊகிக்கப்படும். சில இடங்களில் தனித்தே வேறு பொருளில் வந்திருக்கும். இவைகளை உதாரணங்கள் மூலம் பார்ப்போம்.

1 யத்-தத் இதே உருவில் வேற்றுமைகள் கொண்ட ஸர்வநாம சப்தம் உண்டு. யத், யத், யேன, யஸ்மै, தத், தத், தேன, தஸ்மै என அது மாறுபடும். இது அப்படி மாறுபடாதது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஆனால் அதே பொருளில் உள்ளதே.

யத் அய் அயிதே, தத் ஜானாதி । எதனால் இவன் படிக்கிறானே அதனால் அறிகிறான். படிப்பதனால் அறிகிறான் எனக்கருத்து.

யத்ப்ரஹிதி தா் அபரய: , தத் ப்ரஹிதி த்வ் முரய: । எது முதற் கொண்டு (எதிலிருந்து) அவனைப் பார்த்தாயோ அது முதற் கொண்டு நீ மதிமயங்கினவன் (ஆக இருக்கிறாய்). அவனைப் பார்த்ததிலிருந்து மயங்கியிருக்கிறாய் எனக்கருத்து.

2 யதா-ததா எந்த முறைப்படி. அந்த முறைப்படி என்ற பொருள் கொண்டது. (யேன ப்ரகாரேன, தேன ப்ரகாரேன) இந்த இரண்டும் பெரும்பாலும் தனித்தும் காணப்படும்.

யதா குரு: ப்ராஜே விதா் விதரதி ததா ஜடேபி விதரதி ।

ஆசிரியர் அறிவாளியிடம் எப்படி கல்வியைத் தருகிறாரோ அப்படியே மந்தனிடத்திலும் தருகிறார்.

யதா கர்து யுஜ்யதே ததா தேன க்ரூதம் । எப்படிச் செய்யத் தகுமோ அப்படி அவனால் செய்யப்பட்டது.

யதா ததா வா ஢வது । எப்படியாவது இருக்கட்டும்.

யதா யதா ஸ: அநுத் ஢ணதி, ததா ததா ஸ ஢ணடய: ஢வதி ।

எப்படி எப்படிப் ஢ொய் ஸொல்கிருளே அப்படி அப்படி அவன் தண்டிக்கத்தக்கவனாக ஆகிருன்.

யதா-஢ோல்-ஊகிக்கத்தக்கவாறு. யதா அஸ்ய றிலிஷ்டே ஢ுவௌ அய் ஸோர: । இவனது ஢ுருவங்கள் நெருங்கியிருப்பதால் இவன் திருடன் (என ஊகிக்கப்படுகிருன்.) தத் யதா அநு஢ூயதே, றாம்ய: குகுட: அ஢஢்ய: । அது காதில் விழுவது ஢ோல் (கேட்கப்படுவது ஢ோல்) கிராமத்தில் உற்பத்தியான கோழி உண்ணத்தக்கதல்ல.

யதா மீருத஢டி. யதா ஢ேவ: அற்ஜா஢யதி எஜமானன் உத்தரவு இட்ட஢டி. (உத்தரவை மீருமல்)

யதா ஸோர்ந்த ஸில அவ்யயங்கள்

யதாகதா ஸ - (உதாஸினப்போக்குடன்) எப்படியாவது. (எக்கேடு கெட்டுப் ஢ோகட்டும் என்பது ஢ோல்) யதாகதா ஸ தத் ஸலது । நாஹ் றன்து இஸ்஡ாமி । எப்படியாவது அது நடக்கட்டும். நான் அங்கு ஸெல்ல விரும்஢வில்லை.

யதாகய்ஸித் (முறை தவறியாவது) எப்படியாவது. யதாகய்ஸித் லோகஸ஢ாயா் ஢்வேஶுமிஸ்஡ிதி । எப்படியாவது லோகஸ஢ையில் நுழைய விரும்஢ுகிருர்.

யதா஢ூவ் முன் நிகழ்ந்த ஢டி.

தாதா இம் லோக் யதா஢ூவ் அகல்஢யத் । ஢ிரமன் இந்த உலகை முன்னிருந்த஢டி ஢டைத்தார்.

யதாஸுதீதன் வேதன் ல஢்யதே । கற்றதற்கேற்ப ஸ஢்஢ளம் கிடைக்கிறது. யதாவூ஢் (யே யே வூ஢ா:) தான் நமஸ்குரு । எவர் எவர் ஢ெரியோர்களோ அவரை வணங்கு. (ஸிலரைத் தனித்துக் குறிப்பிட)

யதா மீருத஢டி.

யதாஸக்தி வக்தி-ஸக்தி உள்ள அளவு ஢ேக கிருன்.

यथाक्रमं वितर वरिषेयै मीरुतपडि पङ्किडु.

यथाऽऽगतं गच्छ - वन्तवழியே செல்.

यथातथं எப்படியிருக்க வேண்டுமோ அப்படி-சரியாக,
முறைப்படி.

राम: यथातथं कर्म करोति । रामன் முறைப்படி .செயல்
புரிகிறான்.

यथायथं यथास्वं, எது எது எவருக்கு உரியதோ அப்படி

मन्त्रिणः यथायथं अधिकारं निरवहन् । மந்திரிகள் அவரவர்க்குரிய
அதிகாரத்தை நிர்வகித்தனர்.

नगरपालः यथास्वं (यत् यत् आत्मीयं तस्मिन्) करं विदधाति । நகர
ஆட்சியாளர் அவரவரது உடமைக்கு ஏற்ப வரி விதிக்கிறார்.

यथार्थम् பொருள் உள்ளபடி (உண்மையாக),

बालः यथार्थं वदति । परं तस्य पिता तत्र न विश्वसिति । சிறுவன்
(உள்ளபடி) உண்மை பேசுகிறான். ஆனால் அவனது தந்தை அதில்
நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை.

यथाशास्त्रम्, यथोक्तम् சாஸ்திரத்தில் உள்ளபடி. சொன்னபடி.
(அப்படியே) राजा यथाशास्त्रं कर्म अनुतिष्ठति । அரசன் சாஸ்திரத்தில்
உள்ளபடி (அப்படியே) பணிபுரிகிறான். रामः पित्रा यथोक्तं चकार ।
ராமன் தந்தை கூறியபடி (அப்படியே) செய்தார்.

यथेष्टं, यथेप्सितं விரும்பியபடி. गौः यथेष्टं शाद्वलेषु चरति । பசு
விரும்பியபடி புல்தரைகளில் மேய்கிறது. विश्वनाथः यथेप्सितं
पुस्तकालयतः पुस्तकानि गृह्णाति । விஸ்வநாதன் விருப்பப்படி புத்தகா
லயத்திலிருந்து புத்தகங்களை எடுத்துக்கொள்கிறான்.

यथोचितं உசிதப்படி, தக்கபடி माणवकाः यथोचितं एषु फलकेषु
उपविशत । மாணவர்களே (அவரவர்) தக்கபடி இந்தப் பலகைகளில்
அமருங்கள்.

यथास्थानं அவரவருக்குரிய இடத்தில் அப்படியே. माणवकाः
व्यायामशालायां पङ्क्तिशः यथास्थानं तिष्ठन्ति । மாணவர்கள் தேகப்

ஸயிற்சிக் கூடத்தில் வரிசையாக அவரவரிடத்தில் நிற்கின்றனர்.

ததா அஸ்ஸடிதே (அதுவுத்) ஹரித: ஸ்ரததகஸ்யாயா் ஸததி । அஹததி
ததா । ஹாராதன் துதல் வகுஸ்ஸில் ஸடிக்கிருன். நானுத் அஸ்ஸடிதே.
காக: க்ருண: , ஸிகத ததா காக்கை கருஸ்ஸு, குயிலுத் அஸ்ஸடிதே.

ததா அஸ்ஸடிதே அங்குகரிஸ்ஸது. ராத: - க்ருண! தத்ர கதத. க்ருண:
- ததா ராதன் - கிருஷ்ண! அங்கு செல்!; கிருஷ்ணன் - அஸ்ஸடிதே.

ததா (எடுத்ததுக்காட்டு) தே ஸீல்த் ததாஹி । உன் ஸண்ஸு அஸ்ஸடிஸ்
ஸட்டதல்லவோ?

ததா । (உவதை) காங் வாரி ஸூததத், இத் ஸரோவாரி த ததா துதத்ர ।
கங்கையின் நீர் திகத் துயது. இந்த ஓடை நீருத் (அந்த
நீரைஸ்ஸோல்) அவ்வாறு துயது.

ததா (நிச்சயத்) ஸ ஸராதே ததா த்ராத்யதி । அவன் ஸிறார் ஸொருட்டு
அத்தனைத் தீவிரத்துடன் உழைக்கிருன்.

ததா (உண்தை) ராதஸ்ய வதன் தத் ததா । ந தத் அந்யதா । ராதனது
வார்த்தை அது அஸ்ஸடிதே (இருக்கும்). அது தாறுஸ்ஸட்டதாக
இருக்காது.

ததா த (துன் கூறியதைத் திடஸ்ஸடுத்த) ஆகவே. எவ் எவ் தத்ர
ஸ்ரதாணானி ஸந்தி । ததா த ஸீதா நிரஸவாடா । இஸ்ஸடி இஸ்ஸடி அங்கு
ஸிரதாணங்கள் உள்ளன. ஆகவே ஸீதை குற்றதற்றவள்.

ததாதி அஸ்ஸடியிருந்தஸோதிலுத். ததாதி ஸீதாயா் ஸ: தோஸ்த்
ஸத்யதி । அஸ்ஸடியிருந்தஸோதிலுத் ஸீதையிடத் அவன் குற்றத்தை
காண்கிருன்.

ததாஹி துன் கூறியவற்றிற்கேஸ்ஸ யத்ர தூத:, தத்ர வஹி: இத
ஸாதாத்யத: அநுதீயதே । ததாஹி அத்ராதி ஹத்யதே । எங்கு ஸுகையோ அங்கு
நெருஸ்ஸு எனஸ் ஸொதுவாக ஊகிக்கஸ்ஸடுகிறது. அஸ்ஸடிதே
இங்குத் காணஸ்ஸடுகிறது.

ததிலில் தொழி ஸெயர்க்கவுத்.

1. யதா யதா ஹுதாநுதஸஸ்தி, ததா ததா ஸீதா த் ராவண்த் தந்யதே ।

2. யதாகதததத்ர விதயராதவ: ஸ்ரதத் ஸகடதாரோதுத் ஸ்ரதததே ।

3. சர்வீ யதாஸ்தானம் ஁பவிஷந்து । யதோசிதம் ஸ்வம் ஸ்வம் ஸாடம் லிஸ்தந்து ।
அன்தீ யதாஸ்வம் ஸுஸ்தகானி அடாய் ஸூஹ் ஸக்சந்து ।
4. ததாஹி ராமஸ்ய ஸக்துரீ ஸுஜானாம் விஸ்தாஸ: ।
5. ராம: ஸுருணா ஁பதிஷ்டம் யதார்தம் ஸூஹ்நாதி । தீன யதோக்தம் ததா அாசரதி ।

஁பஸுர்பதி நெருங்குகிறார். அரூதுஹ் ஁ற. ஸுயததீ முயற்சிக்கிறார்.

ஸம்ஸ்கருதத்தில் ஁ரு சூால்லை இரண்டு தடவை ஁ச்சரித்தால் '஁வ்வொரு' ஁ன்ற ஸொருள் த்வனிக்கும்.

஁தாரணங்கள்:

1. இஹ ஸனுஸ்ய: திநீ திநீ அந்நம் ஸஸ்யதி ।

இங்கு ஸனிதன் ஁வ்வொரு நாளும் சாப்பிடுகிறான்.

2. நரரீ நரரீ ஜனா: க்ரீடாம் கुरुவந்தி ।

஁வ்வொரு நகரத்திலும் ஸக்கள் வி஁ாயாடுகிறார்கள்.

கிழக்கண்ட வாக்கியங்களைத் தமிழில் ஸொழி ஸயர்க்கவும்.

1. கூபீ கூபீ ஜலம் ஸவதி ।
2. ஸாமீ ஸாமீ ஁தானம் ஸவதி ।
3. ஸரீரீ ஸரீரீ அாதுமா ஸிந்ந: ।
4. வூஷீ வூஷீ ஸலம் ஸக்வம் அஸ்தி ।
5. ராஸ்திரீ ராஸ்திரீ ராஜா ஸவதி ।
6. ஸாயம் ஸாயம் ஜலம் அா஁க்சதி ।
7. ஸாஒீ ஸாஒீ ரத: தாவதி ।
8. ஸுஸ்தகீ ஸுஸ்தகீ அாலேக்யம் ஸவதி ।
9. ஸலீ ஸலீ ஸீஜம் ஸவதி ।
10. வநீ வநீ வூஷ: ரூஹி ।

஁கவிஸ: ஸாட: - ஸாடம் 21

அனுநாஸிகஸந்நி: அனுநாஸிக ஸந்நி

முதல் ஸதத்தின் முடிவில் 5 வைத் தவிர ஸற்ற ஁ந்த ஁ழுத்துக்கள் வந்தாலும் அவைகளுக்கு ஸின் வரும் ஸதத்தின்

ஆரம்பத்தில் அனுநாஸிகம் (அதாவது ங், ஞ், ண், ன், ம இவைகள்) வந்தால் முதல் பத்தின் கடைசி எழுத்து, அந்த வாக்கத்தின் அனுநாஸிகம் ஆகலாம். அனுநாஸிகம் வராவிடில் जश्त्वसन्धि வரும்.

1. ன் என்ற எழுத்தோ அல்லது ம் என்ற எழுத்தோ பிறகு வந்தால் பதத்தின் முடிவில் வரும் க், ங் இவைகளுக்குப் பதிலாக ங் அல்லது ங் என்பது வரும்.

உதாரணம் : दिक् + नागः = दिङ्नागः, दिग्नागः

प्राक् + मुखः = प्राङ्मुखः, प्राग्मुखः

2. ன் என்ற எழுத்தோ அல்லது ம் என்ற எழுத்தோ பிறகு வந்தால் பதத்தின் முடிவில் வரும் ட், ங் இவைகளுக்குப் பதிலாக ண் அல்லது ட் என்ற எழுத்து வரும்.

विभ्राद् + नरः = विभ्राणरः, विभ्राइनरः

षट् + मासाः = षण्मासाः, षड्मासाः

3. ன் என்ற எழுத்தோ அல்லது ம் என்ற எழுத்தோ பிறகு வந்தால் பதத்தின் முடிவில் வரும் த், ட் இவைகளுக்குப் பதிலாக ன் அல்லது ட் என்ற எழுத்து வரும்.

जगत् + नाथः = जगन्नाथः, जगद्नाथः

भवत् + मतम् = भवन्मतम्, भवद्मतम्

4. ன் என்ற எழுத்தோ அல்லது ம் என்ற எழுத்தோ பிறகு வந்தால் ப், வ் இவைகளுக்குப் பதிலாக ம் அல்லது வ் என்ற எழுத்து வரும்.

ककुप् + नायकः = ककुप्नायकः, ककुप्नायकः

अप् + महः = अम्महः, अम्महः

அபவாத்: நியமம் தடைபடுமிடம் - பிறகு வரும் அனுநாஸிக எழுத்து விசுவாசியின் முதல் எழுத்தாக இருந்தால் முதல் பதத்தின் முடிவில் வரும் எழுத்து அனுநாஸிகமாகவே இருக்கும்.

தத் + மாத்ம் = தந்மாத்ம்

அப் + மயம் = அம்மயம்

பயிற்சி 1. ஸந்தி சோத்தி எழுதவும் :

1. சம்யக் + உத்தம் 2. கிம் + ந 3. திக் + மூர் 4. சத் + மதி: 5. ஷத் + முத்: 6. வாக் + மயம் 7. த்வக் + மனசி 8. ஷத் + நவதி: 9. த்வத் + நிதி: 10. சம்யக் + வததி

2. ஸந்தி பிரித்து எழுதவும் - 1. சந்மான், 2. சந்மார்:, 3. பந்நா:, 4. கிந், 5. த்வந்மஸ்கார்: 6. ச்யந்நதிமாத்மக: 7. பானிவாரயதி, 8. திம்மர்:, 9. வாக்நம் 10. ஷத்நம்.

3. பிழை திருத்தி எழுதவும்

1. பாக்நம் 2. திம்மர்: 3. ஷத்நா: 4. கிந்நா

தாவி: ஸா: - பாடம் 22

சில தோடர்புள்ள அவ்யயங்கள் (2)

யதா எப்போதும். ததா அப்போது. கதா எப்போது? யதா வும் ததா வும் சோந்து ஒரு வாக்கிய அமைப்பில் இடம் பெறுவது உண்டு. தனித்தும் இடம் பெறும். உதாரணம்.

யதா சூர்: உததி ததா திமிர் அபயாதி.

யதா மெதா: அகாசை பர்ஸர் சம்மர் யாந்நி, ததா வித்யுத் ஜநயந்நி.

யதா தர்மஸ்ய க்லாநி: பவதி, ததா பகவான் அவதரதி.

யதா த்வ் அவகாசம் லபசை, ததா மம கூஹ் அகசு.

யதா யதா என இருமுறை கூறப் பொருளில் அழுத்தம் ஏற்படு கிறது. யதா யதா தி தர்மஸ்ய க்லாநி: பவதி பாரத. அப்யுத்யான் அதர்மஸ்ய ததா அத்மான் சூஜாம்யஹ். என்ற கண்ணனின் வாக்கு இதற்கு உதாரணம். எவ்வப்பொழுது தர்மம் சோர்வுறுகிறதோ அவ்வப்பொழுது - தர்மம் சோர்வுறும் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் - என்னைத் தோற்றுவிப்பேன்.

யதாபுதி ததாபுதி என்று சொற்றொடர், எது முதற்கொண்டு.

அது முதற் கொண்டு என்று பொருள்படும். யதாப்ரபுதி பால: ஸயனாட்
 உத்தித:, ததாப்ரபுதி ருதந்நேவ ஂஸ்தே । யதாப்ரபுதி ராத்திரி: ஸஜ்ஜாதா, அயம் அபிகா
 வேதனா அநுபவதி । இத்த வாக்கியங்களில் ததாப்ரபுதி ததா முதலி
 யவைகளை உபயோகிக்காமலேயே அவை தொக்கி நிற்பதாகக்
 கொண்டு பொருள் கூற முடியும்.

யதா தவ விராம:, ஂஅகக்ஷ மம குஹ்ம் ।

யதாப்ரபுதி ராம: மூகயாயீ வனம் கத: லக்ஷ்மணோ஽பி தமநுகத: ।

எப்பொழுது என்பதைக் கேள்வியாகக் கொள்ளும் போது
 கதா என்ற சொல் வழங்கப்படுகிறது.

கதா த்வம் வித்யாலயம் கமிஷ்யஸி?

கதா வா புஸ்தகானி பதிஷ்யஸி ?

கதா குஹம் ஂஅகக்ஷே:?

கதா தஜ்ஜாபுரீ கக்ஷாமி (கக்ஷேயம்) இதி ந ஜானே

கதா வா த்வாம் பஸ்யேயம்? உன்னை எப்பொழுது பார்ப்பேனோ
 (நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை.)

கதா + அபி = கதாபி எப்போதும்

ந கதாபி தத்ர கக்ஷேயம் । எப்போதும் அங்கு செல்லமாட்டேன்

கதாசன கதாசித் எப்போதாவது, சிலசமயம், ஒரு தடவை,
 ஒரு போது, ஒரு நாள்.

ஸ: கதாசன ந விபேதி ।

கதாசன ஸ: எவம் குர்யாத் ।

கதாசன பால: ரோதிதி, கதாசித் ஂஸதி, கதாசித் க்ரீடதி ।

கதாசித் கஸ்தித் பால: பாடஸாலா கக்ஷந் ஂஸீத் । மத்யே தஸ்ய பிதா தம்
 அபஸ்யத் ।

அத கதாசித் (முன் கூறியவற்றின் தொடர்பின்றி) ஒரு நாள்

அத கதாசித் உடஜகதம் ராமம் ஸூர்ப்ணஸா அபஸ்யத் ।

கதாசித் + து, கதாசித் + அபி, கதாசித் எப்போதும் கூட,
 எத்த காலத்திலும்.

कदाचित्तु अक्षैः न क्रीडेत् ।

कदाचिदपि वयस्येषु कोपं मा दर्शय ।

कदाचिदपि रामः असत्यं न वदति ।

பயிற்சி - இந்த பாடத்தில் தந்துள்ள ஸம்ஸ்க்ருத வாக்கியங்களுக்குத் தமிழில் பொருள் தருக. இதே பொருளுள்ள வேறு வாக்கியங்களை நீங்களே ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் எழுதி அனுப்புக.

त्रयोविंशः पाठः - பாடம் 23

हलसन्धिः

ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் ஹ் என்ற ப்ரத்யாஹாரம் வ்யஞ்ஜனங்கள் அல்லது மெய்யெழுத்துக்களைக் குறிக்கும். இது மாஹேச்வர ஸூத்திரங்களிலிருந்த தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. ह्यवरद् என்று தொடங்கும் சூத்திரத்தில் ह् என்ற எழுத்திலிருந்து ஆரம்பித்து கடைசியில் ஹ் என்ற கடைசி சூத்திரத்திலுள்ள ஹ் வரையிலுள்ள 33 மெய்யெழுத்துக்களுக்கும் ஹ் என்று பெயர். இவற்றில் ஒவ்வொரு மெய்யெழுத்துடனும் अ என்ற உயிரெழுத்து உச்சரிப்பதற்காகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் ह् விலிருந்து ஆரம்பித்து ஹ் வரையிலுள்ள எல்லா எழுத்துக்களும் மெய்யெழுத்துக்களே. இவைகள் ஒன்றோடொன்று இணைவதால் உண்டாகும் மாறுபாட்டிற்கு வ்யஞ்ஜன ஸந்தி அல்லது ஹல் ஸந்தி என்று பெயர்.

स् अல்லது त् வர்க்கத்திற்குப் பிறகோ அல்லது முன்போ स् அல்லது च வர்க்கம் வந்தால் स् வுக்குப் பதிலாக स् உம் த வர்க்கத்திற்குப் பதிலாக च வர்க்கமும் வரும்.

உதாரணங்கள் :

रामस् + शेते = रामश्शेते ।

ராமன் தூங்குகிறான்.

हरिस् + च = हरिश्च ।

ஹரியும்.

सत् + चरित्रम् = सच्चरित्रम् ।

நல்ல நடத்தை

एतत् + जलम् = एतज्जलम् ।

இந்தத்தண்ணீர்.

बृहत् + झरः = बृहज्झरः ।

பெரிய ஏரி.

शार्ङ्गिन् + जय = शार्ङ्गिजय । விஷ்ணுவே ! வெற்றி

பெறுவீராக.

सत् + छात्रः = सच्छात्रः ।

நல்ல மாணவன்.

याच् + ना = याच्या ।

வேண்டுகோள்.

குறிப்பு: ராம:, கृஷ்ண:, பால: க: முதலிய புல்லிங்க சப்தங்களின் ஒருமையிலுள்ள ஸ் என்பதற்குப் பதிலாகவே விஸர்க்கம் : வந்திருக்கிறது. ஆகையால் சந்தி சேர்க்கும் இடங்களில் ஸ் என்பது தான் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

பயிற்சிகள்

1. ஸந்தி சேர்த்து எழுதவும் :

रामस् + च । हरिस् + च । बालस् + चलति । सिंहास् + चरन्ति । तत् + च । उत् + जय । सन् + जयः । हरिस् + शेते । सद् + जनः । उत् + चारणम् । सत् + चरित्रम् ।

2. ஸந்தியை பிரித்து எழுதவும்:

बालिकाश्च । हरिश्च । तच्च । इतश्च । सच्चित् । उच्चरति । सच्चरित्रः । दुश्चरित्रः । उच्चारणम् ।

3. தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும் :

1. शुभकृच्छुभमाप्नोति, पापकृत्यापमश्नुते ।

2. विद्यालये बालिकाः छात्राश्च वर्तन्ते ।

3. प्रासादाज्जनं पश्यति नृपः ।

4. ग्रीष्मे सूर्यस्य प्रकाशश्चण्डो भवति ।

5. विश्राम्यन्तु पान्थास्तरोश्छायायाम् ।

6. रामादीनानेतुं दूतान् प्रहितवाञ्छनकः ।

7. नृपतिना बहवः कूपास्तडागाश्च खाताः ।

8. घटा मृदो विकाराः, अलङ्काराश्च सुवर्णानाम् ।

9. वर्धमानं व्याधिं, जयन्तं शत्रुञ्च नोपेक्षेत ।

10. तस्य पीडां परिहर्तुं युष्माभिश्चिन्तित उपायो निष्फलोऽभवत्

2. பதத்தின் முடிவிலுள்ள t அல்லது d விற்குப் பிறகு s வந்தால் t , d இவைகளுக்குப் பதிலாக c வரும், s என்பது c என மாறலாம்.

உதாரணம் : जगत् + शरण्यः = जगच्छरण्यः, जगच्शरण्यः
तद् + शरीरं = तच्छरीरं, तच्शरीरम्

3. பதத்தின் முடிவிலுள்ள ந விற்குப் பிற்கு ஶ வரும்
பொழுது ந விற்குப் பதிலாக ஐவும் ஶ விற்குப் பதிலாக ஔவும்
வரலாம்.

உதாரணம் : महान् + शब्दः = महाच्छब्दः, महाच्शब्दः
धावन् + शशः = धावच्छशः, धावच्शशः
பயிற்சி வினாக்கள்

ஸந்தி சேர்த்து எழுதவும் :

१. दिक् + शूलम् २. प्राक् + शरीरम् ३ षट् + शरण्याः ४ रत्नमुद् +
शीघ्रम् (धावति) ५ सत्यात् + शान्तिः ६ तत् + शिवः ७ तत् + शिला ८ सत्
+ शीलाः ९ उत् + श्रयः १० तत् + शूरः ।

ஸந்தி பிரித்து எழுதவும் :

१. सिक्छोभते २. यावच्छक्यम् ३ मच्छरीरम् ४ तच्छिवः ५
उच्छृखलः ।

பிழை திருத்தி எழுதவும் :

१. वाच्छूरः २. प्राक्च्छयम् ३ षट्शोभन्ते ४ मत्शशुरः

चतुर्विंशः पाठः - பாடம் 24

तव्य - अनीय

வேண்டும் என்ற பொருளைக் காட்டுவதற்காக ஸம்ஸ்க்ருத-
த்தில் தவ்ய, அனீய என்ற ப்ரத்யயங்கள் தாதுக்களுடன் சேர்க்கப்
படுகின்றன.

உதாரண வாக்யங்கள்.

१. मया पाठः पठनीयः ।

என்னால் பாடம் படிக்கப்பட வேண்டும்.

२. त्वया पाठः पठितव्यः ।

உன்னால் பாடம் படிக்கப்பட வேண்டும்.

३. अस्माभिः पाठौ पठितव्यौ ।

எங்களால் இரண்டு பாடங்கள் படிக்கப்படவேண்டும்.

४. युष्माभिः पाठौ पठितव्यौ ।

உங்களால் இரண்டு பாடங்கள் படிக்கப்படவேண்டும்.

५. त्वया कार्याणि करणीयानि ।

உன்னால் காரியங்கள் செய்யப்படவேண்டும்.

६. अस्माभिः कार्यं कर्तव्यम् ।

நம்மால் காரியம் செய்யப்படவேண்டும்.

கீழ்க்கண்ட வாக்யங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும்

१. किंनिमित्तः अयं इति त्वया प्रष्टव्यम् ।

२. भवता मम सहायेन भवितव्यम् ।

३. अयं जनः स्मर्तव्यः ।

४. तेन एवमेव भवितव्यम् ।

५. किं इदानीं कर्तव्यम् ।

६. प्रथमं घातकाः ग्राहयितव्याः ।

७. शकटदासः वध्यस्थानात् अन्यत्र प्रापयितव्यः ।

८. राज्ञा जनस्य आर्तिहरेण भवितव्यम् ।

९. क्रूरैः सह एकत्र न स्थातव्यम् ।

१०. कर्तव्यानि दुःखितैः दुःखनिर्वापणानि ।

११. सति विभवे दातव्यं, भोक्तव्यं, सञ्चयः न कर्तव्यः ।

घातकः கொலைகாரன் வध्यஸ்தானं கொலைக்களம் दुःखनिर्वापणं

துக்கத்தைப் போக்குதல் சञ்ஜயः சேமிப்பு.

கீழ்க்கண்ட வாக்யங்களை ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. என்னால் கடிதம் எழுதப்படவேண்டும்.

2. உன்னால் கார்யம் செய்யப்படவேண்டும்.

3. உன்னால் பாட்டு பாடப்படவேண்டும்.

4. கிதை படிக்கப்படவேண்டும்.

5. ஆற்றில் குளிக்கப்படவேண்டும்.

6. தானம் செய்யப்படவேண்டும்.
7. பெண்களால் படிக்கப்படவேண்டும்.
8. என்னால் அங்கு இருக்கப்படவேண்டும்.
9. உன்னால் வீட்டிற்குத் திருப்பி வரப்படவேண்டும்.
10. என்னால் விருப்பம் அடையப்படவில்லை.
11. அவனால் நிச்சயமாகத் தோற்கப்படவேண்டும்.
12. அவனால் உயிர் காப்பாற்றிக்கொள்ளப்படவேண்டும்.
13. ராமனால் பதினான்கு வருடங்கள் காட்டில் வசிக்கப்பட வேண்டும்.
14. பரதனால் ராஜ்யம் ஆளப்படவேண்டும்.
15. உன்னால் இங்கு வரப்படவேண்டும்.

पञ्चविंशः पाठः पाठः 25

निबन्धः - भूमिः

इयं भूमिः । सर्वे प्राणिनोऽस्यां वसन्ति । प्राणिनस्त्रिविधा भूचराः जलचराः खेचरा इति । मनुष्या मृगा अन्ये च स्थले वसन्तो भूचराः कथ्यन्ते । मीना मकरा अन्ये च केचन प्राणिनो जल एव चरन्ति । अतस्ते जलचराः । खे केचन चरन्ति । शुकाः काका गृध्राश्च आकाशे उड्डयन्ते । अतस्ते खेचराः । एषां सर्वेषामपि भूमिरेवाधारः । जलचरा अपि केचन स्थलचराः दृश्यन्ते, यथा कमठः । खेचराः सर्वे विश्रमाय भुवमागच्छन्ति ।

भूमेर्द्वौ भागौ दृश्येते, स्थलभागो जलभागश्चेति । यत्र वयं निवसामः, स स्थलभागः । स कठिनो भारसहश्च भवति । भुवो मध्ये परितश्च जलाशया वर्तन्ते । सरितस्तडागाः कूपाः समुद्रा इति ते बहुधा भिद्यन्ते । ते जलभाग इति कथ्यन्ते ।

भूमौ वयं भवामः । तामधिवसामः । चलतोऽस्मान् सा धरति । तस्यां उपविशामः, सुखं शयित्वा स्वपिमः । भूमौ जातानि सस्यानि शाकाश्च सर्वेषामस्माकं अन्नानि भवन्ति । भूमौ यत् तत् सम्भृतं जलं वयं पिबामः । भूमावेव गृहाणि निर्मीयन्ते । तेषु वयं निवसामः । स्वर्णं रजतं ताम्रं अन्यदन्यच्च लोहजातमत्रैव लभ्यते । तैर्निर्मितानि भूषणानि पात्राणि च वयमुपयुञ्ज्मः ।

स्वर्णं रजतं रत्नान्यन्यानि च महार्घाणि वस्तूनि भवन्ति । वसूनि भूमिर्धरतीति
भूमिर्वसुधा वसुन्धरेति कथ्यते । भूमौ जातात्कार्पासात् तन्तूनि निर्माय तानि
वस्त्रात्मना वयन्ति तन्तुवायाः । अतोऽस्माकं वस्त्राण्यपि भूमिरेव ददाति ।

अतस्तां सर्वदात्रीं भुवं मातेति भक्त्या वन्दामहे ।

निबन्धः கட்டுரை பூச்சரா: நிலத்தில் செல்பவை ஜலச்சரா:
ஜலத்தில் செல்பவை சேச்சரா: ஆகாசத்தில் செல்பவை स्थलं தரை
மகரா: முதலைகள் சே ஆகாயத்தில் गृध्रा: கழுகுகள் कमठः ஆமை
विभ्रमाय ஒய்வின் பொருட்டு कठिनः இறுக்கமடைந்தது भारसह:
கனத்தைத் தாங்கக் கூடியது जलाशया: நீர்நிலைகள் सरितः ஆறுகள்
तडागा: குளங்கள் कूपा: கிணறுகள் अधिवसामः மேல் வசிக்கிறோம்
चलतः நகர்கின்ற धरति தாங்குகிறாள் शयित्वा படுத்து सस्यानि
தானியப்பயிர்கள், शाका: காய்கள், संभृतं நிரப்பப்பட்டுள்ள -
நிரம்பிய निर्मीयन्ते கட்டப்படுகின்றன लोहजातं உலோக வகைகள்
निर्मितानि செய்யப்பட்ட उपयुञ्ज्मः உபயோகிக்கிறோம் महार्घाणि
விலை உயர்ந்த वसूनि செல்வங்கள் कार्पासात् பஞ்சிலிருந்து तन्तूनि
நூல்களை निर्माय உருவாக்கி वयन्ति நெய்கிறார்கள் तन्तुवाया:
நெசவாளர்கள் सर्वदात्रीं எல்லாவற்றையும் அளிக்கின்ற.

இதில் உள்ள ஸந்திகள்:

प्राणिनः + अस्यां । प्राणिनः + विविधाः + भूचराः + जलचराः +
खेचराः + इति । मनुष्याः + मृगाः + अन्ये + वसन्तः + भूचराः । मीनाः +
मकराः + अन्ये । प्राणिनः + जले + एव । अतः + ते । काकाः + गृध्राः +
च । आकाशे + उड्डयन्ते । भूमिः + एव + आधारः । जलचराः + अपि ।
स्थलचराः + दृश्यन्ते । भूमेः + द्वौ । स्थलभागः + च + इति । सः +
स्थलभागः । कठिनः + भारसहः + च । भुवः + मध्ये । परितः + च ।
जलाशयाः + वर्तन्ते । सरितः + तडागाः । समुद्राः + इति । जलभागः +
इति । चलतः + अस्मान् । शाकाः + च । भूमौ + एव । अन्यतः + अन्यत् +

஑ | அத்ர + ஁வ | தீ: + ஢ிர்மிதானி | ரத்ரானி + அந்யானி | தூமி: + தரதி + ஁தி | தூமி: + வஸுதா | அத: + அஸ்மா஑் | வத்ரானி + அ஢ி | தூமி: + ஁வ | அத: + தா் | தாதா + ஁தி |

சில வினேச்சொற்கள்: வஸந்தி, ஑ரந்தி, அாగच्छन्ति, ஢ிவஸாதி:, தவாதி:, அதிவஸாதி:, தரதி, ஁வதிஷாதி:, ஢ிவாதி:, வதாதி:, இவை அனேத்தும் லட் ஁னும் திகழ்கால வினேச்சொற்கள். சில ஁ருதையிலும் சில ஢ன்தையிலும், சில ஁த்தத ஢ுருஷத்திலும் சில ஢ிரதத ஢ுருஷத்திலும் ஁ள்ளன. அவைகளின் ஁ருதத, இருதத, ஢ன்தத ஁ருவங்கள் ஢ின்வருதாறு:-

வஸதி, வஸத:, வஸந்தி | ஑ரதி, ஑ரத:, ஑ரந்தி | அாगच्छति அாगच्छत:, அாगच्छन्ति | ஢ிவஸாதி, ஢ிவஸாத:, ஢ிவஸாதி: | தவதி தவத: தவந்தி | தவாதி, தவாத:, தவாதி: | அதிவஸாதி, அதிவஸாத:, அதிவஸாதி: | தரதி, தரத:, தரந்தி | ஁வதிஷாதி, ஁வதிஷாத:, ஁வதிஷாதி: | ஢ிவாதி, ஢ிவாத:, ஢ிவாதி: | வதாதி, வதாத:, வதாதி: |

஢யிற்சி : இந்தக் கட்டுரையைத் ததிழில் தொழி ஢ெயர்க்கவும். ஸந்திகளின் ஢ெயரைக் குறி஢்஢ிடவும். வினேச்சொற்கள் தன்தையிலோ (஁த்தத ஢ுருஷன்) ஢டர்க்கையிலோ (஢ிரதத ஢ுருஷன்) தர஢்஢ட்டுள்ளன. ஢டர்க்கை, துன்னிலை, தன்தத ஁ன்ற நிலைகளிலும் ஁ள்ள இவைகளின் ஁ருவங்களைத் தருக.

षड्विंशः पाठः - ஢ாடத் 26

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलम् - 11

(अनसूया प्रियंवदा च शकुन्तलायाः सख्यौ । शकुन्तलां तौ

परिचरतः । राजा ताभ्यां सह भाषमाणः तिष्ठति ।)

प्रियंवदा - (सदृष्टिक्षेपं) अनसूये ! एषः मृगपोतकः मातरं अन्विष्यति ।

एहि, संयोजयाव एनं मात्रा ।

शकुन्तला - हला, अशरणा अस्मि । युवयोरन्यतरा गच्छतु ।

सख्यौ - पृथिव्याः यः शरणं, सः तव समीपे वर्तते । (गच्छतः)

शकुन्तला - कथं गते एव?

राजा - अलमावेगेन । अयं जनः तव आराधयिता । स एव समीपे वर्तते ।

किं शीतलैः नलिनीदलैः वीजयामि? उत तव चरणौ सम्बाहयामि ।

शकुन्तला - माननीया भवन्तः । तेषु न आत्मानं अपराधयिष्ये ।

(इति उत्थाय गन्तुं इच्छति । राजा तां हस्तेन गृह्णाति ।)

शकुन्तला - पौरव ! विनयं रक्ष ! अहं आत्मनो न प्रभवामि ।

राजा - भीरु ! अलं गुरुजनेभ्यो भयेन । तत्रभवान् कुलपतिः धर्मं वेत्ति ।

अत्र स न दोषं ग्रहीष्यति । बह्व्यो राजन्यकन्यकाः गान्धर्वेण

विवाहेन परिणीताः । ताः पितृभिः अभिनन्दिताश्च ।

शकुन्तला - मां मुञ्च । सखीभ्यां भूयः अनुमतिं लप्स्ये ।

राजा - भवतु । मोक्षयामि ।

शकुन्तला - कदा ?

नेपथ्ये - अयि सहचरं आमन्त्रयस्व । रजनी उपस्थिता ।

शकुन्तला - (ससम्भ्रमं) पौरव ! असंशयं आर्या गौतमी इतः आगच्छति ।

तत् विटपान्तरितो भव ।

राजा - तथा । (इत्यन्तरितः तिष्ठति)

परिचरति (परिचरतः, परिचरन्ति) பணிவிடை புரிகிறாள். சஹிஷேப்

கண்ணடித்தலுடன். வியங்க்யமாக. பைதக: குட்டி. அந்விஷ்யதி

(அந்விஷ்யத: , அந்விஷ்யந்தி) தேடுகிறது. சய்யோஜயாவ (சய்யோஜயானி,

சய்யோஜயாவ, சய்யோஜயாம) (இருவரும்) சேர்த்து வைப்போம். சரண

தன்னைப் பாதுகாப்பான் என நம்பி ஒப்புவிக்கும் இடம். அசரணா

காப்பவரற்றவள். யுவயோ: அந்யதரா உங்கள் இருவர்களில் ஒருவள்.

அராபயிதா திருப்தி வரும்படி நடந்து கொள்பவன். சவாஹ்யாமி

(சவாஹ்யாவ:, சவாஹ்யாம:) களைப்புத் தீரும்படி பிடித்து விடுகிறேன்.

மானனியா: மதிக்கப்பட வேண்டியவர்கள். ந அத்தமான் அபராபயிஷ்யே

தன்னை திருப்திக் குறைவாக நடந்துகொள்பவளாக

ஆக்கிக்கொள்ளமாட்டேன். அபரா஢யிப்யே, அபரா஢யிப்யாவஹே, அபரா஢யிப்யாமஹே । அபரா஢யயதே திருப்திக் குறையாக நடந்து கொள்கிறான். தவறுதலாக நடந்து கொள்கிறான். தண்டனைக்குரியவனாக நடந்து கொள்கிறான். ஆத்மன: ந ப்ர஢வாமி என் விஷயத்தில் என் இஷ்டப்படி நடக்க முடியாதவனாக இருக்கிறேன். ப்ர஢வாமி எனக்கு நானே எஜமானி என்ற எண்ணத்துடன் நடக்கிறேன். ராஜன்ய: அரச வம்சத்தைச் சேர்ந்தவன். சஹ்ரம் ஆமன்த்ரயஸ்வ கூட இருப்பவரிடம் விடைபெற்றுக் கொள்வாய். ரஜனி இரவு. ஁பஸ்திதா நெருங்கி விட்டது. அஸ்சங்யம் ஐயமின்றி. விதபான்த்ரரித: கிளையை இடையில் கொண்டவன். கிளையால் தன்னை மறைத்துக் கொண்டவன்.

பயிற்சிகள்:

1. இந்தப் பாடத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.
2. ஸந்தி சேர்ந்திராத பதங்களைச் சேர்த்து எழுதவும்.
3. ஸந்தி சேர்ந்துள்ளதைப் பிரித்தெழுதவும்.

சஸ்திவ்ஷ: பாத: - பாடம் 27

ராமோ லக்ஷாயா அயோ஢்யா ப்ரத்யாவர்தீ

ராமன் இலங்கையிலிருந்து அயோத்தி நோக்கித் திரும்பிவருகிறான் என்று தலைப்பிற்குப் பொருள். ஸ்ரீ வால்மீகி ராமாயணத்தில் யுத்த காண்டத்தில் 123 வது ஸர்க்கத்தில் உள்ள சில சுலோகங்களை அறிமுகப்படுத்துகிறோம். முதலில் சுலோகத்தை வசன நடையில் தந்து பின் தொடர்ந்து வால்மீகியின் சுலோகங்களையும் அரும்பத விளக்கத்தையும் தந்துள்ளோம். ஒவ்வொரு பதத்திற்கும் பொருள் எழுதிப் பாருங்கள்.

(ஆதிகாவ்யம் ஸ்ரீராமாயணம் । தஸ்ய கரணாத் வால்மீகி: ஆதிகவி: பஹூவ । ப்ரஸான்த்: ப்ரஸந்: தஸ்ய கவிதாப்ரவா஢: । ந சர்வதா கல்யநாஸூன்ய: । யதாததம் (உள்ளபடி) ஸூதார்ய் (நடந்ததை) பிபிதயதி । அபுநா வ஢்நிதூதா தஸ்ய கவிதா அ஢ிம: । ததநு தஸ்ய கவிதா சாஸ்தாத் பதாம: ।

वैदेहि ! कैलासशिखराकारे त्रिकूटशिखरे स्थितां विश्वकर्मणा निर्मितां लङ्कां ईक्षस्व । सीते ! मांसशोणितकर्दमं हरीणां राक्षसानां च महत् विशसनं एतदायोधनं पश्य । विशालाक्षि । एष दत्तवरः प्रमाथी तव हेतोः मया निहतः राक्षसेश्वरः रावणः शेते । अत्र कुंभकर्णो निहतः निशाचरः प्रहस्तश्च । अत्र वानरेण हनूमता धूम्राक्षश्च निहतः । अत्र महात्मना सुषेणेन विद्युन्माली हतः । अत्र लक्ष्मणेन रणे रावणिः इन्द्रजित् निहतः । अङ्गदेन अत्र विकटो नाम राक्षसो निहतः । दुष्येक्षो विरूपाक्षः (निहतः) । महापार्श्वमहोदरौ (निहतौ) । अकंपनश्च निहतः । बलिनोऽन्ये राक्षसाश्च (निहताः) । अत्र मन्दोदरी नाम भार्या सास्त्रेण सपत्नीनां सहस्रेण परिवारिता तं पर्यदेवयत् ।

१. कैलासशिखराकारे त्रिकूटशिखरे स्थिताम् ।
लङ्कामीक्षस्व वैदेहि निर्मितां विश्वकर्मणा ॥
२. एतदायोधनं पश्य मांसशोणितकर्दमम् ।
हरीणां राक्षसानां च सीते विशसनं महत् ॥
३. एष दत्तवरः शेते प्रमाथी राक्षसेश्वरः ।
तव हेतोर्विशालाक्षि रावणो निहतो मया ॥
४. कुंभकर्णोऽत्र निहतः प्रहस्तश्च निशाचरः ।
धूम्राक्षश्चात्र निहतो वानरेण हनूमता ॥
५. विद्युन्माली हतश्चात्र सुषेणेन महात्मना ।
लक्ष्मणेनेन्द्रजिच्चात्र रावणिर्निहतो रणे ॥
६. अङ्गदेनात्र निहतो विकटो नाम राक्षसः ।
विरूपाक्षश्च दुष्येक्षो महापार्श्वमहोदरौ ॥
७. अकंपनश्च निहतो बलिनोऽन्ये च राक्षसाः ।
अत्र मन्दोदरी नाम भार्या तं पर्यदेवयत् ॥

கடினபதவுரை: சிவராகாரே குன்று போன்ற உருவமுடைய
அயோதனம் யுத்தபூமி விசசனம் கொலைக்களம் தத்தவர்: கொடுக்கப்பட்ட
வரங்கள் உள்ள ப்ரமாயி அழிப்பவனாக ராவணி: ராவணன் பிள்ளை

தாசரயி: ஢ாருதி: ேபால். பரீதேவயத் அமுதாள் சாஸ்த்ரேண கண்ணீருடன்
கூடிய.

வரானே ! யத்ர சாஒரமுத்ரீய் வயம் தாம் ராத்ரி ஁பிதா: । (தத்) சமுத்ரஸ்ய தீரீய்
ஏதத் த்ரயதே । விசாலாஸ்தி ! தவ ஢ேதோ: லவணாண்வே சாஒரே மயா பத்ர: சுதுஷ்கர:
நலசேது: ஁ஷ: । வுதே஢ி ! அக்ஷோ஢்யம் வரூணாலயம் அபாரம் அ஢ிஒர்ஜந்தம்,
சக்ஷஸுக்திசமாசூலம் சாஒரம் பश्य । ஢ுதிலி ! ஢னுமதோ வி஢்ராமாஸ்ய் சாஒரம் ஢ித்வோத்யிதம்
஢ிரண்யநா஢ம் காஸ்த்ரனம் சீலேந்த்ரம் பश्य ।

௧. ஏதத் துத்ரயதே தீரீய் சமுத்ரஸ்ய வரானே ।

யத்ர சாஒரமுத்ரீய் தாம் ராத்ரிமுபிதா வயம் ॥

௨. ஁ஷ சேதுர்மயா பத்ர: சாஒரே லவணாண்வே ।

தவ ஢ேதோவிசாலாஸ்தி நலசேது: சுதுஷ்கர: ॥

௧௦. பश्य சாஒரமக்ஷோ஢்யம் வுதே஢ி வரூணாலயம் ।

அபாரம஢ிஒர்ஜந்தம் சக்ஷஸுக்திசமாசூலம் ॥

௧௧. ஢ிரண்யநா஢ம் சீலேந்த்ரம் காஸ்த்ரனம் பश्य ஢ுதிலி ।

வி஢்ராமாஸ்ய் ஢னுமதோ ஢ித்வா சாஒரமுத்யிதம் ॥

கடியுபதவுரை: தீரீய் துறை வரானே சிறந்த முகமுதையவளே
அக்ஷோ஢்யம் கலக்க முடியாத வரூணாலயம் வருணன் என்ற ஜல
தேவதையின் இருப்பிடமான அ஢ிஒர்ஜந்தம் இறைகின்ற roaring
஢ிரண்யநா஢ம் தங்கப்புதையல் உள்ள காசனம் பௌன்஢ுனி வீசுகின்ற
வி஢்ராம: இளைப்பாறுதல்.

சமுத்ரஸ்ய சூக்ஷீ ஏதத் சூக்ஷ்ணாவாரநிவேசனம் வர்ததே । ஏதத் ஢஢ாத்மன: சாஒரஸ்ய
சேதுவந்ந: இதி சூயாத்ம் த்ரீலோக்யேந பூஜிதம் தீரீய் த்ரயதே । ஏதத் பரம் பவித்ரம்,
஢஢ாபாதகநாசனம் । அத்ர பூர்வ் வி஢ு: ஢஢ாதேவ: ப்ரசாதம் அகரோத் । அத்ர அயம்
ராஸ்த்ரசராஜ: வி஢ிஷண: அாஜஒாம ।

௧௨. ஏதத் சூக்ஷீ சமுத்ரஸ்ய சூக்ஷ்ணாவாரநிவேசனம் ।

ஏதத் த்ரயதே தீரீய் சாஒரஸ்ய ஢஢ாத்மன: ॥

१३. सेतुबन्ध इति ख्यातं त्रैलोक्येनाभिपूजितम् ।

एतत् पवित्रं परमं महापातकनाशनम् ॥

१४. अत्र पूर्वं महादेवः प्रसादमकरोद्विभुः ।

अत्र राक्षसराजोऽयमाजगाम विभीषणः ॥

कम्पनापतव्यतरः कुक्षिः व्यभिद्रु स्कन्धावारः कूटारम् camp त्रैलोक्यं
मृगवल्लु विभुः गङ्गुलुम् न्निहन्तुः.

सीते ! एषा रम्या सुग्रीवस्य पुरी चित्रकानना सा किष्किन्धा दृश्यते,
यत्र मया बाली हतः । सीते ! एषः कांचनैः धातुभिः वृतः सविद्युत् तोयद इव
महान् गिरिवरः ऋश्यमूको दृश्यते । अत्राहं वानरेन्द्रेण सुग्रीवेण समागतः ।
सीते ! मया बालिनो वधाय समयश्च कृतः । एषा चित्रकानना नलिनी सा पम्पा
दृश्यते, त्वया विहीनः सुदुःखितः अहं विललाप । अस्यास्तीरे मया धर्मचारिणी
शबरी दृष्टा । अत्र योजनबाहुः कबन्धो मया निहतः । सीते ! असौ जनस्थाने
श्रीमान् वनस्पतिः दृश्यते, विलासिनि ! यत्र बली पक्षिणां प्रवरः महातेजाः
जटायुः रावणेन तव हेतोः निहतः ।

१५. एषा सा दृश्यते सीते किष्किन्धा चित्रकानना ।

सुग्रीवस्य पुरी रम्या यत्र बाली मया हतः ॥

१६. दृश्यतेऽसौ महान् सीते सविद्युदिव तोयदः ।

ऋश्यमूको गिरिश्रेष्ठः कांचनैः धातुभिर्वृतः ॥

१७. अत्राहं वानरेन्द्रेण सुग्रीवेण समागतः ।

समयश्च कृतः सीते वधाय बालिनो मया ॥

१८. एषा सा दृश्यते पम्पा नलिनी चित्रकानना ।

अस्यास्तीरे मया दृष्टा शबरी धर्मचारिणी ॥

१९. अत्र योजनबाहुश्च कबन्धो निहतो मया ।

दृश्यते च जनस्थाने सीते श्रीमान् वनस्पतिः ॥

२०. जटायुश्च महातेजाः तव हेतोर्विलासिनि ।

रावणेन हतो यत्र पक्षिणां प्रवरो बली ॥

கடினபதங்கள் சிவகானனா விசித்திரமான காடுகள் உள்ள
சவித்யுத் மின்னலுடன் கூடிய தாது: படிமம் Ore समय: வாக்குறுதி
(நேரம். மதம்) யோனவாது: ஒரு யோஜனை நீளமுள்ள கைகள்
உடையவன் வனஸ்பதி: பூவில்லாமல் காய்க்கும் மரம் முதலியன
பவர: சிறந்தவன்.

வரவணி! எதத் தத் அஸ்தாக் அஸ்மபதம்! சுவதர்னி! பர்ணாலா
ததா சிவா த்ரயதே யத் த்வ் ராஸ்தேந்ரேண ராவணேன வலாத் ஹதா! எஸா ரம்யா
பரஸநஸலிலா சுவா கோதாவரி! மைதிலி! எஸ: அஸ்த்யஸ்யாஸ்மோ த்ரயதே பத்ய!
எஸ: மஹாத்மன: சுதீக்ஷஸ்ய தீஸ: அஸ்மப: வைதேஹி! அத் மஹான் ஶரவங்ஜாஸ்மோ
த்ரயதே யத் பரந்ர: சஹஸராஸ்த: ஶக்ர உபயாத: | அஸ்திந் தேஸே மயா மஹாகாயோ
விராஸோ நிஹத: | தநுமத்யமே! எதே தாபஸா வாஸா த்ரயந்தே யத் சூர்யவீத்வானரப: |
கூலபதி: அத்ரி: வஸதி | சீதே! அத் த்வயா தர்மசாரிணி தாபஸி (அநஸூயா)
த்ரதா |

21. எதத் ததாஸ்மபதம் அஸ்தாக் வரவணி!
- பர்ணாலா ததா சிவா த்ரயதே சுவதர்னி ||
22. எஸா கோதாவரி ரம்யா பரஸநஸலிலா சிவா |
அஸ்த்யஸ்யாஸ்மோ ஹேஸ த்ரயதே பத்ய மைதிலி ||
23. தீஸத்சவாஸ்மோ ஹேஸ சுதீக்ஷஸ்ய மஹாத்மன: |
வைதேஹி த்ரயதே அத் ஶரவங்ஜாஸ்மோ மஹான் ||
உபயாத: சஹஸராஸ்தோ யத் ஶக்ர: பரந்ர: ||
24. அஸ்திந் தேஸே மஹாகாயோ விராஸோ நிஹதோ மயா |
எதே ஹி தாபஸாவாஸா த்ரயந்தே தநுமத்யமே ||
25. அத்ரி: கூலபதிர்யத் சூர்யவீத்வானரப: |
அத் சீதே த்வயா த்ரதா தாபஸி தர்மசாரிணி ||

கடினபதவுரை: சுவதர்னி அழகிய தோற்றமுடையவளேதீஸ:
ஒளி வீசுகின்ற சஹஸராஸ்த: ஆயிரம் கண்ணுள்ளவன் பரந்ர:

முப்புரங்களை எரிக்கக் காரணமானவன் தாபஸாஸா: முனிவர்களின் தங்குமிடங்கள் தனு-மத்யமே சிறுத்த இடையுடையவளே குலபதி: பல 1000 சிஷ்யர்களுடைய குரு வுஷானர: அக்னி.

சுதனு! அஸு சுலைந்த்ர: சித்ரகூட: ஸ்ராசுதே, யத்ர கைகயிபுத்ர: மாஸ் ஸ்ராடயித்ரு அஒத: । ஂசா சா சித்ரகானநா யமுநா தூராத் த்ரயதே, யத்ர ஸ்ரீமானு ஸ்ரத்வாஜாஸ்ரம: ஂச: ஸ்ராசுதே । வரவர்டிநி ! ஂசா நானாத்திஜகாநாகிர்நா ஸ்ம்ஸ்ரபுஷிதகநநா த்ரிபதகா கஜ்ஜா த்ரயதே । ஂதத் ஸ்ருத்திவெரபுரம், யத்ர கு஁: ஸமாஒத: । சிதே ! ஂசா சா யுபமாலினி ஸரயு: த்ரயதே । ஂசா சா மம பிது: ராஜதானி அயோத்யா த்ரயதே । வுதே஁ ! அயோத்யா ஸுநராஒதாஸி । ஸ்ரணாம் கुरु ।

௨௩. அஸு சுதனு சுலைந்த்ர: சித்ரகூட: ஸ்ராசுதே ।

யத்ர மாஸ் கைகயிபுத்ர: ஸ்ராடயித்ருமாஒத: ॥

௨௪. ஂசா சா யமுநா தூராத் த்ரயதே சித்ரகானநா ।

ஸ்ரத்வாஜாஸ்ரமோ யத்ர ஸ்ரீமானேஷ ஸ்ராசுதே ॥

௨௫. ஂசா த்ரிபதகா கஜ்ஜா த்ரயதே வரவர்டிநி ।

நானாத்திஜகாநாகிர்நா ஸ்ம்ஸ்ரபுஷிதகானநா ॥

௨௬. ஸ்ருத்திவெரபுரம் சைதத் கு஁ோ யத்ர ஸமாஒத: ।

ஂசா சா த்ரயதே சிதே ஸரயுர்யுபமாலினி ॥

௨௭. ஂசா சா த்ரயதேயோத்யா ராஜதானி பிதுர்மம ।

அயோத்யா கुरु வுதே஁ ஸ்ரணாம் ஸுநராஒதா ॥

கடினபதவுரை: சுதனு அழகிய உடல் உடையவளே ஸ்ராடயித்ரு ஸமாதானம் செய்ய த்ரிபதகா ஸ்வர்க்கம், பூமி, பாதாளம் என்ற மூன்று வழிகளில் ஓடுகின்ற திஜ பல் - அந்தணர், பறவைமுதலிய ஜந்துக்கள், இருபிறப்பை உடையவை யுபமாலினி வேள்விக் கம்பங்களின் மாலு (வரிசை) உடைய.

பயிற்சி :

1. வசனநடைப் பகுதிக்குப் பதவுரை எழுதவும்.
2. செய்யுட்பகுதியுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்.

3. ஸஸாலஸம் ஂஸுதி ஸஸாலஸத்தின் ஡ெயர் ஂஸுதவும்.

திகூடசிஸுரே ஸுதிதா, விஸுதகர்ஸுணா நிர்ஸிதா, ஂரீணா ராஸுஸானா ஡, ஡ஂது விஸஸன, தவ ஂதோ, ஸ஡ுதரினா ஸஂஸுரேண, ஸஸுதரஸு தீரீ, ஸஸுதரஸு குஸு, ஸுரீவஸு ஡ுரி ।

4. விக்ரஂ வாக்யம் ஂஸுதி ஸஸாலஸத்தின் ஡ெயரைக குறி஡்஡ிடவும்.

திகூடசிஸுரே, ராஸுஸேஸுர, ஡ஂ஡ா஡ாஸு-஡ஂஂரௌ, நலஸேது, வருணாலய, ஸுஸு-ஸுதி-ஸஸாகுல, ஸுஸுதாவாரநிவேஸன, ராஸுஸரா஡, ஂரிஸுரேஸு, ஂரிஸுநு, வானரேஸுரேண, தா஡ஸாவாஸா, கைகயீ஡ுத, துரி஡ுணாகுரிணா ।

கடந்த பல ஆண்டுகளில் இதன் மூலம் பயிற்சி பெற்றவர்கள் தாமே ஆங்காங்கு ஆரம்ப வகுப்புகளை தொடங்கி எமது சேவையில் பங்கு கொண்டுள்ளனர். அவர்களது ஈடுபாடு பெரிதும் போற்றத்தக்கது.

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பத்திரிகையில் வெளியான பாடங்களை மட்டும் தனியே தொகுத்து ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா என்ற 6 பாகங்கள் கொண்ட தொகுப்பு வெளியாகியுள்ளது. இவை அவ்வப்போது பெறும் அனுபவங்கள் மூலம் மறு பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப் பட்டுள்ளன. தற்போது முதல் பாகத்தின் எட்டாம் பதிப்பு வெளியாகிறது. இவற்றின் துணைகொண்டு ஸம்ஸ்கிருதத்தை எழுத்துப் பயிற்சியில் தொடங்கி காவியங்கள் வரை எளிதில் கற்கலாம்.

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா என்ற தொகுப்பை பெறுபவர்கள் அவற்றில் வெளியாகியுள்ள பாடங்களைப் பயின்று பாடங்களின் இறுதியில் கொடுக்கப் பெற்றுள்ள பயிற்சிகளைத் தாமே எழுதி புக் போஸ்டு மூலம் Book-post Posted under clause 114 (8) of P & T Guide : PUPILS EXERCISE என்று உரைமீது குறிப்பிட்டு (உரையின் வாயை ஒட்டாமல்) எமக்கு அனுப்பினால் திருத்தி அனுப்புகிறோம். சந்தேகங்களுக்கு விளக்கம் தருகிறோம். இந்தச் சேவையைப் பெற விரும்புபவர்தபால் செலவிற்கென ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாகம் ஒன்றுக்கு ரூ 20-00 அனுப்பவும். மேலும் தாங்கள் விரும்பும் தொகையை நன்கொடையாக அளிக்கலாம்.

சந்தா அனுப்ப

ஸம்ஸ்கிருத எஜுகேஷன் ஸொஸைடி,
98-99, லஸ்சர்ச் ரோடு,
சென்னை 600 004.

பயிற்சிகள் அனுப்ப

ஆசிரியர், 'ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ'
22. வீரேச்வரம் அப்ரோச் ரோட்,
ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி 620 006.

ஸம்ஸ்கிருதத்தை எளிதில் கற்க எமது பாட நூல்கள்

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா	ரூ.
1-6ம் பாகம் ஒவ்வொன்றும்	25-00
ஸம்ஸ்க்ருத அகராதி தமிழில் பொருளுடன்	120-00
சப்தமஞ்சரீ	25-00
ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ ஆண்டு இதழ்களின் தொகுப்பு 10, 11, 12, 13, 14, 16,	40-00
17, 18, 19, 20, 21, 22, ஒவ்வொன்றும்	40-00
பதிவுத் தபால் மூலம் அனுப்பப்படும் ரூ. 30/- முன் பணமாக MO. அல்லது D.D. யில் அனுப்பவும்.	
ஸம்ஸ்கிருத ஸ்ரீ ஆண்டுச்சந்தா	ரூ. 40-00
ஆயுள் சந்தா	ரூ. 400-00

தொடர்பு கொள்ள முகவரி :-

ஸம்ஸ்கிருத எஜுகேஷன் ஸொஸைடி,
98-99, லஸ் சர்ச் ரோடு, மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004.

Lasertypeset & Printed at :
V.K.N. ENTERPRISES,

8/1, Dr. Rangachari Road, Mylapore, Chennai-4, ☎ 495 0775.